nopţi eredem că afacerea se va isprăvi. Vom da amănunte esacte despre arătările marturilor şi pledoarii.

—o—

Două bonurĭ de câte 5000 de francĭ fie-care s'aŭ perdut de d. deputat Poenaru alaltă ierĭ pe când se ducea la cameră.

—o—

Camera.—În şedinţa de alaltăsérĭ a camereĭ s'a urmat discuţia asupra budgetuluĭ căilor ferate pe 1886—87.

D. P. Ene raportorul susţine că direcţiunea dacă nu micşorézā tarifele lucrézā îz conformitate cu legea care nu permite o reducere maĭ mare.

D. Ciocazan se plânge de marea armată a funcţionarismuluĭ declară că va cere reducerea numĕruluĭ funcţionarilor.

D. N. Fleva combate propunerea d-lor Pallade şi Cogălniceanu de a se da îu întreprindere drumurile de fer.

Susţine administraţiunea căilor ferate.

D. Pal'ade rógă adunarea ca să se suprime diurnele şi tantiemele ce se daŭ membrilor consiliuluĭ de administraţie al căilor ferate.

Amendamentul d-luĭ Pallade se pune la vot.

D. Nacu, ministru de finance, declară că guvernul consideră votarea acestuĭ amendament ca un vot de neincredere dat ministeruluĭ.

D. Ion Câmpineanu declară că adunarea nu s'a putut gândi nicĭ un minut ca să dea un vot de neîncredere ministeruluĭ.

Declară că va propune o moţiune de încredere pentru cabinet.

D. G. Cantili regretă declaraţiunea d-luĭ ministru, fiind că nu era la locul eĭ. O asemenea declaraţie, că adică ministerul consideră votarea acestuĭ amendament ca un vot de neîncreddre, trebuia făcută înainte de vot.

S'a votat o moţiune de încredere în guvern. 84 deputaţĭ aŭ votat pentru moţiune, 16 s'aŭ abţinut pe faţă, ceĭ maĭ mulţĭ plecaseră.

Sedinţa s'a ridicat la $6_1/^2$ ore.

—o—

Scandal.—Am maĭ scris o dată—pentru d. prefect—despre otelul Vlaşca din calea Rachoveĭ, renumit în scandale nopturne.

Iată ce s'a maĭ întâmplat ierĭ nóapte acolo:

D. Pandele Paraschivescu luându-se la cértă, la biliard, cu Costică Velescu, măcelar, fiul d-luĭ Velicu, ceĭ d'al doilea a apucat un scaun şi l'a ridicat să'l isbéscă de capul celnĭ d'întâĭ.

Atuncĭ antreprenorul cateneleĭ, Iancu Gălasescu, s'a găsit îndrituit să se bage în cértă şi unindu-se cu Velescu, aŭ bătut mâr pe Pandele Paraschivescu, târnuindu'l pe jos. S'a făcut o mare gălăgie şi tótă mahalaua sărise în picióre.

Nu'ĭ nópte de alt fel ca să nu se petrécă acolo aşa ceva şi d. prefect ar lucra ca un maestru dând ordin să se închidă cafeneaua.

ACTE OFICIALE

S'a disolvat consiliul comuneĭ rurale Ţuţulescĭ-Gălesescĭ din judeţul Argeş.

* D. licenţiat în medicină Ioan Niţulescu este numit în postul de medic al Plăşeĭ Peatra Muntele din judeţul Neamţ.

* D. I. G. Saita, licenţiat în drept, se numesce în funcţiunea de şef de biuroŭ clasa II, din divisiunea agricultureĭ, industrieĭ şi comerciuluĭ din acel minister.

* Se numesc în serviciŭ la direcţiunea generală a căilor ferate d. Ioan Apostoliu, inginer ordinar clasa I, în corpul de inginerĭ civilĭ al Statuluĭ, Toma Sorescu, inginer, şef de deposit clasa III. Grigore Ştefan, mecanic clasa II.

D. G. Popescu, fost controlor, este numit controlor fiscel în locul d-luĭ T. G. Şeţeanu.

Corpurile Legiuitóre

CAMERA

Şedinţa de la 19 Decembre.

Preşedinţia d-luĭ I. Agaricĭ.

Presenţĭ 95 dd. deputaţĭ.

Se pune la ordinea ḑileĭ proiectul de lege privitor la reabilitare.

D. prim-ministru cere să se aleagă o comisie care să se ocupe cu tariful autonom.

Elveţia a făcut cunoscut că voeşte să intre în tratărĭ pentru încheierea uneĭ noĭ convenţiunĭ.

D. N. Ionescu se uneşte cu propunerea d-luĭ prim-ministru.

D. N. Voinov propune ca fie-care secţiune să fie representată în acéstă comisie, face reserve în privinţa încheiăreĭ de convenţiunĭ comerciale, ḑicênd ca să se ascepte espirarea actualelor convenţiunĭ şi apoĭ să vedem cu cine să maĭ încheiem convenţiunĭ.

D. I. Câmpineanu ḑice că tariful autonom este deja în discuţia secţiunilor, din carp unele aŭ şi numit delegaţĭ şi propune ca şi cele-l'alte secţiunĭ să alégă delegaţĭ şi să vină cu raportul în Cameră.

Adunarea decide a nu se maĭ alege o comisie specială ci a trece în secţiunĭ spre a se alege delegaţiĭ.

D. V lner citeşte un proect de lege privitor la esploatarea minelor de păcură.

Se trimite la secţiunĭ.

D. Peşiacov anunţă o interpelare privitóre la portul Bechet.

D. M. Cogălniceanu vorbesce în cestiune personală. Apĕră administraţia linieĭ ferate Iaşĭ-Lemberg.

Susţine teoria ca căile ferate să nu fie esploatate de St..t.

D. I. Câmpinénu, combate acéstă teorie.

D. Şendrea face o propunere de a se acorda vĕduveĭ decedatuluĭ secretar al Universităţeĭ din Iaşĭ o pensiune viageră.

D niĭ deputaţĭ trec în secţiunĭ la 4 ore.

SENATUL

Şedinţa de la 19 Decembre

Preşedinţie d-luĭ Dimitrie Ghica.

Presenţĭ 101 d nĭ ...

Se declară vacan... man, care a fost şi...

Proiectul pentru ... ţerilor se amână.

D. Isvoranu lu... desvolta interpela... nasiul real din S... gimnasiŭ s'a înfiinţ... leviĭ aŭ urmat 8 an... cest an s'a suprimat lec... ast-fel că gimnasiŭ nu maĭ ...

Esplică cum şi a cumpĕrat ... ca să se ducă să vadă ce face cu gimnasiul. Ministru însă nu l'a primit.

Rógă apoĭ pe d- Sturdza a înscrie în buget o sumă şi pentru gimnasiul real din Severin.

D. Sturdza rĕspunde că va prevede şi creditele necesare.

D. Isvoranu observă că cursurile nu pot să încépă la jumĕtatea anuluĭ, este bine a lua disposiţiunĭ ca clasa a III să se deschidă chiar de acum şi propune o moţiune.

D. Sturdza nu primesce moţiunea.

D. Isvoranu anunţă o interpelare d-luĭ ministru de finance asupra reţinereĭ de 5 la sută de la lefile funcţionarilor.

Ilustraţia nóstră

Gravura de aḑĭ represintă pe pricipele Alexandru primind la Pirot pe contele Kevenhüler trimis de Austria ca să mijlocéscă încheierea armistiţiuluĭ între Serbia şi Bulgaria.

— Dacă 'ţĭ veĭ continua mersul în Serbia aĭ putea să daĭ peste armata austriacă, a ḑis comitele prinţuluĭ Alexandru.

Ultime Sciri

Belgrad 19 Decembre.

Regele n'a primit demisiunea cabinetuluĭ, care va trebui să dea socotéla Scupcineĭ despre politica urmată de dânsul.

Cu tóte acestea retragerea d-luĭ Garaşanin şi a colegilor e un lucru hotărît.

Sofia 19 Decembre.

Faptele ce Sêrbiĭ atribue în fie care ḑi Bulgarilor sunt privite aci ca neavênd cel maĭ mic temeiŭ, şi nimenĭ din cercurile diplomatice nu le dă vr'o importanţă, ast fel aflăm că guvernul princiar s'a hotărît să lase a se produce ast-fel de atacurĭ fără a rĕspunde, cu tóte că aŭ în mâinele lor tóte mijlócele spre a esplica şi demonstra că Sêrbiĭ anunţă fapte cu totul greşite.

Se pare chiar că masacrul celor 3 primarĭ şi a celor 50 de ţĕranĭ, care a fost obiectul uneĭ depeşĭ de erĭ din Belgrad, s'ar fi întâmplat nu pe teritorul Vidinuluĭ, ci în apropiere de Pirot, şi că Sêrbiĭ ér nu Bulgariĭ ar fi autoriĭ acestor fapte.

Sófia 19 Decembre.

Aghiotantul principeluĭ. căpitan Marinoff, care a fost rănit la Slivniţa, unde comanda aripa dréptă a armateĭ bulgare, a încetat din viaţă din causa rănilor sale.

Niş, 19 Decembre.

...lgarĭ nev... să evacueze ...şuluĭ şi Pirotuluĭ gene... ...cĭ a ordonat să-ĭ go...

Londra, 19 Decembre

...e din Siam spun că ...ale regatuluĭ pregătesc ...e de scop gonirea En...nia.

Bucurescĭ 20 Decembre.

... guvernul s'ar fi hotărît să propună camereĭ suprimarea cartelor de liber percurs pe liniile ferate ale deputaţilor şi senatorilor. Acest liber percurs costă pe stat 400.000 leĭ pe an.

—o—

Ofiţeriĭ strĕinĭ ce se află în Bucurescĭ pentru esperienţa cupolelor aŭ visitat localul şi materialul regimentuluĭ de geniŭ şi aŭ recunoscut buna stare în care se afla.

—o—

D. I. Brătianu s'a restabilit pe deplin de indisposiţiunea care l'a ţinut în casă câte-va ḑile.

—o—

Comitetul consultativ al cavalerieĭ a reînceput lucrările sale privitóre la revederea regulamentelor tactice.

MULŢUMIRI

Mulţumim următórelor persóne care, în urma apeluluĭ nostru dupĕ nenorocirea de foc întâmplată la tipografia şi depositul de hârtie al ḑiaruluĭ „Universul", aŭ binevoit a ne cumpĕra din romanele la care ne-a rĕmas tótă speranţa spre a putea face la loc tipografia şi care, costând 1 eŭ 50 banĭ fie-care, le dăm cu un leŭ:

Bucurescĭ: D. C. Ştefanovicĭ, 1 vol.; d. Dumitru Creţu, 1 vol.

Foiţa „Universuluĭ"

38

TESTAMENTUL
PRINCIPELUI BISMARCK

PARTEA ÎNTÊIA

XVI

Catastrofa

La tonul teribil cu care fură pronunţate aceste cuvinte copilul se sculă şi începu să plângă.

Matilda alergă la leagăn îl luă în braţe şi cătă să 'l liniştéscă observând în acelaşĭ timp speriată ca şi ceĭ-l'alţĭ pe tatăl eĭ şi pe noua venită.

Suzana păru că susţine câte-va momente o gréa luptă cu ea însăşĭ; apoĭ ca cum şi dênsa ar fi uitat că se maĭ află şi alte persóne presente căḑu fără de veste în genunchĭ şi întinse mâinile către Pascal.

— Iertare, iertare, ḑise dênsa pentru tot ce ţi am făcut; nu sciŭ ce torturĭ m'aŭ muncit cum d'o mie de orĭ am resplătit greşéla mea către tine cum numaĭ lacrimĭ şi durere am găsit drept preţ al trădăreĭ.

Se târî în genunchĭ până lângă Pascal căutând să 'ĭ apuce mâinile.

— O, ascultă mĕ Willibald, nu mĕ judeca maĭ înainte d'a mĕ fi ascultat nu sunt atât de rea pe cât mĕ credĭ şi inima ta se va îmblânḑi când 'ţĭ voĭ spune totul.

Dar Pascal care în tot-d'a-una era bunătatea şi blândeţea în persónă se arătă crud cu acéstă femee ce se târa la piciórele luĭ. 'Işĭ smuci mâinile dintr'ale eĭ şi o respinse de la el cu espresia uneĭ furiĭ nebune.

— Tu! tu! strigă dênsul, c'un fel de rătăcire, eştĭ amanta luĭ Seldi. Dar chiar tóte de ţi-aş ierta, acesta nu ţi-o pot ierta că aĭ fost iubita vraşmaşuluĭ meŭ de mórte, a aceluĭ mizerabil.

Era o situaţiune de spaimă, Ferdinand se făcuse galben ca un mort.

Aşa dar acea femee care 'ĭ dedese adresa luĭ Iohn, care 'ĭ făcuse atâtea cochetăriĭ, era muma luĭ! Dênsa era culpabilă de acele relaţiunĭ denaturate dintre dênsul şi Matilda! I se păru atât de vrednică de dispreţ şi de ură încât rugăminţile eĭ ferbinţĭ nu deşteptaŭ nicĭ cea maĭ mică compătimire în inima luĭ; ar fi ḑis ca şi Pascal:

— Nu te iert c'aĭ fost amanta luĭ Seldi!

Dar fără de veste 'ĭ veni o gândire care 'ĭ schimbă tóte simţirile.

Dacă acéstă femee este amanta luĭ Seldi, apoĭ Seldi póte să 'ĭ fie tată!

Cugetul acesta 'l făcea aprópe nebun şi emoţiunea luĭ care ca şi la Pascal, era visibilă pentru orĭ-cine, umplea de grijă pe Peronie ale căruĭ privirĭ treceaŭ necontenit de la Matilda la Ferdinand şi vice-versa.

— Acum vor veni de signr la o esplicaţie reciprocă, minciunile mele se vor descoperi, voiŭ fi înjosit şi voiŭ perde pentru tot-d'a-una pe Matilda.

Indată ce ambiĭ soţĭ vor cunósce inventiunea infamă ce 'ĭ depărta unul de altul, iubirea lor va sbucni maĭ mult ca orĭ când, iar el scornitorul va fi dat cu ruşine afară din casă.

Inchipuirea acésta 'l turbura într'un mod grozav. Era cât pe aci să leşine când Matilda, cu copilul în braţe, îndreptând nisce privirĭ rătăcite asupra femeeĭ ce stătea în genunchĭ, strigă fără de veste:

— Muma mea!

— Da, muma ta, începu Pascal; acéstă femee care stă aci în genunchĭ la piciórele mele, acéstă femee care este amanta unuia din ceĭ maĭ marĭ mizerabilĭ, care a călcat în picióre onórea şi cele maĭ sfiinte simţirĭ ale tatăluĭ tĕŭ care a înveninat întréga viaţă a unuĭ om cinstit; o! dar ce spun eŭ, care a înveninat viaţa a sute de ómenĭ cinstiţĭ şi nevinovaţĭ, este muma ta!

„O, Matildo, tu nu sciĭ acea istorie de spaimă, tu n'aĭ aflat încă cum din causa amantuluĭ acesteĭ femeĭ care 'ţĭ este mama, tatăl tĕŭ a stat doĭ anĭ pe nedrept închis în temniţă cu criminaliĭ. Nu, tu nu sciĭ tóte astea, căcĭ atuncĭ aĭ cunósce, pe cea maĭ infamă şi maĭ înjosită femee din lume.

Privirea ce Matilda ţinea asupra d-neĭ Seldi era în adevĕr de grózā.

(Va urma)

Varlam Forst

OCASIUNE RARA

CADOURI

pentru Anul Noŭ

La Administraţia ḑiaruluĭ „Universul" Calea Dorobanţilor No. 8 Bucurescĭ, se află spre vênḑare Cadourile cele maĭ frumóse pentru Anul Noŭ şi cu preţurile cele maĭ reduse.

Cadoul I.

Frumóse cutiĭ fórte elegante conţinênd 3 săpunurĭ extra-fine de la leĭ 3.50 până la leĭ 6.

Cadoul II.

O cutie în cromolitografie conţinênd un săpun parfumat din cele maĭ fine, o sticlă elegantă de parfum, un cosmetic şi un pachet de pudră de orez, Leĭ 4.

Cadoul III.

O cutie fórte elegantă conţinênd două elegante sticle de parfumul cel maĭ bun şi un săpun extra-fin, Leĭ 5.

Cadoul IV.

O elegantă cutie în cromolitografie conţinênd 2 sticle de parfum, o sticlă de glicerină parfumată, un pachet de pudră de orez şi o cutie de prafurĭ de dinţĭ. Leĭ 6.

Se maĭ află spre vênḑare:

Parfumurĭ pentru batistă de la 50 banĭ până la 4 leĭ sticla.

Ape şi Oţeturĭ diferite de toaletă, pudre de orez din cele maĭ fine, prafurĭ de dinţĭ, glicerina parfumată, săpunurĭ extra fine etc. etc. cu preţurile cele maĭ reduse.

Se trimite în orĭ ce parte din ţară, în urma primireĭ costuluĭ relativ.

Se vinde numaĭ la Administraţia ḑiaruluĭ „Universul" Calea Dorobanţilor No. 8 Bucurescĭ, unde se vor adresa şi cererile din provincie.

Mihail Antonescu

Doctor în drept de la facultatea din Paris, fost preşedinte de tribunal

Advocat

8. — Strada Pitar-Moşu — 8.

Se însărcinéză cu pledarea proceselor înaintea instanţelor judecătorescĭ din ţară.

Director şi redactor Nicolae Procopiŭ.

Foiţa „Universului."

Bucătarul Regelui

[PARTEA TR[...]

XVI

(Urmare)

Bucătarul Mejestă[...] [...]ciinţeze pe Excel[...] [...]rma că donna An[...] [...]pta pe rege la mi[...] [...]ul celuĭ maĭ ma[...]

Când Francisc Mo[...] [...]jestăţeĭ Sale, plecă [...] [...]enţa Sa ducele d[...] [...] faţă cu unchiul M[...] [...]uĭ care 'l luă de [...] [...]ciumă, unde se în[...] [...] a parte. Unchiu[...] de la bucătar tot ce [...] vinţa întîlnireĭ ce du[...] ceea cu donna Ana de Acuna.

Plecând din cărciumă, bucătarul şi bufonul se despărţiră şi acesta din urmă porni să caute un alcade de oraş şi de Curte.

Acum, după ce am pus pe cititorĭ în curent cu tóte aceste amănunte vom intra în faptele conţinute de acest capitol.

Lectica în care se afla Quevedo se opri într'un loc pe care el de o cam dată nu 'l recunoscu: maĭ întâĭ pentru că, o[...] [...]se adânc [...] fost şi [...]tic închi[...] [...]nic afară, [...]ĭnĭ care [...] de veste [...] Sarmiento, [...] braţele, [...] se găsi în în[...] [...]mpleticin[...] [...] un pat [...]unde më [...] [...]on Francisc, [...]eŭ să vë [...] ca Quevedo [...] audi [...] se depăr[...] [...] Rĕmânênd [...] capul spre a găsi causa arestăreĭ sale. Tóte presupunerile ce i-se înfăţişaŭ 'ĭ părea inverosimele; pentru întâia dată imaginaţia nu 'l sluj'a cum se cuvenia.

Obosit d'a căuta în zadar, Quevedo se gândia să se culce, când scârţiitul uneĭ chieĭ ce se învîrtia în brósca uşeĭ 'ĭ a trase luarea aminte.

— Binevoiţĭ să më urmaţĭ, ḑise un glas lângă dênsul, senor don Francise.

— Adaogă şi cavaler de Sain Jacques dacă 'ţĭ place, senior de Juan Abad şi poet pe d'asupra, respunse Quevedo.

— Iertaţi-më, senor.

— Unde më duci?

— Eŭ nu trebue să sciŭ, rĕspunse acelaş glas. Am poruncă să vë duc nu departe d'aicĭ, şi să vë daŭ în mâinile altuĭ alguazil însărcinat să vë ducă maĭ departe. Ni s'a recomandat cel maĭ mare secret asupra a tot ce vë privesce.

— Aşa dar eŭ nu voiŭ sci nimic?

— De la mine, cel puţin, de şi, să vë spun drept, don Francisc, cavaler de Saint-Jacques şi senior de Juan Abad, o asemenea reservă faţă cu un gentilom ca d-vóstră îmĭ face rĕŭ.

— Pentru un alguazil parĭ fórte milos, prietene.

— Excelenţa Vóstră më laudă, rĕspunse acelaş; interesul ce port persóneĭ d-vóstră provine din causa admiraţieĭ ce am pentru versurile ce faceţĭ. De ce nu pot să fac ce va pentru un poet căruia 'ĭ datoresc nisce emoţiunĭ aşa de plăcute şi de nobile! Dar, eŭ nu pet de cât să vë recomand să vë acoperiţĭ bine cu mantaua, pentru că drumul va fi cam lung, şi vremea, ca şi stradele, e urîtă.

— Aşa dar eşim din Madrid?

— Da, excelenţă.

— Spre a më interna astfel într'o provincie trebue un ordin al regeluĭ.

— Intr'adevăr, de la rege emană ordinul în virtutea căruia lucrez, dar póte am spus prea mult. Pe de altă parte vremea tre.e; luaţi-më de pólele mantaleĭ, don Francisc, şi urmaţi-më.

Merseră ast fel câte-va minute printr'un coridor întunecos, pe urmă coborîră o scară în josul căreia ascepta Sarmiento.

— Senor, ḑise acesta cu politeţă, aş fi vrut să vë daŭ maĭ mult timp spre a vë odihni, dar am instrucţiĭ precise şi nu pot să ascept. Trebue să vë rog să porniţĭ din noŭ pe drum.

— Haidem atuncĭ! ḑise Quevedo resemnându-se.

O lectică se apropiâ; Quevedo se sui într'ênsa şi se aşeḑá cât putu maĭ bine înnăuntru, ḑise adio luĭ Sarmiento şi admiratoruluĭ sĕŭ necunoscut prin uşa lecticeĭ care se închise în urma sa; patru a guazilĭ călărĭ înconjurară lectica care porni. Quevedo auḑi cât-va timp paşiĭ trecĕtorilor şi suflarea vîntuluĭ pe la rĕspântiile stradelor: apoĭ tóte intrară în tăcere ca şi cum cavalcada eşise pe câmp.

XVIII

Abia dăduse licenţiatul Sarmiento pe Quevedo în paza alguazililor sĕĭ cu un ordin pentru alcadele Alcazaruluĭ din Segovia ca să 'l priméscă ca prisonier şi un copoĭ de al poliţieĭ pe care el îl repeḑia prin Madrid spre a veghia la siguranţa publică, veni iute cu un aer fórte înspăimântat.

— Ce e? întrebă Sarmiento.

(Ua urma)

CASA DE SCHIMB

TOMA ŢACIU

No. 4. Strada Lipscani, No. 4.

In noul Palat Dacia-România

Pe ḑiua de 19 *Decembrie 1885.*

	Cumpăr.	Vêndute
5% Rentă Amortisabile	91 1/2	92 1/2
5% Rentă Rom. perpetuă	87 —	88 —
6% Obligaţiĭ de Stat	84 1/4	84 3/4
6% „ C. F. R. R.	— —	— —
5% „ Municipale	72 1/2	73 1/2
10 fr. „ Caseĭ p. 300 l.	205 —	210 —
5% Scr. funciare Rurale	85 1/2	86 1/4
7% „ „ „	103 —	104 —
5% „ „ Urbane	81 1/4	82 —
6% „ „ „	90 —	91 —
7% „ „ „	98 1/4	99 —
Im. cu prime Buc. 20 l. buc.	30 —	32 —
Acţ. Bănc. Naţ. a Rom. 500 l.	— —	— —
„ Soc. Cr. Mob. Rom. 250 l.	— —	— —
„ „ Rom. de Cons. 500 l.	— —	— —
„ „ de Asig. D.-R. 200 l.	— —	— —
„ „ „ Naţionale 200 l.	— —	— —
5% Municipale nuoĭ	— —	— —
Acţ. Banca Prevederea	— —	— —
DIVERSE		
Aur contra Argint	17 1/4	17 3/4
„ „ Bilete bancă	17 1/4	17 3/4
Florinĭ Wal. Austr.	2 01	2 02
Măreĭ Germane	1 23	1 25
Bancnote francese	99 —	100 —

Pomadă Italiană cu basă vegetală, infailibilă pentru a face să reiasă pĕru pe capul cel maĭ complectamente pleşuv, în timp de 50 ḑile, pênă la etatea de 50 anĭ, dacă rădăcina pĕruluĭ nu este cu totul stârpită. Acéstă pomadă opresce căderea pĕruluĭ, orĭ care ar fi causa ce a produs'o.

Dupĕ cură

Pomada italiană 'mĭ-a redat din pĕrul capuluĭ şi sprincenele la vêrsta de 56 anĭ; vĕ rog bine voiţĭ a 'mĭ maĭ trimete patru borcane şi primiţĭ banĭ în sumă de leĭ 18 (adică leĭ opt-spre-ḑece) prin mandat postal.—Cu stimă Const. Pisca, Craiova.

„ **Pomada Italiană** 'mĭ redă viaţa pĕruluĭ; aveţĭ bună-voinţă a'mĭ maĭ trimete două flacóne. Nu pot îndestul a vĕ mulţumi. — Niculescu, Babadag."

Preţul unuĭ borcan leĭ 4.50.

Se vinde numaĭ la Administraţia „Universuluĭ", Calea Dorobanţilor, No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

Abonamente cu premiĭ extraordinare pentru Anul 1886

„UNIVERSUL"

spre a 'şĭ dobêndi din ce în ce maĭ mult bună voinţa publiculuĭ va introduce cu Anul Noŭ îmbunătăţirĭ atât în redactare cât şi în partea ilustrativă.

„UNIVERSUL"

apoĭ, spre a 'şĭ menţine renumele d'a fi ḑiarul cel maĭ complect şi cel maĭ repede informat a angajat corespondenţĭ specialĭ în tóte capitalele Europeĭ, cum şi în principalele nóstre oraşe şi chiar prin sate, cari corespondenţĭ aŭ însărcinarea să ne informeze chiar pe cale telegrafică de tot ceea ce are o importanţă şi un interes maĭ mare pentru cititorĭ.

Cât despre partea literară am şi dat deja în traducere romane frumóse şi noĭ de ale autorilor renumiţĭ, ca: **Richebourg, Montépin**, etc.

Preţurile Abonamentelor:

PENTRU CAPITALA:		PENTRU JUDEŢE:	
Pe un an	Leĭ 18.	Pe un an	Leĭ 20
Pe şése lunĭ	„ 9.—	Pe şése lunĭ	„ 10
Pe treĭ lunĭ	„ 4.50	Pe treĭ lunĭ	„ 5
Pe 1 lună	„ 1.50	Pe 1 lună	„ 2

PREMII LA ABONAŢI

Fie-ce abonat pe un an, care va plăti treĭ leĭ maĭ mult va primi ca premiŭ *Calendarul Universuluĭ pe anul 1886*, un frumos volum ilustrat de 100 paginĭ format mare, precum şi 2 frumóse volume de 225 paginĭ, fie care coprinḑênd: *Viaţa Impĕrăteselor romane, complectă* şi **5 frumóse romane** adică: *Donna Ana, Era Nebun? Regentul şi Lucrătorul, Mariami Indiana, Fiul Ucigaşuluĭ* şi 80 frumóse povestirĭ, articole de igienă, economie, medicină etc. şi maĭ mult de 100 ilustraţiĭ.—Fie care abonat de şése lunĭ care ne va trimite 2 leĭ maĭ mult, va primi *Calendarul Universuluĭ pe anul 1886*, şi un frumos volum de 250 paginĭ care coprinde 2 romane frumóse, 40 povestirĭ, articole de igienă, agricultură, economie, medicină etc. saŭ *Calendarul* şi 3 frumóse romane.— Orĭ-ce abonat pe 3 lunĭ care ne va trimite 1 leŭ maĭ mult va primi ca premiŭ un frumos volum de 192 paginĭ format mare, care coprinde maĭ bine de 30 frumóse povestirĭ, articole de igienă, agricultură, reţete pentru familiĭ etc., saŭ 2 frumóse romane.— Orĭ-ce abonat pe o lună care ne va trimite 50 banĭ maĭ mult va primi ca premiŭ *Calendarul Universuluĭ* saŭ un frumos roman.

BERARIA LA „UNIRE"

51, Calea Victoriei, 51

Vis-a-vis de Grădina Episcopiei

Aranjat în mod special şi dupĕ ultimul gust face a fi

O NOUTATE

Pentru Onor. Public ce nu lasă nimic de dorit în diferite calităţĭ de **Bere** ale **Fabricei Oppler**, asemenea se găsesce la orĭ-ce timp diferite mezelurĭ gustóse ce ne îndémnă a ruga pe Onor. Public a visita Stabilimentul spre a se convinge că în

SUCURSALA OPPLER

orĭ-cine o va visita va rĕmânea pe deplin mulţumit.

Potărnichĭ de California, Prepeliţe, Porumbeĭ, Merloĭ, Privighetorĭ, Papagalĭ, Perusche, **Canari** şi alte diferite paserĭ exotice.

86, Calea Victorieĭ, 86.

Lucescu, Avicultor român.

Important

Ocupaţiune specială cu vênḑărĭ şi cumpărărĭ de case şi de Locurĭ.

Vênḑărĭ, cumpĕrărĭ şi arendărĭ de Moşii şi de Păduri.

Imprumntărĭ de bani pe ipotecă.

Amatoriĭ pentru detaliurĭ şi planurĭ a le vedea să se adreseze la comptuarul meŭ *Boullevard No. 12 vis-a-vis de băile Eforieĭ*

Cu stimă **Ionescu**

Pastile pentru fumătorĭ

Aceste pastile se recomandă d-lor fumătorĭ şi celor care din vre-o mică indigestie séŭ bóle speciale aŭ miros urît în gură; încomodare fórte grea stând în companie. Cutia leĭ 1.

Se vinde numaĭ la adm. „Universuluĭ" calea Dorob. No. 8. Cu adăogare de 40 banĭ se trimite franco în tótă ţara'

OCASIUNE RARA

Cadourĭ pentru Anul Noŭ

Se află în mare deposit la Magasinul de bijuteriĭ al

D-luĭ N. Braunstein

50, Calea Victorieĭ, 50

precum ciasornice de aur, argint, Nichel şi de perete de tóte calităţile.

Mare asortiment de bijuterie fine şi elegante, cu preţurĭ fórte eftine, de la 4 leĭ în sus. 15—5

Editura Tipografieĭ „Universul" **Luigi Cazzavillan**, Calea Dorobanţilor, No. 8.—Bucurescĭ.

ANUL II.—No. 402. 5 Bani în Capitala—10 Bani în Provincie DUMINIC[A]

UNIVERSUL

FOAIA POLITICA ILUSTRATA

ABONAMENTE PENTRU CAPITALA:
Pe un an - - - - Leĭ 18
Pe şése lunĭ - - - „ 9
Pe treĭ lunĭ - - - - „ 4.50
Pe 1 lună - - - - „ 1.50

Apare în tóte ḑilele de lucru la 7 ore diminéţa.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA:
CALEA DOROBANŢILOR. No, 8. BUCURESCI.

ABONAMENTE PENTRU JUDEŢE:
Pe un an - - - - Leĭ 20
Pe şése lunĭ - - - - „ 10
Pe treĭ lunĭ - - - - „ 5
Pe 1 lună - - - - „ 2

Bucurescĭ 21 Decembrie 1885

Am publicat şi noĭ ca tóte ḑiarele actul de acusaţie al soţilor Miulescu. Negreşit, reporteriĭ de ḑiare n'aŭ de cât precauţiunea acésta, d'a aduce cititorilor—pe orĭ-ce căĭ—materiĭ atrăgătóre. Pentru reporterĭ e cestiune de viaţă să 'şĭ captive favórea publiculuĭ prin scirĭ şi articole de sensaţie.

Decĭ, din partea lor, era natural că, dând peste un act important dintr'o afacere ce a turburat nu numaĭ capitala dar şi ţara, să se grăbéscă a 'şĭ umplea cu dênsul colónele.

Dar óre parchetul a lucrat corect dând acel act spre publicare, lăsând pradă jurnaliştilor tóte împrejurările, descoperite saŭ închipuite, în instrucţia secretă, acusând ast fel, pe drept saŭ pe nedrept, şi formând convingerĭ într'un timp când acusatul nu póte să respundă, să se apere?

Legea a vroit ca în omorurĭ şi alte crime, însăşĭ societatea să vie să se pronunţe dacă este saŭ nu este ofensată, dacă culpabilul merită saŭ nu pedépsa.

Juraţiĭ sunt delegaţiĭ societăţiĭ.

A veni şi a stabili în societate un curent acusátor, a aduce apoĭ, imediat în urmă— cum se întâmplă în acest cas—o parte din acea societate să se pronunţe este a pregăti o condamnare sigură.

Acésta nu este just.

Când se acusă trebue ca acusatul să fie de faţă spre a rĕspunde.

In alte ţĕrĭ, actul de acusaţie nu se publică în ḑiare; el nu se citesce de cât în şedinţă; numaĭ acolo publicul 'l póte auḑi când ascultă tot-d' dată şi apărarea. Părerile se fac ast-fel şi se distrug succesiv remânând câte ce-va din cele maĭ puternice ceea ce formézā la urmă părerea unică şi definitivă.

La noĭ, nu numaĭ în acest proces dar în tóte procesele maĭ însemnate, se publică actele de acusaţiune şi nimenĭ nu se gândesce la rĕu ce se póte face. S'aŭ vĕḑut acusaţĭ contra cărora eraŭ cele maĭ puternice dovedĭ, că aŭ fost condamnaţĭ şi înfieraţĭ în unanimitate şi tocmaĭ dupĕ mulţĭ anĭ li s'a recunoscut inocenţa. S'aŭ vĕḑut alţiĭ carĭ chiar aŭ avut gâtul tăiat. Opinia se formézā numaĭ de impresiĭ şi nu'ĭ judecată luminată şi deprinsă ca s'o conducă.

Am scris acèsta din principiul justiţieĭ şi n'am înţeles a atinge o cestiune, dar repetăm că se prejudecă dreptatea dacă înainte de judecarea procesuluĭ se dă pe faţă instrucţiunea, înlăturându'ĭ putinţa de continuare, de óre-ce s'aŭ vĕḑut casurĭ unele adevăratul culpabil s'a găsit în momentul în care se incrimina la bară un inocent.

DIN FILIPOPOL

(Corespondenţa particulară a „Universuluĭ")

15 Decembre

Maĭ dăunăḑĭ a fost o întrunire a celor doisprezece delegaţĭ aĭ comitetuluĭ central şi s'a propus să se trimită o delegaţie guvernelor din Europa şi maĭ cu sémă Rusieĭ, care acum pare să fie în partea nóstră, spre a le ruga să recunóscă unirea.

Propunerea acésta a fost energic combătută şi respinsă. Motivul era că până acum, de când suntem liberĭ ca popor, am trimis o mulţime de deputaţiunĭ, ne-am rugat fórte mult, şi am fost nevoiţĭ să suferim necontenit umilirĭ şi refusurĭ.

La ce să ne maĭ rugăm din noŭ?

-La ce să ne rugăm când scim că ţara nóstră, patria nóstră e un element de care Europa va trebui să ţie sémă pentru că a dovedit deja că voiesce cu putere şi cu curaj Unirea, condiţiune *sine qua non* a existenţeĭ sale? Ş'apoĭ, Rusia a insultat personal pe viteazul nostru prinţ Alexandru şi am fi nerecunoscĕtorĭ puţin cu dênsul dacă ne-am duce să *rugăm* pe ţar ca să recunóscă Unirea de şi acum ţarul a început o mişcare de apropiere către prinţul Alexandru.

Să protestăm, da, am protestat şi vom protesta necontenit când ceĭ maĭ puternicĭ ar vroi să ne nedreptăţéscă şi vrem maĭ bine să murim liberĭ pe câmpiile nóstre de cât să înjosim steagul sfinţit de sângele fraţilor noştriĭ căḑuţĭ la Slivniţa la Dragoman şi la Pirot.

Aicĭ se crede cu putinţă o schimbare definitivă a politiceĭ rusescĭ, care până acum şovăesce între da şi nu, dar pe de altă parte se scie că recunóscerea Uniriĭ nóstre nu se va face gratis. O condiţie din partea Rusieĭ ca să ne ajute, va fi, de sigur, să primim iarăşĭ pe ofiţeriĭ ruşĭ şi póte un ministru de rĕsboiŭ rusesc.

Acest lucru ar fi fórte greŭ de primit

Cât despre ofiţerĭ ar fi posibil ca să 'ĭ priméscă Bulgaria, asigurându-şĭ sprijinul real al Rusieĭ, dar numaĭ spre a completa cadrele ce lipsesc şi fără să le încredinţeze lor comanda regimentelor.

Ordinul de ḑi al prinţuluĭ Alexandru laudă într'adevĕr pe ofiţeriĭ ruşĭ ce aŭ fost în armata bulgară maĭ 'nainte de campanie; dar acum când în lupta cu Sêrbiĭ tineriĭ ofiţerĭ bulgarĭ şi rumelioţĭ aŭ dovedit că sciŭ în de ajuns de bine să conducă trupele, n'ar fi logic ca în capul lor să se pună nisce ofiţerĭ streinĭ.

Pentru complectarea cadrelor, precum am ḑis maĭ sus, maĭ merge ca să fie primiţĭ ofiţeriĭ ruşĭ; dar altminterĭ ar fi o insultă pentru aĭ noştri.

Aicĭ şi în tótă Rumelia, precum şi în Bulgaria — şi sunt sigur că şi în România căreia i-am fost fórte simpaticĭ în timpul greilor momente prin care am trecut— a produs o bună impresie circularea Porţeĭ în care sultanul spune că e decis să priméscă unirea personală a Rumelieĭ cu Bulgaria.

Nu e vorba nu prea ne mulţumim noĭ numaĭ cu unirea personala, dar orĭcum, tot e un pas făcut către unirea efectivă.

Teodoroff.

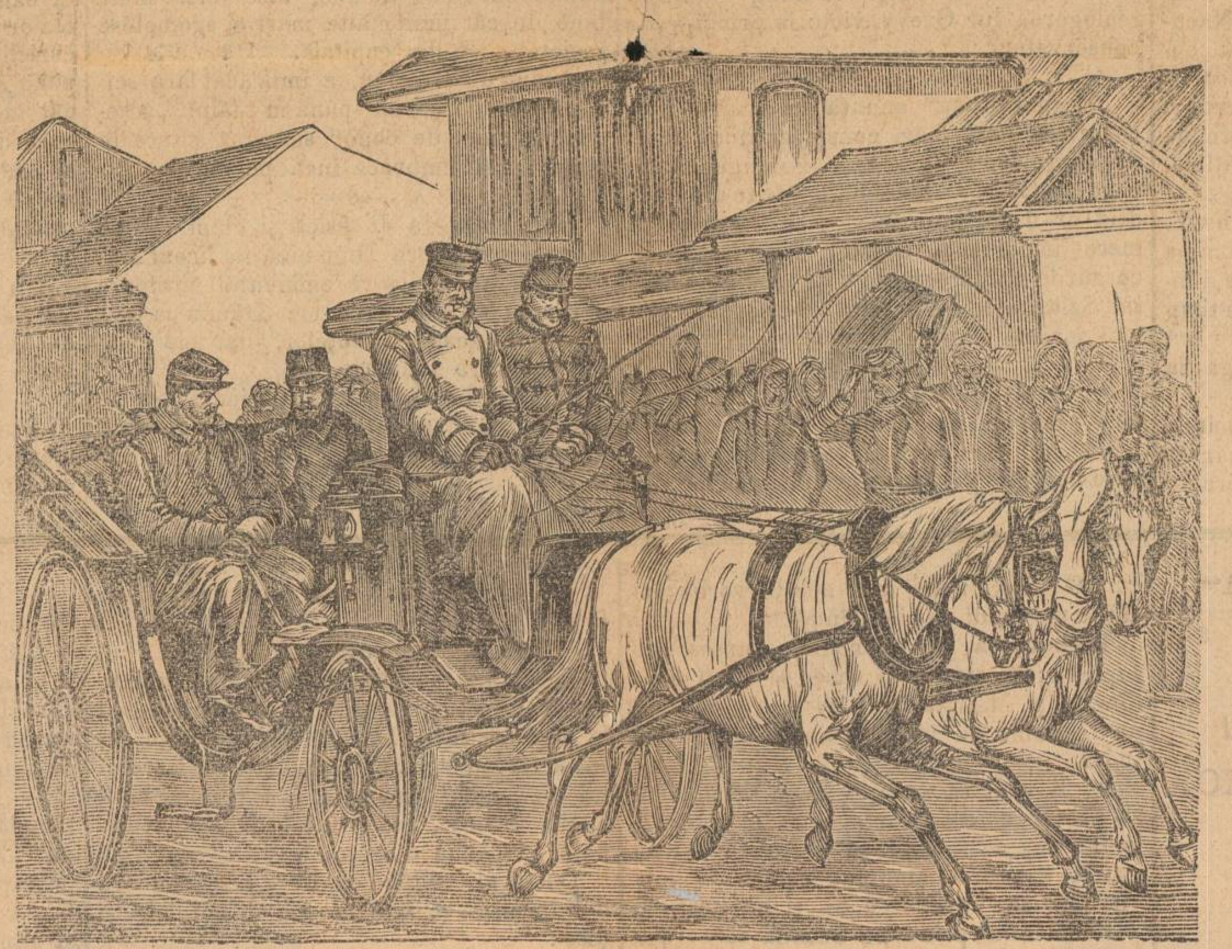

Plecarea regeluĭ Milan de la Pirot la Niş.

Spice din ţară

Cadavru.—In ḑiua de 14 Decembre curent, pe ghiaţa apeĭ ce trece prin centrul comuneĭ Cotu-Ciórĭ, jud. Buzĕŭ, s'a găsit un om mort, necunoscut.

Parchetul anunţat imediat s'a pus în urmărirea faptuluĭ.

Nenorocitul dupĕ vestmintele ce pórtă pare a fi de bună condiţiune, ḑice „Gazeta Buzĕuluĭ.

—x—

Bal de bine-facere.—La Regimentul 8 de Dorobanţĭ din Buzĕŭ se organisézā un bal în beneficiul societăţeĭ Crucea Roşie care să aibă loc în luna Ianuarie viitor.

Omor.—Duminică séră la o cârciumă din dreptul spitaluluĭ Boldescu în Ploescĭ, ţinută de o femee Lina, fiind cértă din causa gelosieĭ între Ivan Antonescu, fost sergent-major în armată în curs de 12 anĭ şi eşit la pensiune, cu Tache aprodul de la Tribunalul local, secs. I, fost şi acesta în armată, cel d'întêiŭ, armêndu-se de un cuţit, a înjunghiat în pântece pe cel de al douilea, care a căḑut imediat mort. A maĭ dat apoĭ cu cuţitul şi în Mihail Probegénu, un ataşat la Cancelaria Tribunaluluĭ, care petrecênd acolo cu aprodul, voise să sară în ajutor, dar a-

[illegible] numaĭ la o [illegible] prial, scrie „Democratul."

—x—

Angina.—In comuna Vispesci jud. Buzĕŭ, s'aŭ constatat douĕ casurĭ de angină.

—x—

Crimă.—Locuitorul Petrache Olaru din comuna Sarânga jud. Buzĕŭ, fiind găsit în zăpadă şi dus acasă a încetat din viaţă.

Pe corpul sĕŭ s'a observat niceĭ leziunĭ de violenţă. Causa morţiĭ este încă necunoscută. Parchetul cercetéză.

—x—

Călcat de tren.—In séra de 14 Decembre trenul de mărfurĭ No 827, în apropiere de Focşanĭ, între cantónele No. 34 şi 35, a călcat pe un nenorocit lucrător anume George Rusu. Trenul 'l a găsit culcat d'a curmeḑişul pe şine. A fost despicat desăvêrşit, de sus până jos în douĕ, scrie „Gazeta Săteanuluĭ".

—x—

Osiĭ aprinse.—Trenul accelerat de Bucurescĭ a sosit ierĭ în Galaţĭ cu o întârḑiare de aprópe douĕ ore, din causa că s'aŭ aprins osiele vagonuluĭ postal dincolo de Brăila.

—x—

O contrabandă însemnată de tutun şi o adevĕrată manufactură de tutun s'a descoperit de către agenţiĭ regieĭ din judeţul R. Sărat. ḑice „Gaz. Săteanuluĭ."

Ea era instalată în cantonul No. 11, după şoséua Naţională Rîmnicu-Buzĕŭ, de treĭ contrabandiştĭ, anume Panait Lefcalidi de origină grec, din Brăila; Sotir Zamfirescu şef de cantonierĭ şi Sava Iordache cantonier, ambiĭ din comuna Sgârciţi, plasa Rimnicu de sus.

S'a găsit acolo tutun de contrabandă: 43 chilograme şi 755 grame tutun tăiat, 3 chilograme în foĭ, o havană (instrument de tăiat tutun) şi cincĭ cuţite pentru tăiatul tutunuluĭ.

Se crede că acéstă manufactură nu e de cât o filială a unuĭ mare deposit de tutun de contrabandă din alt judeţ.

—x—

Barbarie.—Citim în „Gazeta Săténuluĭ" din R. Sărat: Petrache Vasile Donescu proprietar în comuna Sgârciţiĭ, jud R.-Sărat, după maĭ multe stăruinţe reuşeşte a înşela pe vĕduva Despina Naculae Viţel tot din acea comună ca să consimţă să 'ĭ dea pe fata sa Smaranda a casă la dânsul ca să trăiască împreună, şi după câte-va lunĭ după ce va termina procesul de divorţ cu soţia sa legitimă, să o ia în căsătorie.

In séra de 30 Aprilie a. c. Petrache V. Donescu ia din casa vĕduveĭ Despina pe fata sa Smaranda, o duce a casă la dênsul, trăesce cu dênsa 4 lunĭ în care timp o bate şi o maltratéză de maĭ multe orĭ şi acéstă fată a fost nevoită să fugă la mumă sa.

Fata a rămas însărcinata şi de ruşinea mameĭ şi a suroreĭ sale în casa căreia se află acum în urmă isgonită în séra de 25 Noembre a. c. a plecat de acasă şi [illegible] la amantul sĕŭ, însă acesta a bătut[illegible] în mod crâncen în cât din acéstă [illegible] avortat, şi în ḑiua de 25 Noembre a. c. a încetat din viaţă.

Deflorare.—In comuna Sgârciţi jud. R.-Sărat fata Maria Neculae Micu în etate de 17 anĭ fiind deflorată de flăcăul Radu Anton din cătunul Dărămaţĭ în primă-vara anuluĭ acesta a rĕmas însărcinată şi la finele luĭ Septembre anul acesta a născut un copil care se presupune că a fost viŭ, şi fata la omorît.

Inculpata tăgăduesce faptul de infanticid. Instrucţia urméză.

Noutăţi Telegrafice

Zemlin 20 Decembre

Tot maĭ sosesc la Niş deputaţiunĭ spre a cere de la Regele continuarea resboiuluĭ. Toţi primariĭ din districtul Pojega aŭ trimis regeluĭ o adresă telegrafică, în care maĭ mult ameninţă de cât se rógă zicênd: „Stăpâne! Bulgariĭ ne insultă şi numesc oştirea Ta nisce tâlharĭ. Cunoştĭ forţele militare ale ţĕriĭ nóstre şi voinţa poporuluĭ Tĕŭ şi cunoscĭ maĭ bine calea ce duce patria nóstră şi pe a Ta la glorie şi mărire. Acolo să ne ducĭ pe toţĭ. Viaţa şi averea nóstră sunt în mâinile Tale. Numaĭ dacă sub conducerea Ta vom ajunge acolo, numaĭ atuncĭ se póte face pace; altfel vom sta ruşinaţĭ înaintea mareluĭ Milos, înaintea neuitatuluĭ Mihaĭ şi ótele luĭ Kratovalz, ars în Sofia, se vor întórce în mormînt ceea ce să ferésca Dumneḑeŭ!"

Viena, 20 Decembre.

„Politische Corespondenz" spune că protocólele comisiuneĭ militare internaţionale sunt sub tipar şi că în curând vor fi trimise puterilor care aŭ fost representate în comisiune.

Berlin 20 Decembre.

Realegerea luĭ Grevy de preşedinte al Republiceĭ este salutată de foile oficióse ca o garanţie pentru mănţinerea relaţiunilor pacifice între Germania şi Franţa. Aceste foĭ zic că Grevy este liniştit şi prudent şi n'are trebuinţă de rĕsboiŭ, ca Orleanismul. căruĭ putere crescênd trebue privită cu îngrijire.

„Norddeutche Allg. Zeitung numeşte realegerea luĭ Grevy victoria principiuluĭ conservator.

Berlin 20 Decembre.

„Kreuzzeitung" anunţă din Madrid descoperirea uneĭ marĭ conspiranţiĭ cu scop de a proclama pe regele Portugalieĭ de rege în Spania. Personaje înalte din Madrid ar fi sprijinit acest plan. Sagasta dă mare importanţă acesteĭ conspiraţiĭ. In cercurile militare, unde e preşedinte general Salamanca, s'a sciut de conspiraţie maĭ înainte de cât în sferele guvernuluĭ.

Madrid 20 Decembre.

Sultanul de Maroc a declarat acum fără veste de nul firmanul, ce l'a dat la 1863 luĭ Sir Moses Montefiori şi în care acerda câte-va drepturĭ evreilor din statu sĕŭ. De aceea ovreiĭ din Maroc voesc să triméţă o deputaţiune către marile puterĭ europene spre a cere ajutor şi protecţie.

Madrid 20 Decembre.

Câte-va casurĭ de holeră s'aŭ ivit în Ispania.

Paris, 20 Decembre.

Preşedintele Republiceĭ a primit demisiunea d-luĭ Brisson şi a însărcinat pe d. de Freycinat cu formarea nouluĭ cabinet.

Petersburg, 20 Decembre.

Diplomaţia şi opiniunea publică privesc cestiunea bulgară cu mare linisce şi sunt convinse că nu va primi o soluţiune care va împăca aspiraţiunile poporuluĭ bulgar, dacă nu cu spirtul, cel puţin cu litera tratatul din Berlin. Intrunirea unuĭ congres pentru resolvarea cestiuniĭ se crede inutilă, afară de vr'o nouĕ schimbare a lucrurilor. De la nereuşita congresuluĭ agiptén din Londra, guvernul rus a hotărît să se ţie de douĕ principiĭ: să nu ia parte la nicĭ o deliberaţiune d'acest soĭ până nu va esista o înţelegere prealabilă între puterĭ şi să nu îngădue ca congresul să se întrunéscă în capitala statuluĭ celuĭ maĭ interesat, fiind-că atuncĭ preşedinţa revenind ministruluĭ de esterne al aceluĭ stat, acesta capătă o prepoderenţă prea mare. Conferinţa din Constantinopole a ambasadorilor n'a zdruncinat cât de puţin aceste principiĭ ale guvernuluĭ rus.

Recomandăm

Atenţiuneĭ cititorilor noştri anunciul de pe pag. IV despre abonamente la „Universul", cu premiĭ extra-ordinare.

CRONICA BUCURESCEANA

Sâmbătă, 21 Decembre.

Cutia săracilor.—Suma din urmă leĭ 17 banĭ 35. A trimis d. V. N. Constantinescu inginer Bucurescĭ, l. 2 b. 80; d. Ştefan G. Nicolescu l. 1; d. E. Duca b. 50. Total leĭ 21 banĭ 65.

—o—

Societatea de bine-facere a căreĭ nume este „Obolul" şi care se alcătuesce numaĭ din ḑece dómne, face maĭ mult bine de cât multe alte marĭ şi sgomotóse societăţĭ, tot din capitală.

Acum de Crăciun, a îmbrăcat fără scirea nimĕnuĭ din cap până în tălpĭ „şéseḑecĭ şi cincĭ de copiĭ" sĕrmanĭ, şi are de gând a maĭ îmbrăca încă pe mulţĭ alţiĭ.

—o—

Experienţele de fisică şi chimie ce se făceaŭ în fie-care Duminică la liceul Mateĭ Basarab de către eminentul profesor d. Şonţu nu vor avea loc Duminica viitóre din causa vacanţelor, dar ele vor începe la 15 Ianuarie.

Se ḑice că la aceste esperienţe vor asista şi eleviĭ scóleĭ normale şi elevele asiluluĭ Elena Dómna.

—o—

Dupĕ scandalul de la liceul sf. Sava pe care l'am înregistrat ierĭ, auḑim că consiliul profesoral al aceleĭ şcóle a eliminat pentru tot-d'auna din tóte liceele din ţară 13 elevĭ din clasa VI şi unul din a V-a.

Aprobăm acéstă mĕsură.

—o—

La senat, în şedinţa de alaltă-séră s'a continuat discuţia asupra legeĭ cumuluJuĭ A vorbit între alţiĭ principele D. Ghica. Arată ce funcţiĭ are, de unde primesce şi de unde nu primesce léfă. Recunósce că e nevoe de lege care să împedice pe uniĭ a lua asupră-le, mulţime de funcţiĭ.

Sedioţa s'a ridicat la 5 ore,

—o—

Ofrandă.—D. A. Montandon, neobositul explorator pe terenul sciinţilor naturale a dăruit pentru musĕŭ naţional o colecţiune conchiliologică, coprinsu în 7 cutiĭ, şi o coliune de insecte din ordinul hemipterelor, coprinsă în 2 cutiĭ.

—o—

Societatea Rebisteĭ Literare, a luat iniţiativa de a se face un bust distinsuluĭ poet Gr. Alexandrescu, care a murit zilele trecute. Execuţiunea va fi a tînĕruluĭ sculptor, d. J. Jonlay, absolvent al Academieĭ nóstre de Bele-Arte.—Se afirmă chiar, că bustul e aprópe gata si că în curênd va fi expus vedereĭ publiculuĭ la unul din magazinele din Calea Victorieĭ.

Felicităm activa societate de sêrguinţă cu care 'şĭ îndeplineşte una din cele maĭ grele misinnĭ în ţara nóstră: ridicarea prestigiuluĭ literatureĭ, şi urăm artistuluĭ esecutor al bustuluĭ rĕuşită deplină.

—o—

In proccsele de presă, Curtea de Casaţie a hotărît că cel ce va fi condamnat de curtea cu juraţĭ la închisóre, şi va face recurs, póte s'aştepte judecarea recursuluĭ maĭ înainto d'a se constitui prisonier.

Curtea de casaţie a dat acéstă hotărîre cu ocasia recursuluĭ d-luĭ Bömches, redactorul ḑiaruluĭ „Tagblatt" care fusese condamnat la juraţĭ.

Acest recurs se va judeca la 24 Ianuarie viitor.

—o—

Demisiune.—După discuţiile urmate în cameră cu ocasia votăreĭ budgetuluĭ căilor ferate, unde s'a ḑis că membriĭ consiliuluĭ pe administraţie numaĭ iaŭ diurne şi tantieme fără a face alt-ceva de cât încurcăturĭ, aflăm că d. I. Calenderu preşedintele consiliuluĭ de administraţie al căilor ferate şi-a dat demisiunea din acéstă funcţiune; rĕmâind numaĭ administrator al domenielor corónei.

—o—

Un apartament se pregătesce la palat pentru a primi pe A. S. principesa de Wied muma M. S. Regineĭ care sosesce mâine Duminecă.

—x—

Ateneuluĭ român s'a propus în Cameră se cedeze locul de din dosul episcopieĭ pentru a 'şĭ construi noul edificiŭ

Foiţa „Universuluĭ"

38

TESTAMENTUL
PRINCIPELUI BISMARCK

PARTEA ÎNTÊIA

XVI

Catastrofa

Dar Suzana 'şĭ lăsă fără de veste umilinţa şi râdicându-se se întórse spre Matilda şi 'ĭ ḑise:

— Tu eştĭ fiica mea? Aşa dar tu eştĭ acel iubit copil după care inima mea suspină d'atâta timp pe care zadarnic l'am căutat, l'am dorit. Eĭ, dar fiind-că 'ţĭ sunt mamă o să m'ascultĭ maĭ înainte d'a mĕ judeca. Tu insă, vĕd că aĭ un copil şi veĭ cugeta ca în schimbul atâtor îngrijirĭ ce 'ĭ daĭ poţĭ pretinde ca să te asculte măcar înainte d'a te blestema.

Espresia cu care d-na Seldi pronunţase aceste cuvinte era aşa de mişcătóre în cât pe faţa Matildeĭ se arătară semne de milă şi tînĕra femee făcu un pas spre muma eĭ rugătóre.

Dar iată că Ferdinand se scutură de amorţélă şi făcênd un pas se puse între soţia sa şi acea femee.

— Nu te apropia de dênsa, ḑise el Suzaneĭ, atingerea d-tale ar putea să învenineze sufletul eĭ curat.

Era atât de apăsat şi împuitor tonul cu care Ferdinand ḑise aceste vorbe încât d-na Seldi se dete îndĕrăt.

Turburarea luĭ Peronie ajunsese un supliciŭ; în starea în care se aflaŭ Ferdinand şi Matilda ar fi fost o minune să nu fi venit în vorbă unirea lor incestuósă.

Ar fi vrut să se ducă lângă Ferdinand, să 'l tragă d'o parte, să 'l îndemne la tăcere; se încerca să [illegible] putea, [illegible] vitabil [illegible] să abucnéscă ca şi un [illegible]

Ferdinand opri pe Suzana să se s'apropie de Matilda, 'ĭ ḑise încă:

— Nu maĭ aĭ drept să te apropiĭ de soţul de fiica d-tale saŭ de fiul eĭ. Aĭ perdut şi dreptul de milă şi de iertare. Intórce-te la omul care te-a cumpĕrat, căruia te-aĭ vêndut!

Ferdinand ḑise aceste vorbe cu o liniste relativă, dar o simţire puternică 'ĭ sgudui peptul, şi urmă cu durere:

— O! nu scií ce nenorocirĭ aĭ pregătit! Acéstă femee care 'ţĭ este fiică şi eŭ care 'ţĭ sunt...

Inainte d'a sfârşi doctotorul Peronie 'l apucă de braţ şoptindu-ĭ;

— Eştĭ nebun Ferdinand, ce vreĭ să facĭ?

Tînĕrul 'şĭ smuci braţul, 'l privi într'un mod straniŭ şi 'ĭ ḑise:

— Lasă-mĕ să spun acesteĭ femeĭ cât de criminală este.

— Veĭ tăcea, dise doctorul, a căruĭ turburare crescea din secundă în secundă, veĭ tăcea căcĭ aĭ jurat.

Dar Ferdinand nu 'l auḑea,

— Acea femee, care stă acolo, este fiica d-tale, iar eŭ...

O sunare puternică 'l întrerupse.

Ferdinand se opri, Peronio întrebuinţă acéstă ocasiune şoptindu'ĭ să se gândéscă la ceea ce face. Dar tînĕrul nu 'l lua în sémă. O idee fixă 'l stăpânea: mizerabilul de Seldi 'ĭ era tată, iar femeea ce 'ĭ stătea înainte, era prinsă într'o faptă neruşinată, culpabilă d'acésta [illegible]

Doctorul vĕḑend că Ferdinand nu era de liniştit, se întórse către ceĭ-l'alţĭ şi ḑise:

— Domnilor, daţĭ-'mĭ voie un moment.

Şi se duse să deschidă celuĭ care suna, lăsând uşa de la bucătărie în laturĭ, ast-fel că toţĭ priviră curioşĭ dupĕ dênsul să vadă pe cine va întroduce.

Vĕḑură pe Seldi păşind pragul c'un pas mĕsurat şi intrând în camera în care se aflaŭ.

Desmoşteniţiĭ

I

Vĕduva bine-făcĕtóre

In vetsibulul unoĭ case din strada Müller stăteaŭ de vorbă patru femeĭ de lucrătorĭ carĭ tocmaĭ se întorseseră din piaţă raportându'şĭ fiie-care noutăţile din vecinătatea sa.

După ce vorbiră de multe şi mĕrunte ajunseră la un punct ce le interesa mult pe tóte.

— Eĭ ce ḑicetĭ despre sĕrmana Drossel începu cea maĭ bĕtrênă dintre ele, nu 'ĭ tristă viaţa eĭ?

O aprobare generală urmă, iar cea tînĕră luă cuvêntul ca competentă în cestiunea ce era şi cu o mare flexibilitate de limbă ḑise:

— E de spaimă, soro, ceea ce se întâmplă bietiĭ femeĭ, are un bărbat ce nu dă cu lunile p'acasă şi când vine 'ĭ răpesce banul din nouĕ nodurĭ şi 'l dă pe rachiŭ, o insultă, o bate, şi numaĭ auḑi gurile rele că cutare saŭ cutara a intrat la dênsa nóptea, vaĭ, dar d'aşĭ fi eŭ în locul eĭ, n'aşĭ primi străiniĭ numaĭ nóptea, auḑĭ d-ta, şi încă nicĭ să nu te poţĭ desparte de ticălosul ce 'ţĭ face viaţa amară. căcĭ, dragele mele, pentru ceĭ săracĭ dispărţiraa e scumpă şi numaĭ ceĭ bogaţĭ pot să se lase când vor voi şi pentru dênşiĭ despărţirea e o bagatelă...

— Da, da, sermana Drossel ar fi perit dacă nu s'ar fi aflat-o acea vĕduva şi n'ar fi primit'o şi ajutat'o. Ia spuneţĭ, nu'ĭ aşa că acea vĕduvă are o existenţă deosebită pe cât 'mĭ pare?

— Eŭ nu găsesc nimic deosibit la dênsa, replică cea maĭ tênĕră superată că cea maĭ bĕtrână 'ĭ luase vorba din gură. Dênsa e îngrijitóre de bolnavĭ şi se duce în familiĭ marĭ, ast-fel că une orĭ nu se întórce a casă câte patru sĕptĕmânĭ.

(Va urma)

Varlam Forst

care va fi o clădire monumentală; daɪ un deputat a ḑis că Ateneul nefiind recunoscut ca o personalitate juridică nu póte primi o cesiune, ceea ce recunoscându-se de adevěrat, un mare număr de representanţĭ aŭ format un proiect spre a se recunósce maĭ întâĭ Ateneuluĭ, personalitatea juridică şi a i-se ceda apoĭ locul în cestiune.

In câţĭ-va anĭ decĭ vom avea acolo unde sunt uluoile de scândurĭ de din dosul grădineĭ episcopieĭ un frumos palat ce nu va semăna cu nicĭ unul din Bucurescĭ şi unde vom merge să ascultăm cuvintele învĕţaţilor noştri.

Un furt s'a comis alaltă ierĭ la poştă; aŭ ṣperit maí multe gropurĭ cu banĭ şi hârtiĭ de valóre. Ierĭ aprópe toţĭ vênḑětoriĭ de ḑiare aŭ fost luaţĭ şi închişĭ, din care causă la mulţĭ din obicinuiţiĭ noştri „Universul" nn s'a împărţit.

In sfârşit o parte din hărtiile şi baniĭ furaţĭ s'ŭ găsit îngropaţĭ la locuinţa unuĭ factor postal iar altă parte la domiciliul d-luĭ Păltineanu funcţionar la regie. Factorul a mărturisit faptul şi se află arestat.

Curierul Judiciar

Crima din strada Sórelui

Şedinţa s'a deschis erĭ la 11½ sub preşedinţa d-luĭ Arvanesu asistat de domniĭ Costescu şi Lara, membriĭ. Fotoliul ministeruluĭ publio era ocupat de d-nu procuror general Populénu, iar apărarea era representată de d-niĭ advocaţĭ Cantili, Athanasiade, Meitani, Costaforu, Pallade, Gr. Pĕucescu şi Paleologlu.

D-nu Remus Oprénu represinta partea civilă.

Ca de obiceiŭ s'a făcut interogatoriŭ acusaţilor precum şi apelul nominal al juraţilor, apoĭ s'a procedat la întocmirea comisiuneĭ care trebuia să judece procesul.

După ce comisiunea a prestat jurământul prevĕḑut de lege, s'a făcut apelul nominal al martorilor apărăreĭ şi aĭ acusăreĭ—în număr de 99.—Din martoriĭ apărăreĭ lipseaŭ 13 şi din aĭ acusăreĭ 18.

D. Cantilli cerând cuvêntul ḑise că: lipsind martorĭ de mare însemnătate, buni-óră ca d-nu Cotadi, care e în străinătate; în interesul adevĕruluĭ ar fi bine ca procesul să fie amânat. D-nu procuror se unesce cu conclusiunea d-luĭ Cantilli şi cere asemenea amânarea procesuluĭ. Acusatul Miulescu auḑind acésta, a protestat cerênd a fi judecat imediat.

D-nu Paleologlu şi Atanasiade s'aŭ pronunţat contra amânăreĭ, iar d-nu Meitani raportându-se la equitatea curţeĭ a ḑis: de se va găsi cu cale ca procesul să fie amânat, bine; iar de nu să se judece imediat de óre ce d-luĭ renunţă la martoriĭ care lipsesc.

După acésta curtea a deliberat ca procesul să fie adiurnat pentru sesiunea de Martie.

Miulescu auḑind acestea a protestat în mod energic.

ACTE OFICIALE

D. licenţiat în medicină Friedman Isak, este numit în postul do medic al oraşuluĭ Alexandria din judeţul Teleorman.

* Locuitoriĭ Tănase Golea şi Dincă Nuţu din comuna Săculu, judeţul Dolj, sunt şi rĕmân ertaţĭ de restul deficituluĭ de leĭ 18514 banĭ 90, plus procentele, sumă rĕmasă asupră-le prin revinderea în comptul lor a moşieĭ Tezsou din judeţul Dolj.

* D-niĭ Sava Savin şi Garabet Cerchez s'aŭ numit membri la camera de comrrciŭ cu reşedinţa în oraşul Bêrlad.

* D. Alfons Duhamel se numesce verificator clasa II la casieria judeţuluĭ Botoşanĭ.

„ „Monitorul" de ierĭ publică circulara d-luĭ ministru al instrucţiuneĭ către învĕţătoriĭ şi învĕţătórele din sate asupra instituireĭ caselor de economiĭ, învitându'ĭ a face ca instituţia să prospereze, îndemnând pe copiĭ a 'şĭ depune micile lor economiĭ la casă.

Atentat în contra prinţuluĭ de Galles

Magistratul Bowstreet a sfîrşit instrucţiunea în afacerea soţilor John şi Sarah Magee, acusaţĭ că trimesese prinţuluĭ de Galles o scrisóre ameninţătóre, cerêndu'ĭ o mie de lire sterlinge.

John Magee era fotograf şi în casa luĭ s'aŭ găsit maĭ multe recipise de amanetat cea ce dovedesce că se găsia în marĭ necesităţĭ. D. Poland a cetit la tribunal scrisórea trimisă de acusat prinţuluĭ ereditar, şi acéstă scrisóre arată că autorul eĭ, este unul din ceĭ cincĭ ómenĭ însărcinaţĭ de societatea străină să asasineze pe principele de Galles. La început acéstă societate svea de gând să asasineze pe regina Victoria dar în urmă gandindu-se maĭ bine, vĕḑu că era maĭ nemerit să omóre pe viitorul rege de óre-ce regina Victoria—fiind bĕtrână—din ḑi în ḑi s'ascéptă să móră. Semnatorul acesteĭ scrisorĭ a spus tribunaluluĭ că el va da la lumină tóte particularităţile complotuluĭ precum şi numele colegilor sĕĭ, cu condiţiunea casă fie liberat şi recompensat cu 1000 sterlinge, jumĕtate ca resplată pentru informaţiunile necesare ca să se aresteze compliciĭ şi cea-l-altă jumĕtate dupĕ ce eĭ vor fi condamnaţĭ.

Prinţul de Galles a primit scrisórea la Sandrigham şi imediat a dat'o poliţieĭ, care întinse o cursă autorilor acestuĭ complot şi reuşi să 'ĭ aresteze într'o casă din Australstreet.

Procurorul a declarat că faptul comis de John Magee e prevĕḑut în lege şi condamnat la muncă silnică. Soţia luĭ Magee negăsindu-se de loc vinovată, este liberată iar bărbatul eĭ va fi dus la curtea cu jurĭ.

Corpurile Legiuitóre

CAMERA

Şedinţa [illegible] la [illegible] Decembre.

Preşedinţia d-[illegible] general Lecca.

D. Vizanti depune un proiect pentru modificarea legeĭ drumurilor de fier astfel ca să fie pusă în armonie votul dat de Cameră pentru suprimarea tantiemilor şi reducerea diurnelor membrilor consiliuluĭ de administraţie.

D. Rose Stefánescu face o comunicare privitóre la despăgubirile de resbel ce trebuesc acordate oraşuluĭ Giurgiu.

D. prim ministru rógă Adunarea ca să se ocupe de proeotul de lege privitor la organisarea scóleĭ de podurĭ şi şosele şi cu acela privitor la convenţiunea încheiată de regie cu antrepozitariĭ de tutunurĭ.

D. Nicorescu, dă citire raportuluĭ şi convenţiunilor încheiate de regie cu antrepozitariĭ.

Raportul conchide pentru respingerea convenţiunilor.

D. Poenaru-Bordea susţine că regia pe unde a administrat, a realisat câştigurĭ maĭ micĭ de cât antrepozitariĭ, prin urmare este în contra rezilieriĭ contractelor.

D. Ion Rădulescu vorbesce în sensul maiorităţiĭ comitetuluĭ delegaţilor şi combate convenţiunile încheiate de regie.

D. ministru de finance declară că orĭ cât de mare ar fi cuvêntul în contra acesteĭ legĭ, guvernul o va susţine.

Dacă s'ar rezilia contractele cu antreprenoriĭ, Statul ar fi espus la pagube.

Şedinţa urméză.

SENATUL

Şedinţa de la 20 Decembre

Preşedinţia d-luĭ Al. Orăscu.

Presenţĭ 103 d-nĭ senatorĭ.

D. D. Sturdza depune proiectul de lege pentru acordarea uneĭ pensiunĭ viagere d-neĭ Ciresianu, precum şi acela pentru suprimarea a 4 biurourĭ vamale.

Cere urgenţa şi senatul admite.

D. G. Mârzescu cere ministruluĭ de resbel tabloul de înaintare al comisiuneĭ esaminătóre din anul trecut, pentru a putea face o interpelare şi a vadea dacă tabloul original este conform cu cele publicate în „Monitorul Osteĭ".

Câţĭ va senatorĭ se cértă pentru convorbirile particulare.

Senatul trece la ordinea ḑileĭ urmând discuţiunea asupra legeĭ cumuluĭ.

D. raportor Polizu Micşunescu rĕspunde preopinenţilo carĭ aŭ combătut raportul şi proiectul de lege; suţine că proiectul senatuluĭ nu difera mult de al Camereĭ, ci numaĭ sunt enumĕrate stabilimentele publicĭ prevĕḑute de art. 1 din lege. Zice că funcţionarĭ sunt aceia carĭ deţine o porţiune a putereĭ publice, iar nicĭ de cum miciĭ funcţionarĭ saŭ membriĭ diferitelor consiliĭ de administraţie ale autorităţilor.

La ora 3¼ d. Polizu urméză.

Ultime Sciri

Bucurescĭ 21 Decembre.

Aflăm că generalul G. Angelescu se duce cu familia să petrécă Crăciunul la Craiova unde este reşedinţa comandamentuluĭ sĕŭ.

—o—

Mâine Duminecă d. N. Fleva primarul Capitaleĭ va pleca la Viena.

—o—

D. I. C. Brătianu va pleca de Crăciun la Florica.

—o—

Ierĭ s'a ţinut un consiliŭ de miniştriĭ sub presedinţa d-luĭ I. C. Brătianu.

—o—

Se vorbesce cu signranţă că d. general Fălcoianu va eşi din minister îndată dupĕ terminarea esperienţelor cu cupolele. Demisiunea sa este şi primită de rege.

—o—

Lunĭ séră s'a sevêrşit în Buzĕŭ căsătoria civilă a d-luĭ Maior Mavrodin cu d-na Maria Marinescu.

—o—

D. B. P. Hasdeŭ va vorbi iar ḑilele Crăciunuluĭ, despre serbĭ şi bulgarĭ, de astă dată fără plată de intrare.

—o—

Fiind do o imperiósă trebuinţă rotunjirea plăşilor din ţară, ministerul a cerut numere şi sciinţĭ de la consiliele judeţene pentru a servi la operaţiunea pe hartă. Aceste numere şi sciinţĭ aŭ sosit şi se pregătesce un proiect de lege.

—o—

Vremea e móle în capitală; a séră începuse a ploue.

MULŢUMIRI

Mulţumim următórelor persóne care, în urma apeluluĭ nostru dupĕ nenorocirea de foc întâmplată la tipografia şi depositul de hârtie al ḑiaruluĭ „Universul", aŭ binevoit a ne cumpĕra din romanele la care ne-a rĕmas tótă speranţa spre a putea face la loc tipografia şi care, costând 1 leŭ 50 banĭ fie-care, le dăm cu un leŭ:

Bucurescĭ: D. N. Constantinescu, inginer, 3 vol.; d. Ştefan G. Nicolescu, comuna Grecĭ-Grădiştea, 2 vol.; d. E. Duca, 1 vol.

OCASIUNE RARA

CADOURI pentru Anul Noŭ

La Administraţia ḑiaruluĭ „Universul" Calea Dorobanţilor No. 8 Bucurescĭ, se află spre vênḑare Cadourile cele maĭ frumóse pentru Anul Noŭ şi cu preţurile cele maĭ reduse.

Cadoul I.

Frumóse cutiĭ fórte elegante conţinênd 3 săpunurĭ extra-fine de la leĭ 3.50 până la leĭ 6.

Cadoul II.

O cutie în cromolitografie conţinênd un săpun parfumat din cele maĭ fine, o sticlă elegantă de parfum, un cosmetic şi un pachet de pudră de orez, Leĭ 4.

Cadoul III.

O cutie fórte elegantă conţinênd douĕ elegante sticle de parfumul cel maĭ bun şi un săpun extra-fin, Leĭ 5.

Cadoul IV.

O elegantă cutie în cromolitografie conţinênd 2 sticle de parfum, o sticlă de glicerină parfumată, un pachet de pudră de orez şi o cutie de prafurĭ de dinţĭ. Leĭ 6.

Se maĭ află spre vênḑare:

Parfumurĭ pentru batistă de la 50 banĭ până la 4 leĭ sticla.

Ape şi Oţeturĭ diferite de toaletă, pudre de orez din cele maĭ fine, prafurĭ de dinţĭ, glicerina parfumată, săpunurĭ extra-fine etc. etc. cu preţurile cele maĭ reduse.

Se trimite în orĭ-ce parte din ţară, în urma primireĭ costuluĭ relativ.

Se vinde numaĭ la Administraţia ḑiaruluĭ „Universul" Calea Dorobanţilor No. 8 Bucurescĭ, unde se vor adresa şi cererile din provincie.

Director şi redactor Nicolae Procopiŭ

Foiţa „Universuluĭ" 28

DRAMELE VIEŢEĬ

Miliónele Domnuluĭ Joramie

PARTEA INTÂIA

Crima de la Grandval

X

Scene de Atelier

— Dar, pentru a vĕ arăta bine pe personagiul meŭ, trebue ca să 'ĭ imitez mişcările, gesturile, glasul sĕŭ de capră, accentul, vorbirea sa tot-d'auna pe acelaş ton şi aprópe fără pausă spre a rĕsufla.

„ Avea pe puţin şése-ḑecĭ şi cincĭ de anĭ şi se numia Dubos. Proprietar al uneĭ case din strada Saint-Denis, îĭ venise într'un târḑiŭ ideea d'a învĕţa desemnul şi pictura. Cu o scrisóre de la un prieten al luĭ C..., el se presentase la atelierul profesoruluĭ, şi acesta uimit, ascunḑêndu şĭ pofta de rîs, dar pricepênd că avea a face cu un maniac, rĕspunse luĭ Dubos:

— „Eĭ bine, poftim, vino.

— „De sigur, domnule, voiŭ veni fórte stăruitor; dar, la vêrsta mea, cuĭ-va nu prea 'ĭ place glumele şi farsele. N'aş vroi ca domniĭ eleviĭ d-tale...Pricepĭ d-ta. Dacă m'ar lua în rîs, de mĭ-ar juca feste, n'aş ḑice nimic, dar aş pleca.

„Se făcu recomandaţie elevilor d'a păstra cea maĭ mare reservă în privinţa d-luĭ Dubos, d'a nu se apropia prea mult de căluşul sĕŭ, d'a nu se uita la lucrul sĕŭ de cât când le va îngădui el, etc.

„Fără să scie, d. Dubos purta asupră-şĭ barometrul sĕŭ, arătător neschimat al disposiţieĭ bune saŭ rele a luĭ. El purta pe cap în atelier o căciuliţă cu un ciucure enorm. Când căciuliţa era pusă într'o parte şi când ciucurele se clătina cu uşurinţă, puteam glumi, ḑiua era voiósă. Dar dacă faimosul ciucure cădea în faţă, drept în mijlocul căciuliţeĭ îndesate pe frunte, semn rĕŭ. Vremea era furtunósă.

Acum dupĕ ce cunósceţĭ pe omul meŭ, ascultaţĭ şi maĭ cu sémă uitaţi-vĕ la mine.

„— Domnule Dubos?

„— Eĭ bine?

„— Nu 'ĭ óre vremea dejunuluĭ?

„— Aşa cred. Eĭ, sciţĭ că 'ĭ aprópe douĕ-spre-ḑece la ceasornicul meŭ,— e o amintire de la moşu meŭ, — l'am potrivit aḑĭ diminéţă trecênd pe dinaintea Burseĭ. De aceea mĕ simţeam eŭ leşinat la stomach.

„— Ce mâncăm astă-ḑĭ, d. Dubos?

„— De, ce veţĭ vrea. Vreţĭ granguri orĭ nucĭ, cal erĭ racĭ, brânză orĭ prepeliţe? Eŭ, eŭ mĕ învoesc lesne, sciţĭ, respundeţĭ o dată, ce dracu, rĕspundeţĭ o dată.

„— D. Dubos, aşĭ vrea de tóte astea şi un butoiaşĭ de stridiĭ, pe urmă un copil mic blond cu ochĭ albaştri.

„— Oh! parcă d-ta escĭ un gargantua, ba şi maĭ mult, un antropofag. Maĭ trece butoiaşul de stridiĭ, îmĭ plac şi mie; dar cum aĭ ḑis?...

„— Un copil mic blond.

„— Oh! e grozav; se vede bine ca aĭ fost în America. Nu cum-va aĭ trăit cu sêlbaticiĭ? Mi-se pare că mi-aĭ spus aşa.- Trece restul... dar un copil mic!... Ah! nu, veḑĭ d-ta, asta e prea din cale afară! Uite, facĭ să se înfiore d. B..., care citesce colo; într'un colţ. Nu'ĭ aşa, domnule B..

„— Ce?

„— N'aĭ mânca copiĭ micĭ, d-ta?

„— Nu sciŭ, póte sa fie bunĭ.

„— Ah! şi d-ta! Ah! zĕŭ, nu maĭ pricep.

Dar ceea ce noĭ nu vom putea raporta e modul de a vorbi şi mimica povestitoruluĭ. Camaraḑiĭ luĭ rîdeaŭ de se svîcoliaŭ pe jos. El pornise, urmă:

„— D. Dubos, mi-e fóme.

„— Eĭ bine! să dejunăm. Cine se duce s'aducă mâncarea? Sĕrmanul tînĕr?

Acela pe care d. Dubos îl botezase sărmanul tînĕr era unul dintre eleviĭ ceĭ maĭ tinerĭ aĭ d luĭ B..., şi tot de o dată cel maĭ leneş. Se numia Luquet.

„— Luquet, să 'mĭ cumperĭ salam; dar d-ta domnule Dubos?

„— Eĭ bine! şi mie. Eŭ mĕ învoesc cu toţĭ, sciţĭ bine. Vreţĭ puiŭ, iaŭ puiŭ! cotlete, fie şi cotlete. Beţĭ vin, beaŭ vin; preferaţĭ apa, îmĭ place. Ecă, vedeţĭ, apa asta, ea are vinositate.

(Va urma.)

Emile Richebour

Foița „Universului„

171

Bucătarul Regelui

PARTEA TREIA

XVIII

(Urmare

Licențiatul Sarmiento abia dăduse pe Quevedo în paza alguazililor sĕĭ cu un ordin pentru alcadele din Segovia ca să 'l priméscă prisonier, când unul din ómenii sĕĭ, copoĭ de poliție pe care el îl trimitea prin oraș spre a veghia asupra siguranțeĭ publice, sosi cu un aer așa de serios în cât făcea să se prevadă lucrurĭ grave.

— Ce s'a întîmplat? întreba Sarmiento.

— S'a întîmplat că s'a săvârșit o crimă, maĭ adinióra și că suntem pe urma ucigașilor.

— De ce crimă vorbescĭ?

— S'a ucis un major numit don Guzman al căruia corp se află acum ascuns într'o casă din strada Amaniel. Nisce urme de sânge ne atraseră băgarea de sémă; și acest indiciŭ, unit cu dispariția majoruluĭ, ne a pus pe urma adevĕruluĭ.

— Strada Amaniel!... un om ucis!... murmură Sarmiento aĭ căruia ochĭ scânteiară da bucurie gândindu-se că avea să aibă în mână o afacere criminală importantă.—Și cine locuesce acolo?

— O óre-care Ana de Acuna, care avea relațiĭ cu omul ucis.

— Bine, bine! Și acela saŭ aceia ce aŭ săvârșit uciderea cine sunt?... Spuneaĭ că 'ĭ cunoscĭ.

— Așa se presupune cel puțin; maĭ întâĭ Francisc Montino bucătarul regeluĭ.

— El care trecea până acum de om fórte liniscit!

— Bucătarul avea motive de gelosie contra majoruluĭ Guzman.

— Și acest atentat din partea uneĭ persóne așa de neputinciós asupra unuĭ militar a fost săvârșit de unul singur?

— Montino ar fi având se dice, complicĭ...

— Și carĭ?

— Don Francisc de Quevedo și don Juan Tellez Giron, acela care, după cum resultă din raporturile poliţieĭ, este autorul atentatuleĭ contra persóneĭ luĭ don Rodrigo Calderon.

— Ciudat! fórte ciudat lucru! dise Sarmiento. Quevedo și don Juan se află deja în mâinile justiției. Acum trebue să punem mâna și pe complicele lor, și maĭ cu sémă să lucrăm cu băgare de sémă pentru ca să nu aibă vreme d'a distruge urmele crimeĭ. La nópte vom statornicĭ o supraveghiere activă împrejurul caseĭ aceleĭ donna Ana, avĕnd grijă să nu se afle nimic despre ce s'a întîmplat.

Și Sarmiento se duse repede să 'șĭ facă raportul către cancelarul criminal.

In timpul acesta donna Ana de Acuna, rĕmânênd singură, după uciderea luĭ Guzman, săvârșită sub ochiĭ eĭ de către Manolillo gonise pe tóte slugile după cum o sfătuise bufonul. Situația eĭ era din ce în ce maĭ grea. Cadavrul majoruluĭ, rănit de o lovitură de pumnal, zăcea în etajul de jos, și donna Ana nu scia ce să facă spre a scăpa de dênsul: a 'l ține în casă maĭ multă vreme nu putea fără să nu a tragă asuprășĭ multe primejdiĭ. Intr'acéstă nesiguranță tînĕra femee n'avea altă nădejde de cât în servitórea regeiuĭ, a căruia visită credea că era s'o priméscă peste nópte. Orĭ de câte orĭ auzia ceasornicul bătênd ceasurile, inima 'ĭ bătea cu putere; fie ce pas care rĕsuna pe uliță o făcea să tresară. In sfîrșit bătu miezul nopțeĭ, ceasul hotărît pentru întîlnire. Abia trecu un minut și se audi umblând în ulicióră. Donna Ana, rezemată de ferĕstră; asculta cu băgare de sémă. O cheie se învîrti în bróscă: femeea se simți coprinsă de bucurie; nesiguranța eĭ fu înlocuită pe dată de curaj și de nădejde. Ea se retrase repede de la ferĕstră, luă o luminare, și intră în iatac; aceia aprinse o lanternă órbă pe care o pregătise, o închise, o puse pe o masă, stinse luminarea și rĕmase în întunerec, asceptând cu nerăbdare sosirea dorituluĭ visitator.—Ușa se deschise cu precauțiune, și un glas, pe care ea 'l cunoscu drept al luĭ Montino, șopti încetișor:

— Aicĭ escĭ, sonora?

— Da, senor Montino, gentilomul e cu d ta?

— Ecă-mĕ, dise ducele de Lerma înaintând fără să se desespere; apoĭ întorcêndu-se spre bucătar: acum retragete, Montino, îĭ dise el cu un aer poruncitor.

Bucătarul eși, cum venise, fără să facă cel maĭ mic sgomot. Ducele rĕmase singur cu aventuriera.

— Unde suntețĭ, senora? dise ducele căutând să se dirigeze prin întunerec.

— Lângă d-vóstră, monsignore; luațimĕ de mână, vĕ voiŭ călăuzi.

Donna Ana tremura din tot corpul ducênd pe duce la cel-l'alt capăt al odăieĭ.

— De ce tremurațĭ astfel? îĭ dise Lerma.

— Nu e firesc óre, monsignor, ca să am față cu d-vóstră o asemenea emoțiune? Cine n'ar tremura înaintea d-vóstră, cel d'întâĭ din Spania? Numaĭ supunerea ce vĕ datorez m'a făcut să consimt la acéstă întîlnire. Nóptea ce vĕ încoujură, nu 'mĭ póte ascunde Majestatea Vóstră; ca fără voie mĕ umple de frică.

— Nu avețĭ nic o temere, senora; nu doresc să vĕ las o asemenea impresie. Póte că exagerațĭ puțin într'acest moment respectul ce credețĭ că 'l datorațĭ persóneĭ mele în curênd...

(Ua urma)

Bulevardul Elisabetha

Astă dĭ și în fie-care di

La 3, 4, 5, 7, 8, 9 ore p.m.

Mare representație a renumiteĭ dresătóre de Leĭ

numită **MISS CORA**

Cu 6 lei dresați

INTRAREA: Locul I, 2 leĭ; Locul II, 1 l.

C. Steiner, director.

Intre pausă va cânta Musica militară.

Abonamente cu premiĭ extraordinare pentru Anul 1886

„UNIVERSUL"

spre a 'șĭ dobêndi din ce în ce maĭ mult bună voința publiculuĭ va introduce cu Anul Noŭ îmbunătățirĭ atât în redactare cât și în partea ilustrativă.

„UNIVERSUL"

apoĭ, spre a 'șĭ menține renumele d'a fi diarul cel maĭ complect și cel maĭ repede informat a angajat corespondențĭ speciaĭ în tóte capitalele Europeĭ, cum și în principalele nóstre orașe și chiar prin sate, carĭ corespondențĭ aŭ însărcinarea să ne informeze chiar pe cale telegrafică de tot ceea ce are o importanță și un interes maĭ mare pentru cititorĭ.

Cât despre partea literară am și dat deja în traducere romane frumóse și noĭ de ale autorilor renumițĭ, ca: **Richebourg, Montépin**, etc.

Prețurile Abonamentelor:

PENTRU CAPITALA:		PENTRU JUDEȚE:	
Pe un an	Leĭ 18.	Pe un an	Leĭ 20
Pe șése lunĭ	„ 9.—	Pe șése lunĭ	„ 10
Pe treĭ lunĭ	„ 4.50	Pe treĭ lunĭ	„ 5
Pe 1 lună	„ 1.50	Pe 1 lună	„ 2

PREMII LA ABONAȚI

Fie-ce abonat pe un an, care va plăti treĭ leĭ maĭ mult va primi ca premiŭ *Calendarul Universuluĭ pe anul 1886*, un frumos volum ilustrat de 100 paginĭ format mare, precum și 2 frumóse volume de 225 paginĭ, fie-care coprindênd: *Viața Impĕrăteselor romane, complectă* și **5 frumóse romane** adică: *Donna Ana, Era Nebun? Regentul și Lucrătorul, Mariami Indiana, Fiul Ucigașuluĭ* și 80 frumóse povestirĭ, articole de igienă, economie, medicină etc. și maĭ mult de 100 ilustrațiĭ.—Fie-care abonat de șése lunĭ care ne va trimite 2 leĭ maĭ mult, va primi *Calendarul Universuluĭ pe anul 1886*, și un frumos volum de 250 paginĭ care coprinde 2 romane frumóse, 40 povestirĭ, articole de igienă, agricultură, economie, medicină etc. saŭ *Calendarul* și 3 frumóse romane.— Orĭ-ce abonat pe 3 lunĭ care ne va trimite 1 leŭ maĭ mult va primi ca premiŭ un frumos volum de 192 paginĭ format mare, care coprinde maĭ bine de 30 frumóse povestirĭ, articole de igienă, agricultură, rețete pentru familiĭ etc., saŭ 2 frumóse romane.— Orĭ-ce abonat pe o lună care ne va trimite 50 banĭ maĭ mult va primi ca premiŭ *Calendarul Universuluĭ* saŭ un frumos roman.

Frumósă Ocasiune

d'a cumpĕra

VINURI VECHI

PENTRU SERBĔTORI

De duoi ani

NEGRU și ALB

60 BANI OCAUA

Se găsesce și un dublu vin, tămâiósă și negotin negru.

Din cauză că am o mare cantitate de 4000 vedre sunt decis e vinde cu 40% maĭ eftin.

STRADA COLȚEI (Vis-a-vis de Primărie)

20—2 **Sotir Christu**

BERARIA LA „UNIRE"

51, Calea Victoriei, 51

Vis-a-vis de Grădina Episcopiei

Aranjat în mod special și după ultimul gust face a fi

O NOUTATE

Pentru Onor. Public ce nu lasă nimic de dorit în diferite calitățĭ de **Bere** ale **Fabricei Oppler**, asemenea se găsesce la orĭ-ce timp diferite mezelurĭ gustóse ce ne îndémnă a ruga pe Onor. Public a visita Stabilimentul spre a se convinge că în

SUCURSALA OPPLER

orĭ-cine o va visita va rĕmânea pe deplin mulțumit.

Potărnichĭ de California, Prepelițe, Porumbeĭ, Merloĭ, Privighetorĭ, Papagalĭ, Perusche, **Canari** și alte diferite paserĭ exotice.

86, Calea Victorieĭ, 86.

Lucescu, Avicultor român.

De vêndare o pereche de case marĭ, sănătóse, pe strada Brezoianu No. 19, avênd grajd, șopron, curte spațiósă și grădină. A se adresa le d-na Cristescu, proprietara, str. Piața Amzeĭ No. 7. 4-3-3

UNICUL MAGASIN

pentru

Articole de Doliŭ

I. PETROVICI (M-me Amalie)

15, Calea Victorieĭ, 15

Asortat cu tóte articolele necesare doliuluĭ pentru dame și copiĭ, póte într'un moment procura orĭ-cuĭ, cu jumĕtate prețul asupra celor comandate, cele maĭ fine și elegante costume complecte de doliŭ.

Rog dar pe Onor. Public de a lua notă de cele ce preced în asemenea ocasiunĭ.

26-3-9 Cu tótă stima I. Petrovicĭ

Fórte Important

—o—

Maĭ multe mese stejar (francese) Auzug Tische de vêndare cu prețurĭ moderate.

Ferdinand Plail, tîmplar

Str. Sf. Apostolĭ No. 28.

Tipogr, „Universul"

Calea Dorobanților No. 8 Bucurescĭ, esecută 100 Cărțĭ de Visită cu leĭ 2.50.

Benzina profumată

Curăță de pete stofele cu culorile cele maĭ delicate; se evaporéză complect în câte-va minute, nelăsând nicĭ o odóre neplăcută. Flaconul leĭ 1.

Se vinde numaĭ la Administrația diaruluĭ „Universul" Calea Dorobanților No. 8, în dosul Episcopieĭ, Bucurescĭ.

OCASIUNE RARA

Cadourĭ pentru Anul Noŭ

Se află în mare deposit la Magasinul de bijuteriĭ al

D-luĭ N. Braunstein

50, Calea Victorieĭ, 50

precum ciasornice de aur, argint, Nichel și de perete de tóte calitățile.

Mare asortiment de bijuterie fine și elegante, cu prețurĭ fórte eftine, de la 4 leĭ în sus. 15—8

Editura Tipografieĭ „Universul" **Luigi Cazzavillan**, Calea Dorobanților, No. 8.—Bucurescĭ.

ANUL II.—No. 403. 5 Bani în Capitală.—10 Bani în Provincie LUNI şi MARŢI 23—24 DECEMBRE 1885.

UNIVERSUL
FOAIA POLITICA ILUSTRATA

ABONAMENTE PENTRU CAPITALA:

Pe un an - - - -	Leĭ 18
Pe şése lunĭ - - -	„ 9
Pe treĭ lunĭ - - - -	„ 4.50
Pe 1 lună - - - -	„ 1.50

Apare în tóte ḑilele de lucru la 7 ore diminéţa.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA:
CALEA DOROBANŢILOR. No, 8. BUCURESCI.

ABONAMENTE PENTRU JUDEŢE:

Pe un an - - - -	Leĭ 20
Pe şése lunĭ - - - -	„ 10
Pe treĭ lunĭ - - - -	„ 5
Pe 1 lună - - - -	„ 2

Bucurescĭ 22 Decembrie 1885

Inainte, tot maĭ ajungeaŭ ḑiarele în sate, la o sĕptămână măcar, rupte mototolite dar în sfîrşit săteanul, prin întrebuinţare de diferite metóde tot ajungea să descifreze într'ênsele ce se petrece în oraşe să afle de sănătatea miniştrilor.

Acum nu maĭ are nicĭ fericirea acésta. Fie că ḑiarul adresat la Darabanĭ ia drumul Vêrcioroveĭ, fie că el cautá întâĭ a satisface o mulţime de curioşĭ, precum pe vătăşel, pe notar saŭ perceptor fie în sfîrşit că după o nouă sistemă de oblăduire adâncă şi părintéscă prevedere se nevoesc a feri pe ţĕranĭ de viaţa turburată ce le-ar putea o procura ideile purtate de ḑiare; adevĕrul nu e maĭ puţin acesta, că o dată pornite ḑiarele cu destinaţie pentru sate, cu timbrele guvernuluĭ, frumos lipite pe margini şi cu multă seriositate stempeluite de posta de Bucurescĭ, 'şĭ perd cu desăvârşire urma şi, d'ar fi să iaĭ în sémă protestarile postaşilor de la oficiant până la vătăşel, aĭ crede că ele s'aŭ evaporat în vagon.

Direcţia generală, întrebată, rĕspunde că nu garantéză de serviciul rural, pentru care ar trebui maĭ bine de două milióne spre a se organisa cum se cade.

Dar atuncĭ, pe cine servesce direcţia generală, căci din cele 5 milióne de locuitorĭ cât are România, locuesc satele partea cea maĭ mare, 4½ milióne, şi nu maĭ o mică parte se află în oraşe.

Se póte óre ḑice că direcţia este a întreguluĭ regat când dênsa se îngrijesce numaĭ de o minimă parte de locuitorĭ iar majoritatea o lasă la discreţia notarilor carĭ n'aŭ cum să înţelégă ce ciudă cuprinde pe om când 'şĭ varsă baniĭ şi nu are în schimb dreptul sĕŭ, când vede că funcţionariĭ, carĭ se susţin din munca luĭ, 'şĭ bat joc de dênsul?

Dar apoĭ, de ce s'aŭ maĭ înfiinţat serviciĭ speciale de postă pe la reşedinţa plăşilor, chieltuindu-se mulţime de banĭ cu funcţionarĭ ce n'aŭ de cât un ceas de lucru pe ḑi dormind tot restul timpuluĭ, şi de ce nu sunt aceştia ţinuţĭ a controla pe vătăşeĭ şi notarĭ? căcĭ, noĭ scim că nu e aşa de enormă corespondenţa ce sosesce la o reşedinţă de plasă în cât să zăpăcéscă fie pe cel maĭ prost dintre postaşĭ.

Adevĕrul însă este că cu organisarea actuală a poştelor s'ar putea obţine serviciŭ bun dacă s'ar alege funcţionarĭ vrednicĭ şi dacă s'ar pedepsi notariĭ şi vătăşeiĭ ce-aŭ atentat la banda uneĭ foĭ.

Prin comunele rurale locuesc şi proprietarĭ, arendaşĭ, dintre carĭ uniĭ sunt senatorĭ, deputaţĭ. Să fie dênşiĭ întrebaţĭ dacă 'şĭ primesc corespondenţa regulat şi dacă le-a lipsit vr'o dată o fóie saŭ o scrisóre. Vor rĕspunde că acésta nu li s'a întêmplat. De ce? Pentru că notarul şi vătăşelul se tem de proprietar dar nu le e frică d'un sătean, de care pot să 'şĭ bată joc nepedepsiţĭ.

Acésta vine d'acolo că dênşiĭ n'aŭ consciinţă de ceea ce trebue să fie omul public, de rĕul ce fac autorităţeĭ, prin aceea că înstrăinéză de la dênsa încrederea ţĕranuluĭ, de unde urméză apoĭ că acesta nu se crede mult obligat a 'şĭ împlini datoriile sale.

Sfârşim, cerînd imediat îndreptarea a acestor abusurĭ carĭ sunt o adevĕrată ruşine pentru ţara nóstră.

Trebue să ne gândim că are şi ţĕranul inimă şi spirit de cultivat; şi luĭ 'ĭ trebue ceva de citit spre a nu trăi ca selbaticiĭ în pădurĭ.

Un om care, după ce 'şĭ-a perdut baniĭ, îşĭ jócă copilul la cărţĭ.

DIN ROMA

(Corespondenţa particulară a „Universuluĭ")

17 Decembre

A trecut şi Crăciunul.

Cu acéstă ocasie Papa Pecci a făcut una bună de tot! A asceptat tocmaĭ ajunul Crăciunuluĭ, spre a publica o Enciclică mastodontică, scrisă în latinesce, limbă pe care fie-ce bun creştin n'are obligarea în faţa luĭ Dumneḑeŭ ca s'o cunóscă; şi a vestit romanilor că în 1886 se va face un Jubileŭ solemn.

Romaniĭ, cari nu prea sciŭ latinesce, s'aŭ luat după vorba Sfîntuluĭ Părinte şi s'aŭ apucat să *jubileze* de joia trecută, séra, spre a nu pierde vremea.

A fost un *Jubileŭ* general.

Nu se scie dacă licoriştiĭ şi birtaşiĭ aŭ jubilat maĭ mult ca cofetariĭ, pescariĭ şi măcelariĭ; dar vina e a statisticeĭ municipale, care, de ar fi bine făcută, ar fi trebuit să scie spune câtă graţie de a luĭ Dumneḑeŭ a intrat în stomahurile robuste ale fiilor Romeĭ, cu pretextul Crăciunuluĭ.

Sĕrbătórea asta s'a petrecut patriarhal; şi afară de câte-va loviturĭ de cuţit, date cu eleganţă, pentru ca să nu se piardă datinele o pace olimpică a vesel it oraşul. Inchipuiţi-vĕ că poliţia, în 48 de ore, a arestat numaĭ opt persóne.

E de temut că aŭ fost opt bieţĭ nenorociţĭ, vinovaţĭ numaĭ că n'aŭ sciut ce să facă spre a petrece maĭ bine sĕrbătorile.

Şi gardiştiĭ, în expansiunea lor nesfîrşită pentru omenirea nenorocită, aŭ vrut să le procure şi lor un refugiŭ şi puţină graţie dumnezeéscă, ca să nu pótă zice că aŭ petrecut Crăciunul pe uliţă şi cu pântecele gol.

Crăciunul în Roma a păstrat anul acesta, nu trebue să uităm, caracteristica naţională.

Şi trebuia, după legea impositului funciar şi după cadastrul estimativ, o demonstraţie unitară, orĭ-cât ar fi fost de gastronomică.

Legăturile pe care guvernul cu legea sa fonciară a căutat să le rupă între provincie şi provincie, aŭ fost strînse de Crăciun cu o putere indisolubilă. Din partea cozonaculuĭ de Milan, a salamuluĭ de Verona, a curcanilor din Marche şi a vinurilor de Piemont şi de Toscana a fost o demonstraţie plebiscitară.

Drepturile capitaleĭ nu se puteaŭ afirma maĭ strălucit şi Roma a arătat că e la înălţimea misiuneĭ sale istorice primind şi confirmând în câte-va ore omagiurile ce Italia întrégă 'ĭ trimisese, ca un tribut pe care trebuia să i l plătéscă o dată, pentru recunóscerea suveranităţeĭ sale.

Ia închipuiţi-vĕ ce trebue să fie în 1886 când vom avea şi „Jubileul" poruncit de Papa, nu sciŭ încă bine cu ce scopurĭ maĭ mult saŭ maĭ puţin spirituale, pentru că, să vĕ spun drept, Enciclica n'am citit'o ca sa nu 'mĭ piară pofta de mâncare, tocmaĭ în ajunul Crăciunuluĭ şi maĭ târziŭ n'am găsit'o.

* Mare vâlvă a domnit ierĭ şi aḑĭ domnesce încă în regiunile ministeriale. Care e pricina acesteĭ vâlve? Ceva fórte simplu. Sbarbaro, osândit de tribunal şi acum în apel a fost ales de colegiul I din Pavia ca deputat. In colegiul al doilea deputatul este d. Depretis, care s'a cam speriat de alegerea luĭ Sbarbaro care nu este alt-ceva de cât un protest contra sistemeĭ ce domnesce acum în ţara nóstră.

Sbarbaro, osândit, cum am spus, de tribunal la 7 anĭ închisóre pentru insulte aduse miniştrilor într'un ziar al sĕŭ, făcuse apel şi acum se afla închis în prevenţie.

Ales acum deputat el a fost pus în libertate. O glótă mare 'l ascepta la eşirea din puşcărie şi 'l aclamă frenetic, ba chiar, poporaniĭ i-aŭ deshămat caiĭ de la trăsură şi aŭ dus'o cu braţele.

Italicus.

Spice din ţară

O bună socotélă.—Gimnasiul din oraşul Galaţĭ este înfiinţat de la 1866, ḑice „V. Covurluiuluĭ." De atuncĭ Statul a plătit ca chiriă pentru local suma de peste 90 miĭ leĭ. Cu acéstă sumă se putea construi un local în adevĕr adaptat pentru locuinţe. Tot aşa este cu tóte localurile ce ţin Statul saŭ comunele cu chiriă. Când se va înţelege că este în interesul şi a Statuluĭ şi a comunelor de a se da în întreprindere, cu plată prin anuităţĭ, construirea tuturor localurilor de carĭ aŭ

trebuinţă. Şi apoi s'ar avea localurĭ în adevĕr proprie pentru destinaţiunea lor, iar nu ori cum se găsesc.

—x—

La creditul agricol din Ploescĭ s'a luat o bună mĕsură: de a se schimba termenile de împrumutare pentru 9 lunĭ în loc de 3 ce era până acum, ceea-ce aducea multă străgănire, perderĭ de timp şi cheltuielĭ bieţilor sătenĭ prin prea desele schimbărĭ a actelor şi facerí de alte forme la termenile de plată. Ar fi de dorit însă, dice „Democratul" să se ia mĕsurĭ ca, primariĭ comunelor să nu maĭ şicaneze pe locuitoriĭ ce vor a se împrumuta şi să le maĭ céră interes pentru formarea actelor. Asemenea şi la uşa Creditului să nu se maĭ pretindă plată pentru ca să se dea iĕnd séŭ voe de intrare sătenilor ce vin să se împrumute.

—x—

Prădăciune.—Casa uneĭ babe din Tătăraş la Iaşĭ a fost drama uneĭ prădăciunĭ. Baba ajunse prin munca eĭ de-şĭ făcuse vre-o câte-va parale, maĭ ales prin munca casnică, aşa avea vre-o două vaeĭ şi alte cele în ce privesce gospodăria. Nisce ómenĭ cunoscuţi îşĭ puse ochiul pe babă. In séra trecută se duc de cu vreme şi se ascunde în podul caseĭ. Pe la micz de nópte se scobor în tindă şi intră la babă; apucă pe babă şi o gâtui ş'o lăsă maĭ mult mórtă. Baba vĕdêndu-se în ghiarele lor se prefăcu ca mórtă. Tîlhariĭ credêndo mórtă o iaŭ şi o daŭ sub pat; apoĭ scotrobăind prin casă i-aŭ ce socotesc de trebuinţă şi se cam maĭ duc.

Baba când simţi că óspeţiĭ s'aŭ depărtat a eşît de sub pat şi s'a dus lă comisia a V şi denunţă faptul. Câţĭ-va agenţĭ poliţieneştĭ întovărăşesc pe babă până la eĭ ómenĭ (căcĭ 'ĭ cunoscea) şi i-aŭ prins ca din ólă.

—x—

Asfixiaţĭ.—In Iaşĭ s'a găsit în o casă din strada Broscăria două evreice asfixiate de sobă, dintre care una, Haia Coilo a scăpat cu viaţă, iară cea l'altă Haia Avram Iţic Stoleriu a murit.

—x—

Una din victimele incendiuluĭ de la grajdurile Roseovanu dia Iaşĭ locotenentul Costandache, se află pe calea însănĕtoşireĭ, dice „Curierul Balassan" aşa că medicii i-aŭ permis eşirea din spital, cu condiţiune însă să stea cel puţin o lună şi jumĕtate în casă.

—x—

Incendiŭ. — Frumosul edificiŭ ce se construia in Brăila pentru gimnasiŭ, şi care era aprópe gata, astă nópte a fost consumat de un incendiŭ. E o perdere simţitore pentru sora nóstră, dice „Vocea Covurluiuluĭ", căcĭ era un edificiŭ grandios, construit cu sălĭ spaţióse şi numeróse nu numaĭ spre a încăpea gimnasiul, ci şi un liceŭ.

De peste Carpaţi

Scandal unguresc.—Citim în „Telegraful român" din Sibiŭ:

In 25 Decembre st. n. a. c. (diua I a sĕrbătorilor catolice, în Petroşanĭ, seara pela 10 óre nişte sĕcui cam v'o 15—18 la numĕr, domiciliaţĭ în Petroşenĭ parte ca metalurgi parte dileri, s'aŭ pornit eşind din birt cam trăsniţĭ la cap de puterea rachiuluĭ, pe strada ce duce la baia de către apus—urlând şi chiotând; şi find că în drumul lor se aflaŭ câte-va căsuţe modeste româneścĭ căpĕtară pofta ca să turbure somnul celor din căsuţe—prin spargerea ferestrelor.

Şi aşa, între urlete şi înjurăturĭ, de carĭ numaĭ sĕcui 's capace a formula începură a svêrli cu bolovanĭ cu atâta furie în cât bolovaniĭ trecură prin case până la cele-l-alte feresti, şi mergând la a doua casă diceaŭ: „*Itt is lakik egy oláh*" „daţĭ pe el, acum nu slăbim până nu-ĭ omorîm pe românĭ".

Ceĭ culpabilĭ sunt acuma la umbră."

Avis cinstituluĭ „Kulturegylet" din Cluj!...

—x—

Conflict sêngeros.—In comuna Răhaŭ aprópe de Sar-Sebeş s'a întêmplat o sângerósă încăerare între ţĕranĭ şi gendarmĭ scrie „Kol. Közl. SăteniĭI s'aŭ adunat la alegere de jude; nevoind însă ca să alégă pe unul impus de cercurile administrative s'aŭ încercat să 'şĭ valideze drepturile cu bâtele. (?) Vĕdênd gendarmĭ că acéstă bătălie se îndréptă contra lor, aŭ dat foc. Dintre sătenĭ maĭ mulţĭ aŭ fost răniţĭ ear unul a murit. Vĕdênd ţĕraniĭ că aŭ de a face cu forţa brutală s'aŭ împrăştiat."

Mare minune, că după ce aŭ masacrat gendarmiĭ pe bieţiĭ locuitorĭ la esercitiul drepturilor lor, n'a venit „Kol. Köz." să strige c'o falcă 'n cer: „Un regiment de sĕcui! Irredentă!" dice „Telegraful român".

Noutăţi Telegrafice

Londra, 21 Decembre.

Generalul Stephenson telegrafiază din Kosheh că a atacat şi bătut astă-dĭ pe duşman, ocupând Ginnis. Duşmanul e în plină retragere şi este urmărit de cavalerie. Rebeliĭ aŭ suferit marĭ perderĭ. Li s'aŭ luat 2 tunurĭ şi 27 steagurĭ. A căzut un sub locotenent englez, iar un sublocotenent şi 20 ómenĭ sunt răniţĭ.

Madrid 21 Decembrie.

Cortejul ce a adus pe regina la Congres spre a depune jurămîntul, era compus din opt trăsurĭ de gală. In cea din urmă trăsură era regina Maria Christina cu cele două princese. Prin strădele pe cari a trecut cortejul eraŭ înşirate trupe; pe ferestre şi balcóne se vedeaŭ întinse covóre şi lume era multă, dar observa o tăcere solemnă. Cortejul a sosit la 3 ore după ameadĭ. La intrarea în sala Congresuluĭ princesele Isabela, Eulalia şi mirele acesteĭ din urmă, Don Antonino de Montpensier, se închinară, la care membri Corteşilor rĕspunseră prin închinăciunĭ profunde. Când regina Christina, ţiind de mână pe cele două copile ale sale, intră în sală, isbucniră furtunóse strigăte de: Trăiască! Regina se aşeză pe tron. Princesele steteră în picióre de ambele părţĭ ale mameĭ — un grup mişcător!

Noul preşedinte al Congresuluĭ Canovas del Castillo, însoţit de doĭ secretarĭ, cu Evangelia în mână, se apropie de regina, care acum repeţi acelaş jurămênt, pe care l'a depus deja la 28 Noembre înaintea ministeruluĭ, pronunţând fórte bine limba spaniolă cu o voce clară şi sonoră. După acésta regina se retrase încet urmată de ovaţiunĭ. Şi familia regală a fost viŭ aclamată. Pe strade poporul a salutat cortejul prin strigăte de urra!

Paris, 21 Decembre.

Ministrul Freycinet a primit în fine să formeze un noŭ cabinet şi are de gând să ofere luĭ Clemenceau portofoliul pentru interne, luĭ Floquet portofoliul justiţieĭ. Nu se crede că Clemenceau va primi să intre în minister.

Cluj, 21 Decembre.

Româniĭ de aicĭ înfiinţéză un institut financiar român sub firma „Economul" cu un capital de 50,000 fiorinĭ.

Sofia 21 Decembre.

Prinţul Alexandru a împărţit la 11 Decembre 60 decoraţiunĭ militare acelor oficerĭ, carĭ s'aŭ distins în campania contra Serbieĭ. Prima decoraţie s'a dat coloneluluĭ rumeliot Nicolaew. Apoĭ între ceĭ decoraţĭ este căpitanul rumeliot Panitza şi voluntariĭ Stambulow, Kalciow şi Golowin; se scie că Stambulow este preşedintele Sobranieĭ bulgare.

Delegaţiĭ turcĭ Madjid paşa şi Sakirpaşa sunt trataţi cu mare atenţiune, din ordinul prinţuluĭ. Inaintea locuinţeĭ lor s'a aşedat o sentinelă de onóre şi li s'a ataşat un oficer superior.

Londra, 21 Decembre.

Scirile primite la ministerul de externe spun că la fabricele englese s'aŭ făcut comande de material de resboiŭ pentru Turcia, Grecia, Serbia şi Bulgaria. Pe de altă parte, agenţiĭ diplomaticĭ englezĭ raportaŭ mereŭ despre febrila pregătire a acestor state. De aceia Froreigu oficial nu împărtăşesce de loc încredinţa că crisa balcanică se va resolva repede şi uşor; se crede însă că influinţa morală a puterilor, carĭ tóte manifestéză o sinceră dorinţă de pace, va înlătura reisbucnirea unuĭ rĕsboĭ între Serbia şi Bulgaria. Ministrul de esterne e convins de trebuinţa uneĭ întrunirĭ a puterilor pentru ducerea la bun sfârşit a negociărilor dintre Serbia şi Bulgaria. Cabinetul engles e hotărît să susţie orĭ ce demers de acest soĭ. In privinţa despăgubiriĭ de rĕsboĭ ce pretinde Bulgaria, lord Salisbury şi-a supus pârerea şi la Constantinopole şi la Sofia; ele contra uneĭ despăgubirĭ.

Praga, 21 Decembre.

„Narodny listi" primesce din Viena următórele comunicărĭ: Negocierile comisiuneĭ militare cu privire la Serbia n'aŭ curs aşa de lin cum s'ar putea conchide din răpedea terminare a lucrărilor. După ce comisiunea se constitui în Niş ea fu primită de rege. Acesta mărturisi că declaraţiunea de rĕsboĭ a fost o mare greşélă; în privinţa victorielor Bulgarilor, regele afirmă că n'aŭ fost de cât micĭ lupte de arier-gardă, dar nicĭ o bătălie în regulă.

Când, după încheierea armistiţiuluĭ, comisiunea se întórse de la Pirot la Niş ea fu întîmpinată cu mare receală; sosită de diminéţă, ea nu fu primită de cât la 5 ore séra. Regele se plânse că comisiunea s'a dus la Pirot, în loc să stea pe terenul dintre avant-posturĭ. Maĭ departe, regele observă că comisiunea a trecut peste competinţa eĭ stipulând numirea delegaţilor pentru negociarea păciĭ, disposiţiune care e de natură curat politică; la acésta, preşedintele comisiuneĭ respunse că a lucrat strict după instrucţiunile primite. Corespondentul diaruluĭ „Nerodny listi" raportă că cheltuelile de rĕsboiŭ ale Bulgarieĭ aŭ fost fórte micĭ; oficeriĭ bulgarĭ a refusat lèfa, neprimind de cât hrană şi îmbrăcăminte, ofiţeriĭ rumelioţĭ n'aŭ voit să priméscă de cât jumĕtate din soldă: provisiile şi transportul aŭ fost mare parte oferite gratis de poporaţiune.

Berlin, 21 Decembre.

„Vossiche Zeitung" află din Paris că principele Alexandru, îndată după înlăturarea neînţelegerilor dintre Bulgaria şi Rusia, va fi decorat cu ordinul S-tuluĭ George.

Recomandăm

Atenţiuneĭ cititorilor noştri anunciul de pe pag. IV despre abonamente la „Universul", cu premiĭ extra-ordinare.

CRONICA BUCURESCEANA

Duminică, 22 Decembre.

Cutia săracilor.—Suma din urmă leĭ 21 banĭ 65.—Aŭ trimis d-niĭ Zamphirescu 40 banĭ; Th. Dumitrescu sub-intendentul ospiciuluĭ Mărcuţa, 40 b.

Total 22 leĭ, 45 banĭ.

—o—

O nouă mĕsură a căreĭ tendinţă nu prea este lămurită, s'a luat de poliţia capitaleĭ, aceea adecă d'a se supune la regulamentele pentru otelurĭ persónele ce inchiriadă odăĭ mobilate cu luna saŭ cu sĕptămâna.

Cel puţin dacă mĕsura n'ar provoca pe întreprindĕtoriĭ de odăĭ mobilate să urce chiriile, sub pretext de cheltuelĭ pentru formalităţĭ, căcĭ s'ar aduce poliţieĭ bine-cuvêntărĭ îndestul.

Inamovibilitatea membrilor de la curţile de apel, de şi până adĭ era aprópe un fapt, nu era însă consfinţită prin nicĭ o lege şi fiind-că dênsa a intrat şi în vederile nouluĭ ministru de justiţie, d. Eugenie Stătescu, se dice că d-sa va face un proiect de lege in acéstă privinţă şi 'l va presenta camerelor spre votare.

—o—

Foiţa „Universuluĭ"

34

TESTAMENTUL PRINCIPELUI BISMARCK

PARTEA ÎNTÊIA

Desmoşteniţiĭ

Vĕduva bine-făcătóre

Şi să sciĭ că câştigă mulţĭ banĭ, de óre-ce bogaţiĭ pot plăti şi de aceea se şi îngrijesc bine; cât pentru noĭ, care n'avem baniĭ murim ca nisce câinĭ.

— Asta nu'ĭ adevĕrat, dise iar bĕtrâna înciudată că fusese contradisă de cea maĭ tênĕră, nu'ĭ adevĕrat căcĭ vĕduva a îngrijit şi pe mica Drossel şi a căutat'o ca o mamă, timp îndelungat.

— Şi acésta e o esceptiune! Vĕduva e o femee cum se cade, trebue să 'ĭ recunóscem acésta. Salută pe orĭ cine cu mare politeţă, şi maĭ deunădĭ a dat luĭ Fritz al meŭ o cutie cu soldaţĭ de plumb, cu care micuţul se jócă necontenit. N'am ce dice, vĕduva e o femee cum se cade şi trebue să fi avut dile frumóse în vremea eĭ căcĭ se cunósce a fi de o bună familie.

— De bună familie? dise una din femeĭ care era frumuşică şi care până aci tăcuse, d'aceea umblă c'un vĕl pe faţă! eĭ! dar cunóscem familiĭ d'acestea! Dacă ar fi cum dicĭ n'ar locui între sărăcime şi ar sta într'o casă deosebită, fie cât de mică.

Femeea care vorbea ast-fel era fórte tînĕră, avea pe dênsa un mantel de plóe, un coş în braţul drept, iar pe braţul stâng ţinea o fetiţă mică care mereŭ întrerupea pe mumă sa cu o scâncire:

— Haide, mamă, dar să mergem.

Ceea ce femeea acésta vorbise părea a nu fi aprobat de cele-l'alte femeĭ, care rĕmaseră un moment tăcute şi ca surprinse, până când bĕtrêna replică cu un fel de distincţiune comică:

— Sciĭ ce, dómnă Kullak, d-ta vreĭ să te-arăţĭ maĭ mult ca cele l'alte. Credĭ că bărbatul d-tale fiind amploeat particular poţĭ să te urcĭ maĭ presus de noĭ. Dar află că nu vrem s'audim vorbindu se nimic rĕŭ despre vĕduva pe care o cunóscem în destul.

Cele-l'alte scóseră un murmur de aprobare iar d-na Kullak, vĕdênd asa, se grăbi a face pe voia copiluluĭ şi se depărtă spre a nu fi în posiţie să asculte şi alte vorbe ce nu 'ĭ plăceaŭ.

D'abia plecase, când cele l'alte porniră cu părerile asupra eĭ.

— Aĭ vĕdut ce fată urîciósă are, şi abia este de cincĭ anĭ; ce va fi când se va face mare! Şi cum o pórtă, dómne! tot în alb şi dantele parc'ar fi nisce ómenĭ bogaţĭ, şi eĭ trăesc de adĭ de mâine.

— Da aĭ luat séma cum merge muerea pe stradă şi cum întórce ochiĭ parc'ar vrea să înebunéscă pe toţĭ şi asta o face numaĭ din vanitate.

Urmară noĭ aprobărĭ şi conversaţia se întórce iar asupra interesanteĭ vĕduve.

— Sciţĭ ce mi-a plăcut mie la dênsa? dise cea maĭ bĕtrênă dintre femeĭ.

— Nu rĕspunsera cele-l'alte.

— Eĭ, mi-a plăcut la dênsa că ţine ochiĭ tot d'a-una plecaţĭ şi privesce numaĭ printre gene. N'ţĭ băgat de sémă.

— Da, da, aşa este, se grăbiră a respunde tóte.

Apoĭ fie-care în parte întăriră că nu vĕduse nicĭ o dată pe vĕduvă rădicând ochiĭ asupra cuĭ va.

— Aĭ crede că are cuget rĕŭ, că nu póte privi pe nimenĭ în faţă, replică cea d'ântêĭ, dar asta nu se póte; dênsa e o femee bine-făcĕtóre. Câf a maĭ îngrijit de femeea luĭ Drossel şi de copiĭ eĭ! I-a îngrijit ca şi cum ar fi fost plătită, ba încă le-a dat şi banĭ.

— Aşa este, dise cea l'altă, nu póte să aibă cuget rĕŭ, căcĭ e maĭ bună de cât o arată figura.

„Dacă nu rădică ochiĭ când vorbesce, acésta trebue să fie din alte cause şi cea d'ântâĭ este póte c'o dor ochiĭ având genele prea lungĭ.

Câte treele femeile maĭ vorbiră încă despre toaleta interesanteĭ vĕduve şi constatară că se îmbrăca fórte modest simplu şi curat. Traseră conclusiune că dênsa nu câştiga aşa de mult din îngrijirea bolnavilor căcĭ atuncĭ ar cheltui maĭ mult pentru stofa rochilor sale.

Se uniră apoĭ asupra punctuluĭ că buna femee putea să aibă cam la 30 de anĭ, că era curată la figură dar nicĭ de loc frumósă.

Işĭ amintiră în urmă că eraŭ dece ore, vremea să pregătéscă bărbaţilor mâncarea d'améză şi se despărţiră.

***

Interesanta vĕduvă şi cele-l-alte personage despre care vorbiră femeile, locuia în rîndul de jos al acesteĭ case, care într'o vreme trebuia să fi format o singură locuinţă, dar fiind-că ast-fel nu se putea închiria, fusese despărţită de proprietar în diferite părţĭ în care locueaŭ diferite familiĭ, în unul şi acelaşĭ coridor.

Intr'o cameră, ce se servea şi de bucătărie locuia nefericita Drossel cu treĭ copiĭ în alta locuia un zidar numit Steinbrück d'impreună cu fiica sa ce era lucrătóre într'o fabrică, şi în sfârşit, într'o mică cameră locuia un cocoşat numit Herman Pohl. Două camere din acéstă locuinţă eraŭ luate în chirie de bine-făcătórea vĕduvă d-na Dusselhof.

Aceste din urmă două camere eraŭ simplu dar comod şi elegant mobilate. Femeea care disese că vĕduva éra dintr'o bună familie n'a putut să se înşele aşa de mult de óre-ce ordinea ce domnea într'ênsele indica mâna uneĭ femeĭ distinse.

Vĕduva stătea într'una din aceste camere, aceea care era despre gradină, şi părea că se silesce să termine nisce scrisorĭ.

(Va urma.)

Varlam Forst

Comisiunea însărcinată cu primele lucrărĭ ale clădireĭ Ateneuluĭ s'a întrunit alaltăierĭ și a numit din sînul eĭ 5 arhitecţĭ ca să studieze planurile.

Lucrările se vor începe la primăvară pe locul de din dosul episcopieĭ.

—o—

Noul proect de lege pentru instrucţiunea publică se ḑice că schimbă fórte mult organele centrale ale învĕţământuluĭ, precum și calca, d'a ajunge la profesorat și juridicţiunea corpuluĭ didactic.

Prin noul proiect se scóte și limba italiană din tóte clasele liceuluĭ.

—o—

La grădina de copiĭ din curtea bisericeĭ sf. Ecaterina, a societăţiĭ pentru învĕţătura poporuluĭ român, se serbézā aḑĭ după amiaḑĭ ajunul Crăciunuluĭ.

—o—

Societatea ajutorul elevilor sĕrac împarte aḑĭ haine la 200 de elevĭ și eleve în localul scóleĭ de băeţĭ de la Mântuléşa.

—o—

Arestărĭ.—Aflăm că d. Prefect al poliţieĭ capitale aŭ luat mĕsurĭ ca pentru timpul sĕrbătorilor să se aresteze toţĭ indiviziĭ fără căpătâiŭ, pungașiĭ, și ceĭ eliberaţĭ din arestul Vacărescĭ.

—o—

Vênḑĕtoriĭ de haine vechĭ precum și cumpĕrătoriĭ, din tot coprinsul Bucuresciuluĭ, sunt supușĭ, în exerciţiul profesiuneĭ lor, la nisce regule poliţienescĭ ceea ce va face ca dênșiĭ să fie în maĭ strînse relaţiĭ cu poliţia ca până aci.

—o—

Rănire.—Am cugetat și am spus că se vor primejdui trecĕtoriĭ dacă nu se va curăţi bine invelișele caselor de zăpadă. Ḑisele nóstre s'aŭ adeverit.

Ierĭ séră, trecênd un om prin strada Dómneĭ pe lângă casa unde este creditul fonciar rural, un sloĭ mare de ghiaţă pornindu-se de sus l'a doborît la pământ causându'ĭ rănĭ grave. Nefericitul a fost transportat la spitalul Colţea.

ACTE OFICIALE

* D. doctor în medicină Stefan Hasnaș este numit provisoriŭ în postul vacant de medic al urbeĭ Hârdăŭ din judeţul Botoșanĭ.

Locuitoriĭ foștĭ arendașĭ aĭ moșiilor Statuluĭ Incojurătórea mănăstireĭ Rachitósa și Tarniţa din judeţul Tecucĭ pe periodul 1866—1871, și aceea aĭ moșieĭ Tătărușĭ din judeţul Succava pe periodul 1876—1880, sunt și rĕmân apĕraţĭ de plata sumelor ce maĭ datoresc Statuluĭ după contractele de arendare pe expusele perióde, capete și procente.

Locuitoriĭ comuneĭ Aricescĭ din judeţul Prahova rĕmân scutiţĭ pentru tot d'auna de plata deficituluĭ resultat din rearendarea în comptul lor a moșieĭ Statuluĭ Aricescĭ.

Locuitoriĭ foștĭ arendașĭ aĭ moșielor Statuluĭ Răsăritul și Apusul și Vatra schituluĭ Cotmeana din judeţul Argeș, pe aniĭ 1876—1877,1878 și 1879, sunt și rămân pentru tot d'a-una scutiţĭ de plata sumeĭ de leĭ 32.791 banĭ 40, plus ce maĭ datoresc Statuluĭ după contractele de arendare.

* Sunt numiţĭ :

D. V. Apostolescu, jude la ocolul Horezu, judeţul Vâlcea, d, C. Jitianu, jude la ocolul Pătârlagele, judeţul Buzĕŭ, d. Al. M. Vestinian, judecător la ocolul Curtea-de-Argeș, d. N. Maimarolo, substitut la tribunalul Argeș.

Corpurile Legiuitóre

CAMERA

Şedinţa de la 21 Decembre.

Președinţia d-luĭ general Lecca.

D. Epurescu cere dosarul ministeruluĭ instrucţiuneĭ cu noul regulament scolar și anunţă o interpelare în acéstă privinţă.

D. Verusi adresează d-luĭ ministru al instrucţiuneĭ o interpelare privitóre la ordonanţele sale carĭ aŭ adus cea maĭ mare zăpăcélă în instrucţiune.

D. N. Fleva depune un proect de lege comunal.

D. Ion Rădulescu întrébă pe d. ministru al instrucţieĭ asupra revizoruluĭ scolar de Argeș.

D. Rădulescu anunţă o interpelare d-luĭ președinte al consiliuluĭ asupra atitudineĭ sale neconstituţionale faţă cu parlamentul.

D. C. Stoicescu citesce proiectul de lege pentru acordarea unuĭ credit de 2 milióne leĭ pentru construirea palatuluĭ de justiţie,

D. Agaricĭ cere ca să se amâne votarea acestuĭ proiect până când se va vota bugetul pentru a vedea dacă se póte echilibra bugetul.

D. ministru de justiţie declară că bugetul nu va suferi de loc din acéstă pricină și cere a se respinge amânarea.

Amânarea se respinge.

D. N. Ionescu se declară contra legeĭ.

Se citesce proiectul de lege privitor la întroducerea în școla de podurĭ și șósele a instrucţieĭ militare, pentru ca absolvenţiĭ acesteĭ scolĭ să aibă dreptul a intra ca sub-locotenenţĭ în reservă, în arma geniuluĭ.

Legea se votéză și se primește fără discuţie cu 76 bile albe contra 1 neagră.

Se continuă apoĭ cu discutarea credituluĭ de 2 milióne pentru palatul justiţieĭ și se dă cuvêntul d luĭ raportor C. I. Stoicescu care susţine votarea acestuĭ credit.

Discuţia s'a închis, apoĭ s'a pus la vot cu bile luarea în consideraţie.

Proiectul s'a primit în total cu 69 bile contra 30.

Viitórea ședinţă s'a amânat pentru Joĭ, 9 Ianuarie.

SENATUL

Şedinţa de la 21 Decembre

Preşedenţia d luĭ Al. Orĕscu.

Presenţĭ 104 d-nĭ senatorĭ.

Se depune proiectul pentru protegiarea cablelor sub-marine.

D. Orĕscu comunică o depeșă a Camereĭ, prin care se anunţă că'șĭ ia vacanţa, adaogă că Senatul nu póte lucra fără Cameră.

D. G. Mârzescu combate acest argument.

Senatul decide a lua vacanţa până la 8 Ianuarie viitor.

Uniĭ senatorĭ voiesc a introduce la discuţie proiectul asupra cablurilor și a înlătura discuţia legeĭ cumululuĭ. Isbutesc.

D. Ap. Mănescu, raportor, dă citire raportuluĭ și proiectuluĭ de lege prin care guvernul se autorisă a ratifica convenţia pentru protegiarea cablelor sub-marine.

Legea se adoptă cu 86 voturĭ.

D. Sturza depune proiectul pentru împrumutul de 2 milióne al Eforieĭ.

D. Obedeanu cere tariful autonom din 1876.

D. Al. Orăscu, D. Lupașcu aŭ cuvêntul asupra cumululuĭ.

D. D. Lupașcu ḑice că până acum nu s'aŭ discutat legea, ci s'a făcut personalităţĭ.

Susţine că legea nu este oportună, nu este cerută de necesitate absolută.

D. Ion Brătianu rógă pe Senat a trece în secţiĭ și a vota legea prin care se introduce în scóla de podurĭ și sosele instrucţia militară.

La 4 ore Senatul trece în secţiĭ.

Viitórea ședinţă s'a amânat pentru Joĭ, 9 Ianuarie.

Spice din Străinătate

O familie victimă a trichinoseĭ.—Acum vr'o două sĕptĕmânĭ, spun ḑiarele din New-York ce ne-aŭ sosit astă-ḑĭ, familia Frederick Hausmeyer, german bogat, cu locuinţa la Parentum (Pensylvania) mâncă salată multă în care se tăiase bucăţele micĭ de carne de porc crudă. Vinerĭ, sĕptĕmâna trecută, tótă familia, compusă din tată, mamă, treĭ fiĭ și treĭ fiice, fu apucată fără de veste de durerĭ grozave.

Miercurea trecută, fiul cel maĭ mare, Friderick muri după o agonie îngrozitóre. Al douilea fiŭ, John, era pe mórte, și restul familieĭ se afla într'o stare disperată. Mediciĭ constatară că aveaŭ trichinosă.

—o—

Un nihilist la curtea ruséscă.—Acum câte-va ḑile șambelanul conte de Ku... sambelan al curteĭ, primi visita unuĭ prinţ din Caucas, prieten personal al împĕratuluĭ care, ḑicea el, îl poftise deja la prânz.

Şambelanul lipsind de a casă, nevasta acestuia primi pe nobilul personaj, care când deveni familiar al caseĭ ceru un bilet ca să intre în grădlna de iarnă a împĕratuluĭ.

Acéstă cerere paru bănuitóre șambelanuluĭ, care alergă la generalul Gresser, directorul poliţieĭ. Acesta deschiḑênd un album îĭ arătă fotografia pretinsuluĭ prinţ de Caucas, ca pe a unuĭ primejdios cap nihilist căutat de multă vreme : el fu arestat.

Nota satirică a ḑilei

Efectele gerului

Nu maĭ pot să se deslipéscă; sărutul s'a îngheţat pe buze.

ANECDOTE

Intre stăpân și servitor.

— Ioane, nu ţi-am dat parale să ieĭ două cafele ?

— Da, cuconașule.

— Undo sunt ?

— Am luat una... pe cea-l-altă o s'o beaŭ mâine diminéţa.

***

Păcală se culcase p'o ladă dar de la o vreme simţi că'l dor cóstele.

— Eĭ, lada draculuĭ, ce tare e, se gândi el, dar stăĭ că am să pun vr'o două braţe de paie și am să dorm maĭ pe móle.

Sări jos și descoperind lada o umplu bine cu paie, apoĭ puse capacul la loc și se culcă d'asupra luĭ.

***

Era într'un oraș un otel cu numele „Măgarul Alb" și pentru că firma de la pórtă era prea veche, nimenĭ nu o putea ceti.

Un călător care voia să se adăpostéscă unde-va și trecând pe dinaintea oteluluĭ întrebă pe otelier care sta la ușe :

— Mĕ rog, d-le, unde este „Măgarul alb".

— Sunt eŭ, 'ĭ rĕspunse el, mĕ rog pofţiţĭ.

Ultime Sciri

Praga, 22 Decembre.

După ḑiarul „Narodny Listy", atașatul militar al Rusieĭ la colonelul baron de Kaulbars, merge la St.-Petersburg. El duce o scrisóre ce principele Alexandru a adresat'o Ţaruluĭ, unde 'șĭ esprimă devotamentul sĕŭ și-'ĭ cere a permite reintrarea ofícierilor rușĭ în rangurile armateĭ bulgare.

Principele ḑice în acéstă scrisóre că convigerea sa este că Serbia va reîncepe resbelul.

Londra 22 Decembre

O telegramă adresată din Berlin ḑiaruluĭ „Standard" spune că s'aŭ deschis negociărĭ pentru a pregăti o nouă întrevedere între ceĭ 3 împĕraţĭ, în tómna viitóre cu ocasiunea manevrelor austriace în Galiţia.

Berlin, 22 Decembre.

Principesa Augusta Victoria, soţia principeluĭ Wilhelm de Prusia, este atinsă de pojar.

Bucurescĭ 22 Decembre.

Adelina Patti va cânta la Iașĭ în séra de Sâmbătă 4 Ianuarie viitor.

—o—

Aŭ maĭ murit încă duoĭ ómenĭ de holeră la Triest.

—x—

Din Rusciuk se comunică unuĭ ḑiar, că soldaţiĭ sêrbĭ, înainte de a părăsi pământul bulgar, aŭ creḑut de cuviinţă să 'șĭ rĕsbune pentru învingerile ce aŭ suferit, în contra monumentuluĭ comemorativ, care a fost zidit de către România în amintirea bravilor noștriĭ ostașĭ căḑuţĭ pe câmpul de bătaie.

Cerem guvernuluĭ să pretindă de la Serbia repararea aceluĭ monument.

—o—

Se ḑice că imitând pe d. I. Calinderu și din acelașĭ motiv d. C. F. Robescu și ar fi dat demisiunea din consiliul de administraţiă al căilor ferate.

—o—

Inspectoriĭ generalĭ aĭ armateĭ se vor întruni după Crăciun să stabiléscă tablourile de înaintare pe anul viitor.

D. general Fălcoianu, ministru de resbel, invitase la ceaiŭ pe oficeriĭ străinĭ veniţĭ să vadă esperienţa turnurilor de fortificaţie, acum ofiţeriĭ aŭ invitat din parte-le la ceaiŭ pe d. Fălcoianu pentru astă-séră le 8 și jumĕtate ore în marea sală a oteluluĭ Bulevard.

—o—

Se aude că clasa VI de la liceul sf. Sava se va închide pentru un timp óre-care din causa spirituluĭ sediţios ce domnesce în ea.

—o—

Se scrie din Paris, că d. V. Alexandri ministrul nostru la Paris, va merge să stea o lună la Nizza.

—o—

Nouă posturĭ de inspectorĭ financiarĭ aŭ fost suprimate în bugetul anuluĭ viitor.

—o—

Citim în „Pandurul" din T.-Măgurele :

In Zimnicea un singur fericit brutar are dreptul, concedat de primărie, a fabrica și vinde jimbla cu preţul de 35 banĭ și pâinea négră cu 25, amêndouă scumpe și próste.

In schimbul acestuĭ drept de esploatare publică casele celor maĭ influenţĭ dintre edili se îndópă cu pâine gratis.

—o—

O telegramă anunţă că d-na Adelina Patti sosesce în capitală di-séră la $7^1/_2$ ore.

—o—

Ierĭ a maĭ fost rănit un trecĕtor d'un sloiŭ de ghiaţă căḑut de pe edificiul BănceĭÍ naţionale.

MULŢUMIRI

Mulţumim următórelor persóne care, în urma apeluluĭ nostru după nenorocirea de foc întâmplată la tipografia și depositul de hârtie al ḑiaruluĭ „Universul", aŭ binevoit a ne cumpĕra din romanele la care ne-a rĕmas tótă speranţa spre a putea face la loc tipografia și care, costând 1 leŭ 50 banĭ fie-care, le dăm cu un leŭ :

Drăgăneștĭ : H. C. Hristidi 1 vol.
Focșanĭ : Sub-locot. M. Chirchiu 3. vol.
Tulcea : I. Ionescu 1 vol. ; Ştefan Irimiescu 1 vol. ; Spiru Georgescu 1 vol.; Gotisman 1 vol. ; Toma Dumitrescu 2 vol ; Zamphirescu 2 vol.

OCASIUNE RARA

CADOURI
pentru Anul Noŭ

La Administraţia ḑiaruluĭ „Universul" Calea Dorobanţilor No. 8 Bucurescĭ, se află spre vênḑare Cadourile cele maĭ frumóse pentru Anul Noŭ și cu preţurile cele maĭ reduse.

Cadoul I.

Frumóse cutiĭ fórte elegante conţinênd 3 săpunurĭ extra-fine de la leĭ 3.50 până la leĭ 6.

Cadoul II.

O cutie în cromolitografie conţinênd un săpun parfumat din cele maĭ fine, o sticlă elegantă de parfum, un cosmetic și un pachet de pudră de orez, Leĭ 4.

Cadoul III.

O cutie fórte elegantă conţinênd două elegante sticle de parfumul cel maĭ bun și un săpun extra-fin, Leĭ 5.

Cadoul IV.

O elegantă cutie în cromolitografie conţinênd 2 sticle de parfum, o sticlă de glicerină parfumată, un pachet de pudră de orez și o cutie de prafurĭ de dinţĭ. Leĭ 6.

Se maĭ află spre vênḑare :

Parfumurĭ pentru batistă de la 50 banĭ până la 4 leĭ sticla.

Ape și Oţeturĭ diferite de toaletă, pudre de orez din cele maĭ fine, prafurĭ de dinţĭ, glicerina parfumată, săpunurĭ extra-fine etc. etc. cu preţurile cele maĭ reduse.

Se trimite în orĭ-ce parte din ţară, în urma primireĭ costuluĭ relativ.

Se vinde numaĭ la Administraţia ḑiaruluĭ „Universul" Calea Dorobanţilor No. 8 Bucurescĭ, unde se vor adresa și cererile din provincie.

Director și redactor Nicolae Procopiŭ.

Foiţa „Universuluĭ„

172

Bucătarul Regeluĭ

PARTEA TREIA

XVIII

(Urmare

— Nu! nu! sciŭ cu cine vorbesc. Nu vreţĭ să fiţĭ recunoscut, bine; dar trimisul d-vóstră, bucătarul Montino, m'a făcut să pricep cine sunteţĭ, dându'mĭ din parte-vĕ un colan.

— Fórte nevrednic de d-vóstră, frumósă senora, se grăbi s'o întrerupă ducele care doria să schimbe vorba; diamantele ce 'l compun, sunt maĭ puţin strălucitóre ca ochiĭ d-vóstră, de şi într'acest moment nu 'ĭ pot vedea; mărgăritarele luĭ sunt meĭ puţin moĭ ca mâna pe care o strîng.

— Nu acest colan, orĭ-cât e de bogat, ḑise donna Ana prefăcêndu-se încurcată, m'a făcut să consimt la ceea ce 'mĭ cereaţĭ; ideea d'a nu vĕ asculta nicĭ nu mi-ar fi trecut prin cap; v'am spus'o deja, monsignore. Dar póte, un alt motiv m'a decis să încetez orĭ-ce resistenţă: dacă mi-aţĭ vedea figura aţĭ zări că numaĭ mândria d'a vĕ primi nu ar putea-o ngălbeni într'atâta.

— Cuvintele d-vóstră 'mĭ ascund un mister, donna Ana; vorbiţĭ, explicaţi-vĕ.

— Mĕ voiŭ explica, dacă făgăduiţĭ a uita ceea ce vĕ voiŭ spune şi dacă confidenţele ce am să fac eŭ acum nu vor maĭ fi cunoscute de nimenĭ altul.

— Mĕ credeţĭ capabil d'a le trăda?

— Nu, sciŭ bine, pentru că trebue să fiţĭ cel d'întâiŭ în privinţa onóreĭ, precum sunteţĭ cel d'întâiŭ în privinţa ranguluĭ.

— Aşa dar stăruiţĭ a crede?

— Iertaţi-mĕ, sire; şi tînĕra femee căḑu la genuchiĭ duceluĭ de Lerma suspinând.

— Eŭ nu pot încuraja maĭ mult o asemenea încurcătură, ḑise ducele; lucrul acesta ar fi o insultă pentru rege.

— Nu maĭ stăruesc, ḑise donna Ana, stăruind totuşĭ în greşala sa; nu sunteţĭ Majestaten Sa Filip III, de óre ce respingeţĭ calităţile ce vĕ atribuesc; eĭ bine! vĕ voiŭ vorbi ca unuĭ simplu gentilom; în lipsa unuĭ cuvênt regal spre a mĕ încuraja să 'mĭ daŭ tótă inima pe faţă, cuvêntul unuĭ om nobil mĭ-e de ajuns.

— Făceţi-mĭ decĭ, ḑise ducele cu un mic gest de nerăbdare, confidenţa de care vorbiţĭ.

— Pentru acésta, senor, va trebui să mĕ urc cam departe. Bincvoiţĭ să mĕ ascultaţĭ fără a vĕ plictisi prea mult.

Ducele, ale căruia mişcărĭ tînĕra femee nu le putea zări, se aşeḑă într'un fotoliŭ; ea se aşeḑă lângă dênsul, şi începu astfel:

— Monsignore, cu tóte aparenţele, şi orĭ-cĕ vi-s'ar putea spune despre mine, eŭ nu 's dintr'o familie nobilă.

— Innainte, înnainte donna Ana.

— Sunt născută în Galiţia, şi Dumnezeŭ, spre a mĕ încerca póte, m'a înzestrat cu o frumuseţe fatală.

— Părinţiĭ vĕ eraŭ săracĭ?

— Era nisce sărmanĭ pescarĭ, carĭ n'aveaŭ de cât o barcă şi o colibă pe ţărm. Acolo am trăit eŭ, acolo am crescut, liberă, la aer deschis, sub razele sóreluĭ, în faţa măreĭ aşa de vaste, aşa de frumóse şi aşa de albastre. Viaţa mea s'ar fi scurs de sigur tótă în locul unde m'am născut, dacă într'o zi un bastiment regal nu s'ar fi oprit din întîmplare acolo. Un ofiţer mĕ vĕḑu. sé amoreză de mine, îmĭ făcu cele maĭ marĭ făgăduelĭ dacă aş fi consimţit să 'l urmez. Ce să vĕ spun? îl ascultaĭ, şi 'mĭ părăsiĭ părinţiĭ. Acest ofiţer era însă un om cinstit, mĕ duse la familia sa, îmĭ dete o educaţie; în sfîrşit, din ce în ce maĭ amorezat de mine, mĕ luă de nevastă. Eŭ trăiam fericită, când bărbatul meŭ fu silit să pornéscă din noŭ pe mare; în urmă nu 'l maĭ vĕḑuĭ. Murind însă el mĕ numia moştenitórea sa unică. Bogată, tînĕră, frumósă, vruseĭ să 'mĭ satisfac instinctele mele de plăcerĭ şi de doşărtăciune. Venĭ la Madrid, şi mĕ aruncaĭ în vîrtejul lumeĭ marĭ. Chieltuiĭ fără să ţiŭ socotélă, risipiĭ averea ce 'mĭ lăsase un om de inimă şi în cele din urmă pătaĭ numele bărbatuluĭ meŭ, îmĭ uitaĭ onórea, cum îmĭ uitasem părinţiĭ, cum îmĭ uitasem soţul.

— Óre nu sunteţĭ prea aspră cu d-vóstră, senoră?

— Ah! eŭ nu mĕ pot acusa în destul! După ce risipiĭ tot ce posedam, făcuĭ datoriĭ, şi nu sciŭ ce m'aş fi făcut, dacă într'o ḑi la teatrul Coliseuluĭ...

— Da, cunosc impresia ce aţĭ produs asupra prinţuluĭ regal.

— Ducele de Uceda mi-l'a presentat; mulţumită dărniciei sale putuĭ urma să menţin un lux ce m'a ruinat.

— Sfîrşiţĭ, donna Ana.

— Da, şi mĕ grăbesc, pentru să am de spus partea cea maĭ grozavă.

Şi donna Ana căḑu din noŭ la piciórele duceluĭ suspinând.

— Un om nu mĕ lăsa în pace cu sfaturile luĭ ticalóse; acest om era geniul rĕuluĭ care se agăţase de mine. Ah! eŭ nu 'l iubiam; frica mĕ lega de dânsul.

— Guzman!

— Ce! sciţĭ..

— Că un om a fost asasinat în casa asta.

— Milă! fie vĕ milă! Eŭ n'am luat nicĭ o parte într'acéstă crimă, vĕ jur.

— Sciŭ. Altul a lovit, Manolille, bufonul regeluĭ.

(Va urma)

E. Fernandez y Gonzales

Jocurĭ de Petrecere

Şarada de d. Ghiţă Grajdeanu, Bêrlad.

Totul meŭ, iubit lector
Prind bine la călător.
De voescĭ să mĕ ghicescĭ,
In treĭ să mĕ despărţescĭ.
Partea prima'ţĭ es în faţă
Când te scolĭ de diminéţă.
A doua dacă voescĭ
In secolĭ mĕ nimerescĭ.
Şi a treia 'ţĭ spun curat
Că sub Ştefan s'a luptat.

Orĭ ce persónă care ne va trimite deslegarea esactă a acesteĭ şarade până Vinerea viitóre va concura prin tragere la sorţĭ la un premiŭ de un frumos roman.

Deslegarea şaradeĭ din „Universul" de Dumineca trecută:

Lemn-os

Aŭ deslegat:

Bucurescĭ: d. Nicolae Corneanu, d. Iulius Wicensky, d. Maria Gheorghescu, d. Ión Popescu, d-ra Elena Ionescu; d na Arghiriţa Marin Georgescu. d-ra Elena Lazărescu, d-ra Şiţa Alexandrescu, d-rele Aretie şi Elena Ionescu, d-ra Maria Hagi Ilie, d-na M. Constantinescu (căpitan), d-na Lucreţia doctor C. Vasiliŭ, d-ra P. Bujoreanu, d. L. Genilie, d-na Smaranda I. Ţepeluş, d-na Veronica Miclea.

Bêrlad: Sub-locot. Abaza, d-ra Cornelia I. Popescu, d-na Emilia L. Bistriţianu, Aglae Valner, d-ra Antonescu, d na M. Boerescu. (Va urma)

Abonamente cu premiĭ extraordinare pentru Anul 1886

„UNIVERSUL"

spre a 'şĭ dobêndi din ce în ce maĭ mult bună voinţa publiculuĭ va introduce cu Anul Noŭ îmbunătăţirĭ atât în redactare cât şi în partea ilustrativă.

„UNIVERSUL"

apoĭ, spre a 'şĭ menţine renumele d'a fi ḑiarul cel maĭ complect şi cel maĭ repede informat a angajat corespondenţĭ specialĭ în tóte capitalele Europeĭ, cum şi în principalele nóstre oraşe şi chiar prin sate, carĭ corespondenţĭ aŭ însărcinarea să ne informeze chiar pe cale telegrafică de tot ceea ce are o importanţă şi un interes maĭ mare pentru cititorĭ.

Cât despre partea literară am şi dat deja în traducere romane frumóse şi noĭ de ale autorilor renumiţĭ, ca: **Richebourg**, **Montépin**, etc.

Preţurile Abonamentelor:

PENTRU CAPITALA:		PENTRU JUDEŢE:	
Pe un an	Leĭ 18.	Pe un an	Leĭ 20
Pe şése lunĭ	„ 9.—	Pe şése lunĭ	„ 10
Pe treĭ lunĭ	„ 4.50	Pe treĭ lunĭ	„ 5
Pe 1 lună	„ 1.50	Pe 1 lună	„ 2

PREMII LA ABONAŢI

Fie-ce abonat pe un an, care va plăti treĭ leĭ maĭ mult va primi ca premiŭ *Calendarul Universuluĭ pe anul 1886*, un frumos volum ilustrat de 100 paginĭ format mare, precum şi 2 frumóse volume de 225 paginĭ, fie-care coprinḑênd: *Viaţa Impĕrăteselor romane, complectă* şi **5 frumóse romane** adică: *Donna Ana, Era Nebun? Regentul şi Lucrătorul, Mariami Indiana, Fiul Ucigaşuluĭ* şi 80 frumóse povestirĭ, articole de igienă, economie, medicină etc. şi maĭ mult de 100 ilustraţiĭ.—Fie care abonat de şése lunĭ care ne va trimite 2 leĭ maĭ mult, va primi *Calendarul Universuluĭ pe anul 1886*, şi un frumos volum de 250 paginĭ care coprinde 2 romane frumóse, 40 povestirĭ, articole de igienă, agricultură, economie, medicină etc. saŭ *Calendarul* şi 3 frumóse romane.— Orĭ-ce abonat pe 3 lunĭ care ne va trimite 1 leŭ maĭ mult va primi ca premiŭ un frumos volum de 192 paginĭ format mare, care coprinde maĭ bine de 30 frumóse povestirĭ, articole de igienă, agricultură, reţete pentru familiĭ etc., saŭ 2 frumóse romane.— Orĭ-ce abonat pe o lună care ne va trimite 50 banĭ maĭ mult va primi ca premiŭ *Calendarul Universuluĭ* saŭ un frumos roman.

CASA DE SCHIMB
TOMA ŢACIU
No. 4. Strada Lipscani, No. 4
In noul Palat Dacia-România
Pe ḑiua de 21 *Decembrie 1885.*

	Cumpăr.		Vêndute	
5% Rentă Amortisabile	92	—	93	—
5% Rentă Rom. perpetuă	87	1/2	88	1/2
6% Obligaţiĭ de Stat	84	1/4	85	
6% „ C. F. R. R.	103	—	104	—
5% „ Municipale	73	1/2	74	1/2
10 fr. „ Caseĭ p. 300 l.	210	—	215	—
5% Scr. funciare Rurale	83	1/2	84	1/4
7% „ „ „	100	1/2	101	1/2
5% „ „ Urbane	80	—	81	—
6% „ „ „	88	—	89	—
7% „ „ „	95	1/2	96	1/2
Im. cu prime Buc. 20 l. buc.	30	—	32	—
Acţ. Bănc. Naţ. a Rom. 500 l.	—	—	—	—
„ Soc. Cr. Mob. Rom. 250 l.	—	—	—	—
„ „ Rom. de Cons. 500 l.	—	—	—	—
„ „ de Asig. D.-R. 200 l.	—	—	—	—
„ „ „ Naţionale 200 l.	—	—	—	—
5% Municipale nuoĭ	—	—	—	—
Acţ. Banca Prevederea	—	—	—	—
DIVERSE				
Aur contra Argint	17	20	17	50
„ „ Bilete bancă	17	20	17	50
Florinĭ Wal. Austr.	2	01	2	03
Mărcĭ Germane	1	23	1	25
Banenote francese	99	—	100	—

BERARIA LA „UNIRE"
51, Calea Victorieĭ, 51
Vis-a-vis de Grădina Episcopieĭ
Aranjat în mod special şi după ultimul gust face a fi
O NOUTATE
Pentru Onor. Public ce nu lasă nimic de dorit în diferite calităţĭ de **Bere** ale **Fabriceĭ Oppler**, asemenea se găsesce la orĭ-ce timp diferite mezelurĭ gustóse ce ne îndémnă a ruga pe Onor. Public a visita Stabilimentul spre a se convinge că în
SUCURSALA OPPLER
orĭ-cine o va visita va rĕmânea pe deplin mulţumit.

Frumósă Ocasiune
„LE HERCULES"
VINURI VECHI
PENTRU SERBĔTORI
Vin vechiŭ de duoi ani
NEGRU şi ALB
60 BANI OCAUA
Saŭ un Clondir pecetluit 80 banĭ
Se găsesce şi un dublu vin, tămâiósă şi negotin negru.
Din cauză că am o mare cantitate de 4000 vedre sunt decis a vinde cu 40% maĭ eftin ca orĭ şi cine.
STRADA COLŢEI (Vis-a-vis de Primărie)
20—3 **Sotir Christu**

Anunciŭ
O casă nouĕ de vênzare cu cincĭ încăperĭ, antreŭ şi pimniţă cu curtea spaţiósă situată în strada Luneĭ No. 2 suburbia Olarĭ. Doritorĭ se vor adresa la d-na Frosa Dumitreasca Calea Moşilor No. 186.

Important
Ocupaţiune specială cu vênḑărĭ şi cumpărărĭ de case şi de Locurĭ.
Vênḑărĭ, cumpĕrărĭ şi arendărĭ de **Moşii** şi de **Pădurĭ**.
Imprumntărĭ de bani pe ipotecă.
Amatoriĭ pentru detaliurĭ şi planurĭ a le vedea să se adreseze la comptuarul meŭ *Boullevard No. 12 vis-a-vis de băile Eforieĭ*
Cu stimă **Ionescu**

OCASIUNE RARA
Cadourĭ pentru Anul Noŭ
Se află în mare deposit la Magasinul de bijuteriĭ al
D-luĭ N. Braunstein
50, Calea Victorieĭ, 50
precum ciasornice de aur, argint, Nichel şi de perete de tóte calităţile.
Mare asortiment de bijuterie fine şi elegante, cu preţurĭ fórte eftine, de la 4 leĭ în sus. 15—9

Tipogr, „Universul"
Calea Dorobanţilor No. 8 Bucurescĭ, esecută 100 Cărţĭ de Visită cu leĭ 2.50.

Editura Tipografieĭ „Universul" Luigi Cazzavillan, Calea Dorobanţilor, No. 8.—B...

ANUL II.—No. 404. 5 Banī în Capitală.—10 Banī în Provincie MERCURI, 25 DECEMBRE 1885.

UNIVERSUL

FOAIA POLITICA ILUSTRATA

ABONAMENTE PENTRU CAPITALA:
Pe un an - - - - Leĭ 18
Pe șése lunĭ - - - „ 9
Pe treĭ lunĭ - - - - „ 4.50
Pe 1 lună - - - - „ 1.50

Apare în tóte ḑilele de lucru la 7 ore diminéţa.

REDACŢIA ȘI ADMINISTRAŢIA:
CALEA DOROBANŢILOR. No, 8. BUCURESCI.

ABONAMENTE PENTRU JUDEŢE:
Pe un an - - - - Leĭ 20
Pe șése lunĭ - - - - „ 10
Pe treĭ lunĭ - - - - „ 5
Pe 1 lună - - - - „ 2

Bucurescĭ 24 Decembrie 1885

Sporirea Crimelor

Trăim în timpurī de civilisaţie, cel puţin așa se ḑice, și dacă vre-unul dă să spună vre-o vorbă de îndoială e pe dată declarat pesimist, misantrop și alte multe.

In timpurĭ de civilisaţie, pentru că suma lucrurilor bune a crescut; dar s'aŭ sporit paralel și relele, ca sinuciderea și crimele în general.

Astfel, de o cam dată, nu putem pricepe ușor cum, cu înaintarea civilisaţieĭ, se sporesc crimele și ajungem la dilema: [illegible] statisticī din diferitele State ale Europeĭ [illegible] aŭ o crescere statornică a numěruluĭ crimelor sunt greșite orī civilisaţia asta este o curată barbarie.

In ţerile unde în timp de mulţī anī s'aŭ putut culege date statistice, ca în Francia, în Englitera, în Belgia, s'a observat că crimele cele maī grave contra persónelor se repetă pe fie care an, cu o mică sporire saŭ micșorare, dar cu regularitate, cu uniformitate de procedărī și de mijlóce;—că este o micșorare în crimele cele maī grave contra proprietăţeĭ, aspru pedepsite;—că numěrul mare este al delictelor micī dar numeróse contra proprietăţeĭ, a persónelor, a ordineĭ publice care depind și óre-cum emană de la mediul social.

Ast-fel, în privinţa causelor delictelor, mediul social nu s'a îmbunătăţit.

Nu s'a îmbunătăţit, dar s'a transformat.

Tendinţele criminale nu se suprimă, se transformă: urméză legea universală de adoptare a mediuluĭ social și, ca și barbaria, civilisaţia 'șī are criminalitatea eĭ caracteristică.

Sciinţa, curiósă și investigatóre, a ajuns să citéscă în trupul omenesc, ca într'o carte, probele de otrăvire și otrăvirile s'aŭ împuţinat.

Din potrivă s'aŭ sporit casurile de nebunie și de sinucidere.

Ferry scrie: „Afară de adevěraţiĭ nebunĭ maĭ sunt și criminalĭ, nu cu totul bolnavĭ, nu cu totul sănětoșĭ, *maniacĭ* pe carī circumstanţele individuale saŭ sociale 'ĭ înping une-orĭ la crimă.“

Acesta e primul motiv pentru care nu se împuţinéză delictele contra persónelor.

Tind să se împuţineze însă delictele contra proprietăţeĭ, pedepsite maĭ aspru, ca incendiul și jafurile, pentru că a crescut instrucţia, s'a desvoltat inteligenţa; ómeniĭ pricep că câstigul saŭ resbunarea dobândite printr'aceste mijlóce, nu sunt în proporţie cu primejdia.

E logic decĭ ca să fi sporit totalitatea delictelor micĭ, maĭ ales contra proprietăţeĭ și pentru maĭ multe motive.

Cu civilisaţia s'aŭ sporit prilejurile de furt pentru că s'a sporit numěrul lucrurilor expuse la furt.

Este fórte mare sporirea industriilor, a contractelor, a schimburilor, și decĭ a crescut câmpul fraudelor și înșelăciunelor.

A crescut hărnicia generală... și cea criminală.

A crescut numěrul afacerilor; dar suntem într'o primejdie maĭ mare d'a fi amăgiţī și fraudaţī, pentru că mintea omuluĭ s'a rafinat în tóte și în înșelăciune și în fraudă.

A crescut bogăţia, dar nu s'a micșorat distribuţia neegală a eĭ. Aŭ crescut trebuinţele, miseria duréză, maĭ neliniscită, acum când se vorbesce—și nenorocirea e că numaĭ se vorbesce—așa de mult despre egalitate și frăţie.

Ast fel, contactul maĭ des dintre bogaţĭ și săracĭ a sporit prilejurile delictelor.

Sosirea reservelor sêrbescĭ care plécă la Niș.

Pe urmă la sporirea delictelor contribuesc și legile rele. De pildă, tarifele vamale marĭ favoriză contrabanda, dupě cum și în statele unde lipsesce divorţul vedem că e maĭ mare numěrul adultelor.

Scumpetea chiriilor în orașele marĭ silesce pe familiele sărace să se grămădéscă prea multe la un loc; și din acéstă grămădire isvoresc multe acte imorale și multe crime.

Taxele enorme provócă fraudele, neînţelepciunea, faptele arbitrariĭ, și nedreptăţile guvernelor provócă delictele de presă și revoltele contra forţeĭ publice; sărăcia, rușinea provócă avorturile și infanticidirele.

Și încă nu e tot. Se întinde plaga alcoolismuluĭ acum. Statisticile francese constată desolatórea potrivire între cifrele alcooluluĭ consumat și acelea ale delictelor. Mulţĭ sociologĭ aŭ observat că alcoolismul produce o clasă de nenorociţĭ, demoralisată și îndobitocită, care are de caracter o depravare precoce a instinctelor, ce'ĭ împinge la fapte murdare și primejdióse.

Se menţine sistemul cucerireĭ internaţionale care consistă, lucru lămurit, din multe uciderĭ și jafurĭ, ceea ce nu póte firesce, să îmbunătăţéscă moralul claselor celor maĭ expuse la delict a claselor sărace.

S'a îmulţit instrucţia, dar dacă nu e însoţită de educaţie și de forţa morală, ea împinge pe nenorociţĭ la hotărîrĭ desperate!

Este adevěrat că în aniĭ din urmă populaţia Europeĭ a crescut, și, cu poliţiile maĭ bine organisate, a crescut și probabilitatea descoperireĭ crimelor; dar s'aŭ sporit delictele maĭ mult de cât populaţia și autoriĭ a 30% din delicte nu sunt cu tóte astea descoperiţĭ.

Incheiăm: maĭ înnainte ca societatea să se pótă mândri cu civilisaţia actuală trebue să lucreḑe mult spre a împuţina multele și feluritele cause ale delictelor care provin din greșalele, din vinele guvernelor, din obiceiurĭ primejdióse, din datine, și maĭ ales din imperfecţiunile și nedreptăţile sociale.

DIN SOFIA

(Corespondenţa particulară a „Universuluĭ“)

20 Decembre

Este cam târḑiŭ, e adevěrat, dar dupě ce am asistat la strălucitele fapte de arme ale bulgarilor, sunt dator să vě descriŭ asemenea omagiile aduse de ţară vitezeĭ sale armate și capuluĭ eĭ.

La 14 corent dis-de-diminéţă eram pe stradă în mijlocul uneĭ glóte imense care ascepta înturnarea prinţuluĭ Alexandru pe drumul Nișuluĭ. Tóte casele eraŭ pavoasate.

La unsprezece ceasurĭ începu să bubuie salvele de artilerie și clopotele sunaŭ ca de sěrbătóre.

Prinţul apăru excortat de un numeros stat-major.

El era în uniformă de mică ţinută.

Poporul se aruncă până printre piciórele caluluĭ sěŭ, scoţênd *urale* frenetice.

Sosind înaintea arculuĭ de triumf ridicat pentru acéstă circumstanţă și pe care eraŭ scrise legende în onórea prinţuluĭ, căḑu o plóie de florĭ care 'l inundă împreună cu stalul major și cu trupele ce 'l urma.

O deputaţie de dómne 'ĭ eși înainte și 'ĭ presintă o imensă corónă de laur pe care el și-o puse pe uměr mulţumind.

Pe urmă președintele primărieĭ rosti o cuvêntare în care exprimă prinţuluĭ și armateĭ entusiastica admiraţie a cetăţenilor.

Dupě ce se sfîrși cuvêntarea, prinţul dete să înnainteze dar circulaţia devenise aprópe cu neputinţă prin mijlocul mulţimeĭ nebună de entusiasm ce se grămădise în drumul sěŭ.

Cortejul sosi cu chiŭ cu vaĭ la catedrală în mijlocul ovaţiunilor asistenţilor carĭ păreaŭ în delir.

Acolo fu primit de miniștriĭ și de episcop urmat de cler și se căntă un *Te-Deum.* Dupě ce se sfîrși ceremonia religiósă, cortejul porni spre palat.

Pe piaţă se ridicaseră tribune reservate pentru invitaţĭ, pentru corpul diplomatic, pentru cler și pentru corespondenţiĭ preseĭ. Tribunele acestea eraŭ încunjurate de o barieră formată din puscile luate de la sêrbĭ.

La stânga pieţeĭ se ridica un monumental arc de triumf pe care sta pus bustul luĭ Alexandru. Imprejurul arculuĭ eraŭ snopĭ de tesace—baionete luate de

la dușman și tunurile luate la Pirot. (1)

Pe piață, prințul fu primit de corpul diplomatic în mare uniformă și de representanții Crucei Roșiĭ; pe urmă el se așeḑă sub arc spre a asista la defilarea trupelor. Defilarea o începu regimentul Alexandru, apoĭ venia regimentele Plevna, Dunărea și batalionele rumeliote formate acum în urmă: apoĭ regimentele de artilerie și de cavalerie.

Fie-căruĭ regiment ce 'ĭ trecea pe d'înainte prințul 'ĭ striga „Trăéscă viteji din regimentul cutare!“ la care soldațiĭ rěspundeaŭ cu strigăte de *ura*!

In sfêrșit la doue ceasurĭ, prințul se dete jos de pe cal, și intră în curtea palatuluĭ, unde invitațiĭ și corpul diplomatic eraŭ înșiruițĭ pe doue rîndurĭ. Alecsandru mulțumi membrilor diplomațieĭ pentru presența lor și membrilor Cruceĭ Roșiĭ pentru devotamentul lor.

După aceea, prințul intră în palat, de unde 'l vědusem, acum vr'o 50 de ḑile, eșind trist, dar hotărît să 'șĭ apere palmă cu palmă teritoriul țěreĭ sale năvălite de un popor frate.

Séra fu o mare iluminație în tot orașul, unde entusiasmul ajungea până la delir.

Teodoroff

Spice din țară

Un scandal s'a petrecut maĭ alaltăerĭ în sala primărieĭ Ploescĭ, ḑice „Democratul,“ între cățĭ-va consilierĭ și un particular cu ocasia cumpěrăreĭ unor stânjinĭ de lemne, care să se împartă de Crăciun la familiĭ sěrace.

—x—

Trupa Spaniolă de muzicanțĭ.—In orașul Iașĭ a sosit vestita trupă cîntăreață compusă din studențĭ spanioli sub direcțiunea d-luĭ Eugenio Arredondo scrie „Lupta“.

—x—

Incendiĭ.—Ḑilele acestea nóptea aŭ fost în Ploescĭ doue focurĭ, din care unul a consumat o casă după strada Plăeșilor; și altul în apropierea bisericeĭ Buna-Vestire, la o cârciumă, unde a ars numaĭ o parte din camere cu învelitórea. Iar în nóptea de Vinerĭ spre Sâmbătă 20—21 Decembre a ars cu totul casele decedatuluĭ protoereŭ Petre, în care se afla scóla Normală a Societățiĭ pentru învětătura poporuluĭ Român, secțiunea de Prahova. Focul s'a ivit după ora 2 nóptea, fără a se sci cum și fără a putea scăpa ce-va, arḑênd chiar și arhiva direcțiunii scóleĭ.

—x—

Lipsa de banĭ și vinurile.—Lipsa de banĭ necesarĭ pentru sěrbătorĭ ḑice „Democratul“ a făcut pe maĭ mulțĭ țěranĭ proprietarĭ de viĭ să mérgă în alte părțĭ saŭ să vie în Ploescĭ cu vinurile lor de vênḑare și acéstă gră[...] cut ceea ce nu s'a maĭ pome[...] dată: să se vênḑă vinul 85 [...] dus ch'ar pe la sate în depă[...] de aicĭ.

—x—

Tălhârie.—In nóptea de 15[...] renteĭ locuitorul Vasile Ciubota[...] tuna Copoŭ lângă Iașĭ trezindu-[...] somn în lătratul cănilor a eșit af[...] vadă cine este, cînd în ușa caseĭ [...] pinat de maĭ mulțĭ indiviḑĭ care[...] l-aŭ și luat în brîncĭ în casă, u[...] cându-ĭ cojocul peste cap l-aŭ [...] legêndu'l în urmă cu o funie d[...] patuluĭ atît pe el, cât și pe fe[...] Marghioala și un serv al sěŭ [...] Găsca; răcni la eĭ să le dea [...] legându-ĭ pe toțĭ la ochĭ, aŭ î[...] tortura, aprinḑênd lumînarea [...] a-ĭ frige pe diferite părțĭ ale [...] dîndu-le loviturĭ cu tocurile ci[...] timp ce unul 'ĭ tortura astfel ceĭ-l-alțĭ cotroceaŭ prin casă și umblând în ladă le-aŭ furat banĭ (180 leĭ noĭ) și diferite lucrurĭ.

—x—

Mare siguranță. — Geamurile de la singura fereastră ce avea camera unde consiliul comuneĭ Băbenĭ din jud. R.-Sărat și ținea ședințele sale, aŭ fost luate în timpul nopțeĭ cu cercevele cu tot. — Lucru ciudat este că sub-prefectura se găsesce chiar vis-a-vis ḑice „R.-Sărat“.

—x—

Mórte subită.—Individul George Stanciŭ, domiciliat în cotuna Ciumațĭ, comuna Scorțaru noŭ, județul Braila pe când era ocupat cu scóterea apeĭ dintr'o fêntêna căḑu d'odată jos lânga fântână și muri subit. Familia sa a transportat cadavrul la comuna Gulianca din județul R. Sărat unde fu înmormêntat la 27 Noembrie. Făcêndu-se svon că George Stanciŭ ar fi murit otrâvit s'aŭ început cercetorĭ.

—x—

Motivele pentru carĭ, precum am ḑis, ar fi să se caseze concursul pentru clasele primare de la circumscripția [...] nise scrie din Peatra a fi următó[...] miterea între concurențĭ a unu[...] nea actele necesare nerespectare[...] luĭ prescris pentru prepararea t[...] rale, căcĭ s'a ținut în o singur[...] oralurĭ și copiarea teselor scrise [...] uniĭ concurențĭ.

Noutăți Telegrafi[ce]

Londra 21 Decembre.

„Gazeta de St. James“ crede că prințul imperial al Germanieĭ consimte a acorda mâna ficeĭ sale, principesa Victoria, prințuluĭ Alexandru al Bulgarieĭ.

Sofia 21 Decembre.

Marele Vizir primește numirea d-luĭ Grecoff ca al doilea delegat însărcinat a discuta condițiunile de pace cu Serbia.

El vestesce în acelașĭ timp că stărues ce pe lângă guvernul regeluĭ Milan ca delegațiĭ sěrbĭ să fie numițĭ fără întîrziere.

Berlin 31 Decembre.

Negociările între Germania și Poarta, privitóre la drepturile de importațiune în Turcia s'aŭ terminat. Noul tarif va intra în vigóre după încheiarea tratatuluĭ de comerciŭ ce Germania și Turcia sunt dispuse a încheia și după primirea acestor tarife de către cele-l'alte puterĭ semnětóre.

Postdam 21 Decembre.

Starea principeseĭ Wilhelm de Prusia s'a îmbunătățit într'un mod simțitor. Frigurile s'aŭ ușurat mult.

Paris 22 Decembre.

D. de Freycinet pare dispus a declina invitarea ce i a făcut-o președintele Republiceĭ pentru formarea nouluĭ cabinet, din causa dificultăților ce întêmpină la împăcarea diverselor fracțiunĭ parlamentare.

Cair, 22 Decembre.

Științĭ din Suez spun că aŭ isbucnit de curênd o revoltă în Suakim. S'a bătut cu înverșunare prin strade. Cincĭ Englezĭ aŭ fost omorîțĭ.

Berlin 22 Decembre.

Orașul e pavoasat cu ocasiunea jubileuluĭ Impěratuluĭ, care celebrează a 25-a aniversare de la suirea sa pe tron. O mulțime imensă cutreeră stradele, maĭ cu sémă cele ce învecinesc palatul.

Tóte ḑiarele, fără escepțiune, publică articole entusiaste, celebrând meritele împěratuluĭ în timp de pace și resbel. Solemnitatea oficială s'a făcut conform prograrneĭ.

Constantinopole 22 Decembre

Prințul Alexandru a cerut Porțiĭ să esercite o presiune asupra Serbieĭ, pentru a obține din parte'ĭ numirea negociatorilor însărcinațĭ să vie la Sofia spre a regula condițiunile de pace, căcĭ doresce să pună capăt cât se póte de iute situațiuneĭ actuale, care e fórte costisitóre.

Prințul a informat Pórta între altele că va alětura un ofițer pe lângă Madjid pașa pentru a'l ajuta în negociărĭ.

Pórta a rěspuns la 31 Decembre că ea lucréḑă la Belgrad conform dorințelor Prințuluĭ și că admite alěturarea unuĭ ofițer pe lângă Madjid-Pașa, însă cu un singur vot pentru amândoĭ.

[...] din Adrianopol menționéză nouĭ [...]mirĭ în armată din causa inactivităței prelungite a trupelor. Vre-o 20 [...]rĭ, insinuând că ar fi maĭ bine [...]ață pe soldațĭ să cultive câmpii [...] cât să'ĭ lase cu arma în mân[...] seamă în urma secăriĭ Tesaur[...] [aŭ] fost trimișĭ în lanțurĭ la Constantinopol. Acelaș spirit domnesce și în Epir.

Cu tóte acestea înarmările și trimiterile de trupe continuă.

Ast fel sgomotul circulă că Pórta ar avea intențiunea de a emite hârtie monedă.

Se asigură că Pórta e hotărîtă să lucreze într-un mod energic în cas de vre o agresiune din partea Grecieĭ, fără a ține în seamă opiniunea marilor puterĭ.

Contrariŭ dorințelor Porțiĭ, Puterile nu par dispuse să întrunéscă o conferință în acest moment, ceea ce esplică și confirmă plecarea d-luĭ de Noailles, care va lua concediŭ sěptămâna viitóre. Comitele Corti numit ambasador al Italieĭ la Londra, se pregătește asemenea de drum.

Comandor Giovenale Vegezzi Ruscalla

Cel maĭ mare filo-român italian, Vegezzi Ruscalla, profesor doctor agregat de bele litere și consul general al Românieĭ la Turin, membru al Academieĭ Române s'a sevârșit din viață, în acest din urmă oraș, la 17 Decembrie curent, în vêrstă de 87 de anĭ.

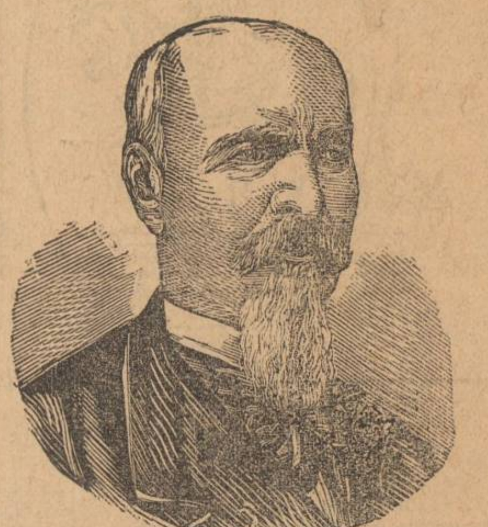

Vegezzi Ruscalla era cetățean român. S'a distins în cariera de publicist, a iubit mult România pe care a făcut'o cunoscut țěreĭ sale și străinătățeĭ. In acești din urmă anĭ aĭ viețeĭ sale, orb și bătrân, el n'a încetat un singur moment a ne apăra interesele prin graĭ și prin condeĭ cu o căldură ce o dă numaĭ patriotismul. El are tóte decorațiile românescĭ.

Să ne întristăm că acest stâlp al drepturilor nóstre este abătut, să păstrăm recunoscința memorieĭ luĭ, și să trimitem espresie de durere familieĭ sale neconsolate.

Cronica Bucures[ceană]

[...] a murit Francisc Göbl, [fostul] proprietar al tipografieĭ curțeĭ regale; înmormêntarea va avea loc aḑĭ, Marțĭ 24 Decembrie la cimitirul catolic.

—o—

Aŭ plecat din capitală: D. I. C. Brătianu la Florica de Crăciun; d. Cortazi la Dorohoĭ unde este prefect; d. N. Fleva primarul capitaleĭ la Viena; ofițeriĭ turcĭ foștĭ delegațĭ la esperiența cupolelor, pentru Constantinopol; d. A. Moscuna, secretarul ministerului de interne, la Nămolósa.

—o—

Adelina Patti a sosit în capitală a-

(1). Precum se vede, scirea dată în formă de corespondență de un ḑiar din capitală, cum că bulgariĭ n'aŭ luat nicĭ un tun de la serbĭ, este neadevěrat.

Foița „Universuluĭ“

29

DRAMELE VIEȚEĬ

Milióenele Domnuluĭ Joramie

PARTEA INTÂIA

Crima de la Grandval

X

Scene de Atelier

„Eŭ fac parte din școla modernă; vréŭ o culore care să nu fie culóre și ḑic că linia servesce numaĭ a încurca imaginația. Rubens zugrăvia numaĭ cu șépte culorĭ; Rafael asemenea zugrăvia numaĭ cu șépte culorĭ,—culorile luĭ.—Si înainte, marș!„

Aicĭ, mimica fu superbă: piciorul ridicat înnapoĭ, corpul aplecat, brațul drept întins înnainte, mâna stângă frecând céfa.

D. Dubos nu iubia pe Luquet; prinsese necaz pe el fără să scim de ce.

„—Nu 'ĭ place de cât numaĭ să se preumble, să mănânce și să dórmă; la ce vrețĭ să ajungă? De va lua el vre-o dată premiul Romeĭ să mě ia dracul. N'o să facă nicĭ o dată nimic, vě spun eŭ. Vreĭ? Ah! nu, îmĭ aduc aminte, te face să strănuțĭ un ceas.“

Și, imitând pe d. Dubos, povestitorul îșĭ umflă nările și se prefăcu că le umple cu tabac.

— D. Dubos, reluă el, avea nisce mâinĭ marĭ și gróse, cu degetele diformate și umflate din pricina unor degerăturĭ. Arătându-șĭ mâinile, el ḑicea:

„— Aș dori mult să cânt la piano, dar poftim; și pe urmă probabil că ar trebui să învěț musica. Orĭ-cum, iubesc musica și o pricep. Când aud cântând, îmĭ merge la inimă. Ațĭ vědut jucând pe Frederick.

„— Nu, domnule Dubos.

„— Dar pe Bocage?

„— Nicĭ atât.

„— Ah! ce bunĭ actorĭ. Și Vernet, și Odry și Pottier, eraŭ asemenea actorĭ bunĭ. Dar Brunet? Brunet, neprețuitul Brunet, ḑicea într'o piesă, cu un aer solemn, unuĭ biet chiriaș al sěŭ:

„Domnule, când n'aĭ cu ce plăti chiria trebue să aĭ o casă proprie.

Don Bouffè, écă un alt actor bun. Trebuia să 'l vedețĭ în *Sgârcitul* când zicea: „Ciocolată, fata mea dar costă parale!„ Déjazet asemenea era o actriță bună.

Când era vesel d. Dubos ne povestia bucuros istoria tinerețeĭ sale, și cu tóte că 'ĭ veniaŭ lăcrămile în ochiĭ când îșĭ aducea aminte de mumă-sa, noĭ trebuia să ne ținem strașnic ca să nu pufnim de rîs, când, cu ochiĭ spre cer și căscând o gură enormă, el zicea aceste vorbe; „Mama era o femee sfîntă!“.

„— Eĭ bine! domnule Dubos, tabloul d-tale înnaintéză cred?

„— Da, mâine îl iscălesc.

„— Atuncĭ mâine ne veĭ plăti câte o licóre?

„— Orĭ-ce vețĭ vroi șampanie, malaga.

„— O licóre numaĭ domnule Dubos.

„— Eĭ bine fie, bietul tîněr se va duce s'o aducă.

„— Putem să vedem noa d-tale operă?

„— Da, da, de sigur.

Ne grămădiam cincĭ șése înaintea tablouluĭ; el la spate, luând, ast fel o posă magistrată. Firesce, noĭ aplaudam aprobam.

Subiectul era maĭ tot-d'auna vre-o maica domnuluĭ copiată de pe o gravă; și d. Dubos îșĭ făcea după închipuire grotescul sěŭ desemn. De pildă, era o fecióră ce 'șĭ ridica vělul și contemplând pe copilul Isus așeḑat pe genuchiĭ sěĭ.

Maica Domnuluĭ avea un aer sperios, timid, și trebuia multă bună-voință cui-va spre a nu lua pe fiul eĭ drept o maimuță.

„— Așa dar vi se pare că e bine?

„— Fórte bine, domnule Dubos.

„— Ce 'mĭ zic și eŭ; fac progrese uimitóre.

„— Uimitóre, domnule Dubos.

„— Păcat că n'am vêrsta vóstră.

„— De ce, domnule Dubos?

„— Numaĭ pot concura pentru premiul Romeĭ.

„— Toțĭ pictoriĭ noștri marĭ n'aŭ luat premiul Romeĭ, domnule Dubos.

„— Așa e, și tocmaĭ asta ḑic și eŭ. Orĭ-cum, ar fi trebuit să încep ca voĭ, când eram tiněr. Oh! ce frumósă e tinerețea! S'a sfîrșit, écă tabloul meŭ apróре gata, fiind-că mâine 'l iscălesc, și sunt mulțumit că 'l găsițĭ bun.

Și, serios căscând gura mare, adăogă:

„— E pentru ziua nevesteĭ mele!

Dar, pentru ca d. Dubos să se ajungă ast-fel a se lăsa la expansiunĭ intime, trebuia ca ciucurele căciuleĭ să cadă în partea urecheĭ, adică trebuia ca barometrul să fie la frumos fix.

Povestitorul tăcu și hohotele de rîs umplură sala.

Intr'acest moment o mână puțin - cutezătóre bătu de doue orĭ în ușa atelieruluĭ.

— Eĭ, o visită ḑise un elev oprindu-se din rîs.

Un altul, luând un aer grav, ceea ce mări și maĭ mult rîsul camarazilor séĭ, merse spre ușă și o deschise.

O fată săracă, dar curat îmbrăcată, se arătă pe prag. Ea nu părea să aibă maĭ mult de șéptesprezece anĭ și era admirabil de frumósă. Trăsurĭ fine, delicate, de o regularitate perfectă. Frunte largă, ușor umflată, coronată de nisce pěr castaniŭ închis de tótă frumusețea. Sprîncenile bine făcute. Nasul drept de un model plăcut. Urechĭ micĭ, gură mijlocie, buze rumene, dințĭ superbĭ.

Ochiĭ eĭ marĭ bine tăiațĭ, de un albastru închis, catifelat, cu gene lungĭ, avéŭ o dulcéță care mergea la inimă.

Privirea tristă, langurósă saŭ maĭ bine visătóre, dar pětrunḑětóre și limpede.

Pelița 'ĭ era palidă și arătă, ca și obrajiĭ puțin cam scufundațĭ și ca întregul fisionomieĭ, lipsele, neliniscea, suferința.

Emile Richebour

(Va urma)

laltă-séră cu un tren special și a fost primită la gară de vr'o doue sute de persóne între carĭ artiștĭ, actorĭ și curioșĭ. I s'a luminat calea cu facle, italieniĭ aŭ strigat *eviva* și i s'a dat, din partea direcțiuneĭ Teatruluĭ Național, un buchet pe care vestita cântăréță l'a luat cam repede având grabă să intre în sala de așteptare; 'ĭ era frig.

D-na Patti va cânta în treĭ serĭ pe scena nóstră și a nume ḑilele Crăciunuluĭ. D'aicĭ se duce la Iașĭ.

In numĕrul viitor vom da portretul eĭ cu o exactă biografie.

—o—

O întrunire de maĭ mulțĭ silvicultorĭ a avut loc alaltăséră în capitală în scop d'a se constitui o societate care, prin membriĭ eĭ, să tindă la respândirea științeĭ pădurilor.

—o—

E rĕŭ a fi iute.—Un chelner de la o cafenea din strada Smârdan anume Moriț Grünfeld, luându se la céртă cu stăpânul sĕŭ I. Spilman, acestea i-a ḑis vorbe așa de aspre în cât chelnerul, simțindu-se mortal ofensat, a căḑut jos și a murit. Iuțéla încă nu'ĭ bună.

—o—

Cutia săracilor.—Suma din urmă leĭ 22 banĭ 45.—Aŭ trimis d-niĭ Vasile Tocilescu 50 banĭ, comuna Mereni; Maria Ch. Arhimandrescu b. 65, Craiova.

Total leĭ 23 b. 60.

Din causa serbătorilor Crăciunului, *Universul* pentru ḑiua de mâini va apare adĭ Marțĭ la 4 ore dupĕ amiaḑĭ.

ACTE OFICIALE

Se autorisă consiliul județuluĭ Olt a contracta de la casa de depunerĭ un împrumut de leĭ 150,000.

* Consiliul județuluĭ Fălciŭ este autorisat a contracta de la casa de depunerĭ un împrumut de leĭ 100,000.

* Se autorisă comuna urbană Călărașĭ a contracta un împrumut de leĭ 100,000.

* Sunt numițĭ:

D. Petre Ghibănescu, sub-prefect la plasa Crasna din județul Fălciŭ, d. G. I. Georgescu, sub-prefect la plășile întrunite Rîurile-Argeșel din județul Muscel, d. căpitan în retragere Mihail Dimitrescu în postul de oficiant sanitar la portul Sulina, D. Grigore Dumitrescu, intendent la ospiciul de infirmĭ de la monastirea Brâncovenĭ din județul Romanațĭ.

Se numesce profesorĭ la scóla copiilor de marină din Galațĭ:

D. I. Cetățeanu pentru limba română și istoria universală, d. G. Fumegali, pentru limba italiană, preotul Rosliŭ pentru religie.

Spice din Străinătate

Foc în teatru.—La Weimar (Saxonia) în timpul representăreĭ „Lanțuluĭ de Aur“ de Danné și Gopfart, doĭ copiĭ, apropiindu-se prea mult de lampele de lângă scenă, luară foc.

Focul se comunică la alțĭ treĭ copiĭ și la o actriță.

Sosirea grabnică a pompierilor înlătură o catastrofă.

Un copil a murit în urma arsurilor, ceĭ-l'alțĭ și actrița fură dușĭ într'o stare desperată la spital.

Printre privitorĭ o dómnă grea fu călcată în picióre în timpul fugeĭ din parter și multe alte persóne fură greŭ rănite.

—o—

Duel de femeĭ.—La Paris va avea loc ḑilele astea un duel între d-nele Eugenia Pierre, cunoscută prin cluburile parisiene și Astié de Valsayre.

Acest duel are drept origină publicația uneĭ broșurĭ: *Amazónele secoluluĭ* în care d-na Astié de Valsayre ataca viŭ pe maĭ multe femeĭ scriitóre saŭ oratóre în întrunirĭ publice.

Și asta nu e tot; d-na de Valsayre care într'un alt rînd îșĭ trimisese martoriĭ unuĭ publicist, și 'l lovise cu biciușca pentru că el refusase d'a se bate, s'a pus la disposiția maĭ multor alte persóne ce ea a atacat.

Bine pricepe d-na de Valsayre emanciparea femeeĭ!

—o—

Impĕratul Chineĭ.—Din Shanghaĭ se depeșéză că în capitala Chineĭ se fac pregătirĭ marĭ pentru suirea pe tron a împĕratuluĭ Tsai-Tien, care împlinesce 15 anĭ și ese din minoritatea prescrisă de legile chinese.

Impĕratul în ziua suireĭ sale pe tron se va însura cu o vară a sa.

Impĕrătésa regentă se va retrage din viața publică.

Recomandăm

Atențiuneĭ cititorilor noștri anunciul de pe pag. IV despre abonamente la „Universul“, cu premiĭ extra-ordinare.

Ultime Sciri

Londra, 23 Decembre.

Ḑiarele „Daily News“ și „Daily Chronicle“ aŭ primit depeșĭ din Cair carĭ spun că Muctar-pașa a declarat că executarea convențiuniĭ anglo-turce este imposibilă.

Cair, 23 Decembre.

Se crede că nu se vor putea pacifica sudanezii fără ajutorul trupelor turcescĭ.

Berlin 23 Decembre.

Toțĭ membriĭ corpuluĭ diplomatic și trimișiĭ estraordinarĭ aŭ asitat la serviciul ce s'a făcut la capela palatuluĭ regal cu ocasiunea jubileuluĭ împĕratuluĭ. Când persónele curțeĭ veniră în sala Albă ca să aducă felicitările lor, Impĕratul eși înaintea d-luĭ de Bismarck și generaluluĭ Moltke și îĭ sărută.

Impĕratul a primit în audiență specială pe trimișiĭ extraordinarĭ cari i aŭ presintat scrisorĭ de felicitare de la suveraniĭ lor.

Bucurescĭ, 24 Decembre.

Casa Sechiari & Derussi, din Bucurescĭ și Marsilia, s'ar fi otărât a liquida cu începere de la 31 Decembre curent.

—o—

— Germaniĭ din orașul Galațĭ aŭ format de curând o asociațiune de cântărĭ numită „Orpheum“.

—o—

Nu e adevĕrat că în comunele Slobozia Mihălcenĭ și Măicănescĭ s'ar fi ivit angina difterică.

—o—

Ḑiarul „Kölnische Zeitung“ spune că marile puterĭ, vĕḑênd că Serbiĭ și Bulgariĭ nu se pot învoi asupra loculuĭ unde să se întrunéscă delegațiĭ lor însărcinațĭ cu formularea condițiunilor de pace, vor propune ca loc de întrunire un oraș din România, probabil Craiova.

—o—

Se anunță că ḑiaruluĭ „L'Indépendance roumaine“ i s'a interḑis debitul poștal pentru Ungaria.

—o—

Ambulanța trimisă în Bulgaria de colonia bulgară din Brăila s'a întors în țară ne maĭ avênd ce să facă acolo.

—o—

Am spus alaltăierĭ că marele edificiŭ ce se ridica în Brăila pentru liceŭ a ars.

Auḑim că a ars până în temelie. Causa foculuĭ provine de la un stoler ce lucra înăuntru și unde avea o sobă de la care sărind scânteĭ a luat foc surcelele ce eraŭ împrăștiate prin odăĭ. Imobilul era asigurat.

—o—

Săptĕmâna acésta se va face o mare vînĕtóre regală, nu se scie în care parte de munțĭ.

—o—

Tribunalele și curțile de apel aŭ vacanță, până la 3 Ianuarie. Curtea de casație până la 9 Ianuarie.

—o—

D. E. Costinescu care era bolnav, se află maĭ bine.

—o—

Dupĕ o telegramă din Constantinopol, Pórta privesce cu multă îngrijire la mișcările din Grecia.

Intr'un consiliŭ ținut Lunea trecută sub președința mareluĭ vizir s'a luat hotărîrea ca trupele concentrate la granițele Greciеĭ sĕ remână în defensivă și să se trămită 10.000 ómenĭ la granițele Muntenegruluĭ.

—o—

D. ministru Sturza, care șĭ-a scrântit un picior când eșea Sâmbătă de la Senat, merge spre bine.

MULȚUMIRI

Mulțumim următórelor persóne care, în urma apeluluĭ nostru dupĕ nenorocirea de foc întâmplată la tipografia și depositul de hârtie al ḑiaruluĭ „Universul“, aŭ binevoit a ne cumpĕra din romanele la care ne-a rĕmas tótă speranța spre a putea face la loc tipografia și care, costând 1 eŭ 50 banĭ fie-care, le dăm cu un leŭ:

Bucurescĭ: d. C. Hagiache 1 vol; d. D. Geanol 2 vol.

Com. Inusrățeĭ (Brăila): d. Annibale 10 vol.

OCASIUNE RARA

CADOURI
pentru Anul Noŭ

La Administrația ḑiaruluĭ „Universul“ Calea Dorobanților No. 8 Bucurescĭ, se află spre vênḑare Cadourile cele maĭ frumóse pentru Anul Noŭ și cu prețurile cele maĭ reduse.

Cadoul I.

Frumóse cutiĭ fórte elegante conținênd 3 săpunurĭ extra fine de la leĭ 3.50 până la leĭ 6.

Cadoul II.

O cutie în cromolitografie conținênd un săpun parfumat din cele maĭ fine, o sticlă elegantă de parfum, un cosmetic și un pachet de pudră de orez, Leĭ 4.

Cadoul III.

O cutie fórte elegantă conținênd doue elegante sticle de parfumul cel maĭ bun și un săpun extra-fin, Leĭ 5.

Cadoul IV.

O elegantă cutie în cromolitografie conținênd 2 sticle de parfum, o sticlă de glicerină parfumată, un pachet de pudră de orez și o cutie de prafurĭ de dințĭ. Leĭ 6.

Se maĭ află spre vênḑare:

Parfumurĭ pentru batistă de la 50 banĭ până la 4 leĭ sticla.

Ape și Oțeturĭ diferite de toaletă, pudre de orez din cele maĭ fine, prafurĭ de dințĭ, glicerina parfumată, săpunurĭ extra fine etc. etc. cu prețurile cele maĭ reduse.

Se trimite în orĭ-ce parte din țară, în urma primireĭ costuluĭ relativ.

Se vinde numaĭ la Administrația ḑiaruluĭ „Universul“ Calea Dorobanților No. 8 Bucurescĭ, unde se vor adresa și cererile din provincie.

Director și redactor Nicolae Procopiŭ

Foița „Universuluĭ“

35

TESTAMENTUL PRINCIPELUI BISMARCK

PARTEA ÎNTÊIA

Desmoșteniții

I.

Vĕduva bine-făcătóre

In camera d'alăturĭ, care era e culcare, se aflaŭ ceĭ treĭ copiĭ aĭ femeĭ Drossel bolnavă; eĭ se jucaŭ cu nisce păpușĭ ce le dăduse protectorea lor.

Acésta citea o scrisóre din ultima espediție. Inteligenta eĭ figură espma o emoțiune neobicĭnuită. Mâna în care ținea scrisórea 'ĭ tremura fórte tare iar în mâna a doua avea o linie pe care o învêrtea în chip mecanic și cu o mare nervositate.

Ținea plecațĭ ochiĭ pe carĭ nisce gene dese și negre păreaŭ a 'ĭ învĕlui e tot. Părul negru cam rar n'avea nimic fals; figura eĭ era fórte galbenă.

Dupĕ ce sfârși scrisórea de citit puse pe masă și se rădică respirând c'un fel de ușurare, un slab surîs 'ĭ încreți buzele decolorate.

Dar dupĕ câte-va secunde o luă iar în mână și ca și cum nu s'ar fi încreḑut numaĭ în ochiĭ eĭ o citi în șóptă:

„Scumpă amică.

Tóte merg bine; contesa a iscălit învoéla și eŭ mĕ găsesc tovarăș la fabrică, avênd aprópe tóte pe mâna mea.

„Am făcut decĭ un pas spre ținta nóstră. Atât prefectul Böttcher cât și senatorul Edinburg sunt de partea mea.

„Dar, dacă vrem să ne bucurăm nu numaĭ de ispravă, ci și de o complectă linisce, trebue să nu ne mulțumim cu atâta ci să ne hotărîm a nimici pe toțĭ moștenitoriĭ.

„Nu cred că spiritul d tale e să se spăimânte la ideea acésta, de óre-ce singură d ta mi-aĭ spus odată că nimicirea tuturor moștenitorilor era unicul mijloc d'a intra în stăpânirea avereĭ.

Cred a avea întru cât va în puterea mea pe conte, pe contesă, pe fiica lor Silvia; vom vorbi încă asupra mijlócelor d'a 'ĭ avea deplin.

M'am bucurat fórte mult că aĭ isbutit și d-ta din parte țĭ să câștigĭ încrederea celor-l'alțĭ moștenitorĭ Berta Drossel și Vilhelm Steinbruk, că locuițĭ împreună, că vĕ iubițĭ reciproc.

„Mi am ḑis că și din acea parte vom avea o reușită deplină.

„Ți o repet, părerea mea este că Berta Drossel, W. Steinbruck, fiica acestuia, John și Agnes trebue să móră; nu vom întrebuința miljóce violente pentru acésta, ci 'ĭ vom împinge tot maĭ mult în mizerie până ce se vor ucide eĭ singurĭ saŭ uniĭ pe alțiĭ. Conteluĭ 'ĭ vom procura nisce relațiĭ carĭ să 'l facă a se despărți de contesă. E de grabnică necesitate să dobândescĭ încrederea luĭ Ferdinand Batinski, care se pretinde resbunătorul luĭ Pascal să 'ĭ aflăm planurile, să i le dejucăm. Pe mândra contesă Eugenia voiŭ încurca o într'o intrigă amorósă, care s'o dobóre fisicesce saŭ moralicesce. Luĭ Kilian 'ĭ voiŭ da pe Silvia, ca să 'l amuțesc. Nu remân apoĭ de făcut lucrul cel maĭ important, acela adecă d'a afla într'ale cuĭ mâinĭ chitanța a fost încredințată de Suzana.

„Acestea sunt acțiunile grele dar nu imposibile ce ni se impun. Am desevârșită încredere în genialul d tale spirit și în activitatea d-tale de care deja aĭ dat destule doveḑĭ. Vom sciĭ să lăsăm o avere mare fiiceĭ nóstre Wanda, să 'ĭ lăsăm în stăpânire neturburată fabricele și moșiile. Voĭ veni în scurt la Berlin și atuncĭ vom maĭ vorbi. Sărut mâinile.

Al d-tale credincios devotat.

Adolf Seldi.

P. S. Trebue să deschid încă scrisórea acéstă spre a 'țĭ adăoga doue liniĭ; am primit scire că nebuna de Suzană are de gând să viziteze pe Ferdinand Batinski la locuința luĭ. Acest Batinski trebue să sciĭ că e fiul de suflet al bătrânuluĭ Pascal (moștenitorul principal). Te anunț decĭ că plec numaĭ de cât la Berlin și póte să sosesc în acelașĭ timp cu scrisórea dar nu ne vom vedea imediat; gândesce-te la un mijloc d'a face pe Suzana cât se póte maĭ curând, inofensivă.“

Cu stima *A. Seldi.*

Isprăvind și acéstă d'a doua citire d-na Dusselh f trase sertarul scrinuluĭ și ascunse acolo scrisórea apoĭ se sculă fórtĕ mișcată si începu să se preumble în lung și larg. Ținea ochiĭ în pământ și gândurile eĭ păreaŭ fórte mult adâncite. Uitase cu total de presența copiilor ce se jucaŭ în camera d'alăturĭ.

Dupĕ câte-va momente de preumblare figură i se lumină; o încrețitură mică i se formă la colțul buzelor.

— In sfêrșit, bine c'a isbutit și el o dată la ce-va, se gândi dânsa. Sermanul crede că pentru el fac ceea ce fac, și că la urmă mĕ va putea înlătura de la avere precum eŭ înlătur acum pe moștenitoriĭ ce 'l supără; dar maĭ curênd 'l voiŭ înlătura eŭ pe dânsul, de cât numaĭ trebue să lucrez cu prudență.

Păru a scurma un plan în mintea e, un plan ce nu 'l găsia și se preumbla mereŭ. Dupĕ vre-o jumĕtate de oră se opri la masă și însemnă nisce notițe. Nicĭ o secundă însă, în tot timpul cât a mers și cât s'a gândit, n'a rădicat ochiĭ de la pământ și n'a privit spre camera în care se jucaŭ ceĭ treĭ copiĭ carĭ dintr'o frică instinctivă de acéstĕ misteriósă femee, maĭ nu se mișcaŭ și nu făceaŭ nicĭ un sgomot.

Când dênsa se sculă de pe scaun avea pe față tot atâta hotărire pe cât și o espresie anticipată de triumf. Intră în camera unde eraŭ copiĭ, le vorbi blând, îĭ mânngâiă, le ḑise să fie cu minte și să tacă. Apoĭ eși în coridor și se duse d'alungul luĭ până la camera unde zăcea bolnava Drossel și unde intră. (Va urma.

Foița „Universului„

173

Bucătarul Regelui

PARTEA TREIA

XVIII

(Urmare

— Ah! așa dar totul s'a descoperit, strigă tînĕra femee cu spaimă. Acoperiţi-mĕ cu protecţia d-vóstră, monsignore. Corpul luĭ Guzman e încă aicĭ; de 'l vor regăsi, s'a sfîrșit pentru mine.

— Linisciţi-vĕ; fără să fie cine credeţĭ d-vóstră, sunt destul de puternic, pentru ca să nu vĕ temeţĭ de nimic sub protecţia mea. Lăsaţĭ acest ton rugĕtor. eŭ nu pot suferi ca o femee sa 'mĭ stea la genuchĭ; și într'acéstă circumstanţă maĭ puţin ca orĭ-când nu trebue să vĕ umilițĭ înnaintea mea, de óre-ce am venit la d-vóstră, donna Ana, ca să vĕ cer sprijinul, să vĕ rog ca să vĕ întrebuinţaţĭ tótă influenţa asupra spirituluĭ prinţuluĭ de Spania.

Donna Ana se sculă necăjită.

— Este deja prea mult timp de când căutaţĭ să faceţĭ totul spre a mĕ convinge că nu sunteţĭ regele, exclamă ea cu putere. Nu cum-va m'aţĭ amăgit într'adevĕr? Cine sunteţĭ atuncĭ? Confidenţele pe care vi-le făcuĭ maĭ adinióra, cine le-a auḑit?

— Veţĭ afla în curênd, donna Ana. Prinţul regal, subjugat de frumuseţea d-vóstră, caută să stabilésca pe aprópe de rege pe ducele de Uceda, fiul ministruluĭ duce de Lerma, acum favorit al sĕŭ. Prin îngrijirile sale ducele de Uceda este aprópe d'a birui pe propriul sĕŭ părinte: numaĭ d-vóstră singură puteţĭ să'ĭ doborîţĭ influenţa luându-ĭ protecţia prinţuluĭ; d-vóstră singură 'l puteţĭ umilĭ, și face ca să reintre în întunerec. Vreţĭ?

— Acum, strigă donna Ana, refusând d'a rĕspunde de a dreptul la întrebare, vreaŭ să sciŭ cine sunteţĭ.., saŭ chiem slugile.

— Și cine aș putea fi eŭ alt de cât cel care va câsciga tot de la nenorocirea duceluĭ de Uceda?

Dómna Ana alergă la masa pe care lăsase lanterna órbă, o luă, proectă lumina asupra duceluĭ și strigă cu un accent plin de mirare și de spaimă tot de o dată:

— Ducele de Lerma?

— Ducele de Lerma! repetă un om care într'acel moment deschise ușa.

Lerma smulse lanterna din mâinile donneĭ d-na, și se dete înapoĭ, exclamând plin de gróză:

— Fiul meŭ!

— Fiul d-tale, monsegnore, rĕspunse răcéla ducele de Uceda.

Și tatăl și fiul se priviră faţă în faţă naintea donneĭ Ana înmărmurită și tremurând.

XIX

Trebue ca acum să explicăm cât maĭ pe larg întîlnirea nu maĭ puţin neplăcută de cât inoportună pentru ducele de Lerma, despre care am vorbit.

Donna Ana, dominată de preocupările crude ce 'ĭ produsese întîmplarea tragică petrecută sub ochiĭ eĭ, uitase, primind pe ducele de Lerma, că prinţul regal s'ar fi putut găsi fără de veste faţă în faţă cu acela pe care ea 'l credea că era regele.

Ar fi fost de ajuns un ordin dat slugilor sale, spre a preîntîmpina orĭ-ce surprindere; dar donna Ana nicĭ nu se gândise măcar să dea acest ordin. Ducele de Uceda, pe care prinţul îl trimitea la dênsa, putu pătrunde în odaia eĭ fără ca să fi fost oprit de cine va. Și astfel se întîmplă că tatăl și fiul se găsiră faţă în faţă, într'o situaţie rușinósă și grea pentru amândoĭ.

Ambiĭ ducĭ și aventuriera se priviră cât-va timp fără să scótă nicĭ o vorbă: și ducele de Lerma în cele din urmă rupse tăcerea zicênd către donna Ana!

— Aprindeţĭ lumînărĭ, și lăsaţi-ne singurĭ, senora; am trebuinţă să vorbesc puţin cu ducele de Uceda present aicĭ.

Donna Ana tremurând, se grăbi să săvârșéscă ordinele duceluĭ de Lerma și pe urmă eșĭ plângênd de témă ca nu cum-va să se isce vre-un conflict care să 'ĭ vatăme interesele.

— Sunt gata să te ascult, tată, ḑise atuncĭ ducele de Uceda luând cuvîntul cu aer maĭ mult provocator de cât respectuos. De și eŭ sciŭ de ce vreĭ să mĕ acusĭ totușĭ aș dori să te aud formulându'ţĭ mustrările.

— Este una, senor, pe care n'ar fi trebuit s'o merițĭ nicĭ o dată, dacă ţi-aĭ fi adus maĭ bine aminte de sângele ce 'ţĭ curge prin vine! Duce, contra mea, care cu nascerea ţi-am dat tot ce poseḑĭ, care te-am făcut tot ce escĭ, contra mea aĭ conspirat?

— Etă un lucru pe care nu 'l pricep. Regele...

— Regele, supus tuturor influenţelor, tîrît în tóte părţile, va da tot-d'auna dreptate celor ce 'ĭ vorbesc la urmă. Lucrând asupră-ĭ prin mijlocul prinţuluĭ regal, în care el are mare încredere, eraĭ sigur să 'l dominezĭ. D-ta nu te aĭ dat la o parte de la acéstă încercare, și prima întrebuinţare ce aĭ făcut de influenţa d-tale a fost contra mea.

(Ua urma)

E. Fernandez y Gonzales

Deslegarea Șaradeĭ

din „Universul" de la 15—16 Decembre

Craiova: d. C. M. Theodorescu, d-ra Elisa Constantinescu, d. I. Gadescu, d. Costică Dumitrescu.

Iașĭ: d. I. B. Popescu, d-ra Natalia Nedelcu, d-na Adela Isacescu, d-ra Eleonora Theodorescu, d. A. G. Grigoriu.

Galaţĭ: d-ra Maria Hagi Gheorghe, d-na Filipide, d-ra Eleonora Munteanu.

Focșanĭ: d-na Mandiţa N. Saveanu d-na Luţa Pârvulescu.

Slatina: d. Petre D. Anastasiu

Premiul a fost câștigat prin tragere la sorţĭ de către d. Costică Dumitrescu, din Craiova.

Bulevardul Elisabetha

Astă ḑĭ și în fie care ḑi

La 3, 4, 5, 7, 8, 9 ore p.m.

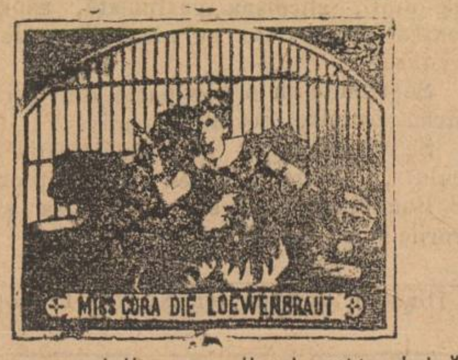

Mare representaţie a renumiteĭ dresătóre de Leĭ

numită MISS CORA

Cu 6 lei dresaţi

INTRAREA: Locul I, 2 leĭ; Locul II, 1 l.

C. Steiner, director.

Intre pausă va cânta Musica militară.

Fórte Important

—o—

Maĭ multe mese stejar (francese) Auzug-Tische de vênḑare cu preţurĭ moderate.

Ferdinand Plail, tîmplar
Str. Sf. Apostolĭ No. 28.

Potărnichĭ de California, Prepeliţe, Porumbeĭ, Merloĭ, Privighetorĭ, Papagalĭ, Perusche, **Canari** și alte diferite paserĭ exotice.

86, Calea Victorieĭ, 86.

Lucescu, Avicultor român.

Abonamente cu premiĭ extraordinare pentru Anul 1886

„UNIVERSUL"

spre a 'șĭ dobêndi din ce în ce maĭ mult bună voinţa publiculuĭ va introduce cu Anul Noŭ îmbunătăţirĭ atât în redactare cât și în partea ilustrativă.

„UNIVERSUL"

apoĭ, spre a 'șĭ menţine renumele d'a fi ḑiarul cel maĭ complect și cel maĭ repede informat a angajat corespondenţĭ specialĭ în tóte capitalele Europeĭ, cum și în principalele nóstre orașe și chiar prin sate, carĭ corespondenţĭ aŭ însărcinarea să ne informeze chiar pe cale telegrafică de tot ceea ce are o importanţă și un interes maĭ mare pentru cititorĭ.

Cât despre partea literară am și dat deja în traducere romane frumóse și noĭ de ale autorilor renumiţĭ, ca: **Richebourg, Montépin**, etc.

Preţurile Abonamentelor:

PENTRU CAPITALA:		PENTRU JUDEŢE:	
Pe un an	Leĭ 18.	Pe un an	Leĭ 20
Pe șése lunĭ	„ 9.—	Pe șése lunĭ	„ 10
Pe treĭ lunĭ	„ 4.50	Pe treĭ lunĭ	„ 5
Pe 1 lună	„ 1.50	Pe 1 lună	„ 2

PREMII LA ABONAŢI

Fie-ce abonat pe un an, care va plăti treĭ leĭ maĭ mult va primi ca premiŭ *Calendarul Universuluĭ pe anul 1886*, un frumos volum ilustrat de 100 paginĭ format mare, precum și 2 frumóse volume de 225 paginĭ, fie care coprinḑênd: *Viaţa Impĕrăteselor romane, complectă* și **5 frumóse romane** adică: *Donna Ana, Era Nebun? Regentul și Lucrătorul, Mariami Indiana, Fiul Ucigașuluĭ* și 80 frumóse povestirĭ, articole de igienă, economie, medicină etc. și maĭ mult de 100 ilustraţiĭ.—Fie care abonat de șése lunĭ care ne va trimite 2 leĭ maĭ mult, va primi *Calendarul Universuluĭ pe anul 1886*, și un frumos volum de 250 paginĭ care coprinde 2 romane frumóse, 40 povestirĭ, articole de igienă, agricultură, economie, medicină etc. saŭ *Calendarul* și 3 frumóse romane.— Orĭ-ce abonat pe 3 lunĭ care ne va trimite 1 leŭ maĭ mult va primi ca premiŭ un frumos volum de 192 paginĭ format mare, care coprinde maĭ bine de 30 frumóse povestirĭ, articole de igienă, agricultură, reţete pentru familiĭ etc., saŭ 2 frumóse romane.— Orĭ-ce abonat pe o lună care ne va trimite 50 banĭ maĭ mult va primi ca premiŭ *Calendarul Universuluĭ* saŭ un frumos roman.

BERARIA LA „UNIRE"

51, Calea Victoriei, 51

Vis-a-vis de Grădina Episcopiei

Aranjat în mod special și dupĕ ultimul gust face a fi

O NOUTATE

Pentru Onor. Public ce nu lasă nimic de dorit în diferite calităţĭ de **Bere** ale **Fabricei Oppler**, asemenea se găsesce la orĭ-ce timp diferite mezelurĭ gustóse ce ne îndémnă a ruga pe Onor. Public a visita Stabilimentul spre a se convinge că în

SUCURSALA OPPLER

orĭ-cine o va visita va rĕmânea pe deplin mulţumit.

Frumósă Ocasiune

„LE HERCULES"

VINURI VECHI

PENTRU SERBĔTORI

Vin vechiŭ de duoi ani

NEGRU și ALB

60 BANI OCAUA

Si un Clondir pecetluit 80 banĭ

Se găsesce și un dublu vin, tămâiósă și negotin negru.

Din cauză că am o mare cantitate de 4000 vedre am decis a vinde cu 40% maĭ eftin ca orĭ și cine.

STRADA COLŢEI (Vis-a-vis de Primărie)

20—4 **Sotir Christu**

De vênḑare și închiriat

o mică moșióră în Bucurescĭ, la obor, suburbia Iancu, ocolul de negru, avênd teren metri p. 110.000 cu treĭ faţade, tótă împrejmuită, în treĭ strade și locurĭ de arăturĭ, fîneţe, pomĭ roditorĭ, vie, case marĭ și micĭ, magaziĭ și pivniţe. Adresa Ionescu, Bulevard No. 12 vis-a-vis de băile Eforieĭ. 5-62

De vênḑare

o pereche de case marĭ, sănătóse, pe strada Brezoianu No. 19, avênd grajd, șopron, curte spaţiósă și grădină. A se adresa le d-na Cristescu, proprietara, str. Piaţa Amzeĭ No. 7. 4-3-4

Tipogr, „Universul"

Calea Dorobanţilor No. 8 Bucurescĭ, execută 100 Cărţĭ de Visită cu leĭ 2.50.

OCASIUNE RARA

Cadorĭ pentru Anul Noŭ

Se aflăn mare deposit la Magasinul de bijuteriĭ al

d-luĭ N. Braunstein

50, Calea Victorieĭ, 50

precurciasornice de aur, argint, Nichel și de rete de tóte calităţile.

Marasortiment de bijuterie fine și elegant cu preţurĭ fórte eftine, de la 4 leĭ în s.

15—10

Editura Tipografiei „Universul" Luigi Cazzavillan, Calea Dorobanţilor, No. 8.—Bucuresci.

ANUL II.—No. 405. 5 Bani în Capitală.—10 Bani în Provincie JOUI, 26 DECEMBRE 1885.

ABONAMENTE PENTRU CAPITALA:
Pe un an - - - - Leĭ 18
Pe șése lunĭ - - - „ 9
Pe treĭ lunĭ - - - - „ 4.50
Pe 1 lună - - - - „ 1.50

Apare în tóte ḑilele de lucru la 7 ore diminéța.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
CALEA DOROBANȚILOR. No, 8. BUCURESCI.

ABONAMENTE PENTRU JUDEȚE:
Pe un an - - - - Leĭ 20
Pe șése lunĭ - - - - „ 10
Pe treĭ lunĭ - - - - „ 5
Pe 1 lună - - - - „ 2

Bucurescĭ 25 Decembrie 1885

Sunt 1885 anĭ de când s'a născut Acela care, orĭ cum 'l veĭ discuta, tot rĕmâne maĭ presus de patimile și slăbiciunile omenescĭ, ale căruĭ învĕțăturĭ cum le-aĭ întórce și restălmăci tot rĕmân cea maĭ adâncă filosofie și cel maĭ vecĭnic și maĭ strălucit adevĕr.

Aniversarea nascereĭ Luĭ este un eveniment tot-d'auna mare, tot-d'auna noŭ pentru creștinătate. O suflare de veselie, de înfrățire, de dragoste străbate de la un capĕt la altul al lumeĭ, luptă nebună, apriga, neînfrânată pentru hrană încetèză un moment, vrăjmășiile se calméḑă, urile tac, inima celuĭ maĭ rĕŭ se îmblânḑesce; se practică iertarea, miostenia la acéstă ḑi sfântă în care un om s'a născut din cele maĭ de jos pături sociale, într'o lume rea pe care a voit s'o îndrepte prin cuvântul sĕŭ dându'șĭ jertfă sângele.

La o ast fel de ḑi pacea 'șĭ întinde aripile în palate ca și în colibĭ, viața de familie se simte maĭ dulce ca orĭ-când; tineriĭ s'adună în jurul bĕtrânuluĭ, masa fie-căruia e îmbelșugată, bogațiĭ din prisos, săraciĭ din necesarul lor de peste an și-aŭ adunat mijlóce d'a serbători cum se cade Crăciunul.

Străinul, în orĭ-ce parte de pămĕnt s'ar afla, e invitat într'o casă, condamnatul 'șĭ are porțiunea luĭ deosibită, călătorul pe ocean se oprește d'asupra adâncimilor și la lumina uneĭ stele serbéză momentul în care s'a născut Salvatorul lumeĭ.

Pretutindenĭ este mișcare în orașe, în sate; tóte stratele societățeĭ se turbură, s'amestecă. Un curent electric bucurie de o emoțiune nedescrisă cuprinde mulțimea.

Omul positiv, pesimistul învĕțat și omul fórte îmbuibat de materie, care crede a se ținea d'asupra emoțiunilor ce cuprind pe mulțimea vulgară, simt că li se slăbesce sciința, credințele, logica lor în fața acesteĭ bucuriĭ neprefăcute, simpla dar sublimă; rĕmân deconcertațĭ în fața acesteĭ mișcărĭ generale a maselor.

Cel ce nu e creștin se simte atras de curentul de veselie, ia și el parte la serbarea generală.

In acéstă ḑi, când interesele sunt înlăturate, când fie-care uitând de grijĭ, se dedă la bucuriĭ întinse familiare, am creḑut de cuviință a nu aduce altă chestiune în acéstă rubrică, de cât aceea care preocupă pe fie-cine.

Urăm cititorilor noștri petrecere deplină.

Să nu uităm însă că pe când masa nóstră este maĭ mult saŭ maĭ puțin îndestulată, pot fi săracĭ care n'aŭ pâine, care tremură în stradă, la un gard, care în cursul anuluĭ n'a avut nicĭ trebuinciosul ca să 'șĭ pótă rupe pentru Crăciun, care 'șĭ blestemă viața.

Adelina Patti.—(Vedĭ pag. 3)

STEAUA CRACIUNULUI

Radu, un bun și descept băiețaș plăpomar, pe la cincĭ după améză, la 24 Decembre, primi de la stăpânul sĕŭ douĕḑecĭ de leĭ în argint pentru slujba sa de douĕ lunĭ de când era în oraș, și doĭ leĭ pe d'asupra ca bacșiș pentru sĕrbătorĭ, cu voia d'a se duce să petrécă de Crăciun a casa, lângă Jilava. Părințiĭ luĭ, și maĭ ales mumă-sa, îl asceptaŭ de câtă va vreme, și el nu maĭ putea de dorul d'a 'ĭ revedea; se hotărî prin urmare să nu maĭ ascepte, și să plece chiar in séra aceea spre a sosi maĭ repede și maĭ bine, era drumul de fier; dar el nu voia să 'șĭ micșoreze nicĭ de cum comóra pe care era s'o ducă tatăluĭ și mumeĭ sale; preferă decĭ să se ducă pe jos, pentru că drumul era să'ĭ placă maĭ mult, ș'apoĭ era să se și încălḑéscă; pe urmă socotia că, cu bunele luĭ picióre și de dragostea ce'l însufleția, era să ajungă la șépte ore saŭ la șépte și jumĕtate cel mult a casă; ast fel, era să câștige o séă în familie, și să ia parte la pregatirile ce se vor face pentru a doua ḑi.

Decĭ, voios si mulțumit, pe când sórele apunea, luându'șĭ séra bună și urând multe fericirĭ stăpânuluĭ săŭ, porni spre Filaret, și, peste un sfert de ceas, era pe la Belu sărind de bucurie. Nu mâncase și făcându-i-se fóme, se opri un moment înaintea uneĭ cârciumĭ de unde cumpĕră un sfert de pâine.

Drumul de o cam dată era plin de ómenĭ care se întorceaŭ a casă din Bucurescĭ unde veniseră să târguească lucrurĭ de Crăciun; și Radu se întovărăși cu doĭ tinerĭ zidarĭ carĭ mergeaŭ tot pe drumul acela, și cari vorbiaŭ despre familia, despre lucrările despre câscigurile lor, și despre plăcerea d'a revedea în ziua aceea casele părintescĭ; ast-fel merseră până ce ajungênd la un loc eĭ se despărțiră, pentru că Radu trebuea să mérgă drept înainte, iar zidariĭ să ia la drépta; își strînseră mâna urându și petrecere bună și fie-care 'șĭ vĕḑu de drum.

Dar, când băiatul nostru făcu vre-o câțĭ-va pașĭ pe drumul sĕŭ, observă că e a pustiŭ și că o céță désă se ridica de pe câmpie împiedicându-l să vadă stelele și chiar și drumul. Atuncĭ se gândi la baniĭ ce 'ĭ avea în buzunarul haineĭ, și 'ĭ veni frica să nu se întîlnéscă cu vre un pungaș care, eșind din oraș, rătăcia cum-va pr'imprejur căutând mijlocul d'a petrece de sărbĕtorĭ pe socotéla altuia. Iși scóse baniĭ din buzunar, îi împărți, îĭ puse în ciorapĭ; apoĭ, recomandându-se Maiceĭ Domnuluĭ, merse înainte suflând greŭ, cântând încet. Si spre a 'șĭ grăbi maĭ mult sosirea, și spre a depărta maĭ bine casul uneĭ întîlnirĭ, luă pe o potecă pe care o cunoscea bine, și care peste câmp era să 'l ducă maĭ repede a casă.

Dar céța devenea din ce în ce maĭ désă, și nu 'l îngăduia să deosibéscă bine poteca; așa ca bietul nostru Radu, mergênd necontenit fără să maĭ soséscă, vĕḑu numaĭ de cât că rătăcise, și nu maĭ scia ce să maĭ facă. Se întórse o bucată de drum înapoĭ, căută să se îndrepteze, dar în cele din urmă, vĕḑênd că intra într'o pădure, pricepu că pierduse cu totul drumul și se depărtase de satul sĕŭ; nóptea devenia din ce în ce maĭ frigurósă, maĭ umedă și maĭ întunecósă.

Fără să 'șĭ piardă curajul stătu puțin pe o piatră ca să se gândéscă ce avea de făcut; dar simțea ca 'l pătrundea frigul, și, după frica d'a se întâlni cu hoțĭ, îl cuprindea aceea d'a fi nevoit să petrécă nóptea pe câmp și d'a murĭ înghiețat. Spre a scăpa de acéstă primejdie, se gândi să fugă pe câmp ca să se încălḑéscă, nădăjduind că Providența 'l va pune pe drum.

Dupĕ un ceas și maĭ bine de fugă, când simți că 'l părăsiaŭ puterile și că 'ĭ veniaŭ lacrimile în ochĭ, i-se păru că aude pașĭ greioĭ ce se apropiaŭ de dênsul; se opri în loc, își ținu rĕsuflarea, întinse urechea, se uită pr'imprejur și îndreptându se după sunetul pașilor ce se apropiaŭ, vĕḑu o umbră négră formându-se și apoĭ eșind din ce în ce maĭ distinctă din céța; simți că 'l apuca fiorĭ și inima 'ĭ bătea cu putere...Dumneḑeule, cine să fie ?...

Insă se linisci numaĭ de cât și rĕsuflă cu putere când, în cel ce se apropiâ, deosibi figura unuĭ preot, și după glasul încetișor se părea că recita nisce rugăciunĭ; cunoscu pe popa din satul luĭ, bĕtrênul popă ce 'l botezase. El se înturna de la patul unuĭ bolnav, la care se dusese spre a'l împărtăși și se îndrepta spre biserică unde trebuia să celebreze leturghia pentru nascerea luĭ Cristos.

— Oh! tu aicĭ ?.... la césurile astea ?.... ce faci, Radule ?..... întrebă bunul popă pe băeat, recunoscêndu-l numaĭ de cât,

când merse s.re el cu pălăria în mână salutându l cu multă recunosciinţă, ca pe un înger trimis de cer. Radu 'ĭ povesti cum staŭ lucrurile şi bătrânul 'ĭ ḑise:

— Mulţumesce Providenţa care m'a pus pe drumul acesta spre a te duce la drum. Aşa făcu Cristos cu noĭ când într'acéstă nópte bine-cuvântată, veni pe lume...

Şi, observând că băiatul îl asculta cu băgare de sémă şi că doria să e plice nascerea luĭ Cristos urmă astfel:

— Atuncĭ, veḑĭ, peste tótă lumea era nópte, o nópte maĭ négră şi maĭ frigurósă de cât acésta... Era nópte nu numaĭ în cer, dar şi în sufletele tuturor ómenilor de pe pământ; nópte întunecósă în minţĭ, întunecate de ignoranţă şi de greşală, frig în inimĭ, strînse de sgârcenie orĭ umflate de îngâmfare saŭ pline de noroiul viţiuluĭ saŭ îndoite sub jugul robieĭ celeĭ maĭ mişelescĭ. Tótă lumea era idolatră: adora tot, afară de Dumneḑeul adevĕrat; se jertfiaŭ victime orĭ-căreĭ fiinţe cât de neînsemnate, afară de adevĕratuluĭ creator. Chiar capiĭ poporuluĭ evrees cel ce cunoscea pe Dumneḑeul apevĕrat care'ĭ clădise ue templu; şi care 'ĭ moştenea făgăduelile, care era depositarul legeĭ sale, pierduseră credinţa şi dormiaŭ legănaţĭ de mândrie. Tótă familia omenéscă în sfârşit rătăcea în întuneric, pierdută ca o turmă fără păstor şi ca şi tine adiniória, era în primejdie să móră înghieţată, şi implora de la cer o rază de lumină şi de căldură care s'o reînsufleţéscă. O imploraŭ atâţĭ robĭ nenorociţĭ, cu lacrimile în ochĭ şi cu cătuşele de mâinĭ şi de picióre, sub beciul stăpânilor cruḑĭ, nedrepţĭ, rĕĭ, care 'ĭ făceaŭ să sufere cele maĭ grozave chinurĭ; o invocaŭ din tóte părţile lumeĭ atâţĭ săracĭ fără pâine, atâţĭ orfanĭ, atâţĭ nenorociţĭ fără o mângâiere...

Când écă că o stea noă se ivea la răsărit şi se auḑi un cântec: „*Slavă luĭ Dumneḑeŭ în înnălţimea cerurilor şi pace pe pământ ómenilor de bună voinţă!*" Şi simpliĭ ciobanĭ din munţĭ, prinţiĭ şi înţelepţiĭ din oraşe, luminaţĭ, călăuziţĭ de acea raḑă, mângâiaţĭ de acel cântec ceresc, alergară cu toţiĭ împreună, se adunară cu toţiĭ într'un loc ca fiiĭ aceluiaşĭ Tată, fraţĭ dintr'o singură familie, şi, sosind la eslele umile unde se oprise steaua şi cântecul rĕsuna maĭ vesel, maĭ rĕŭ intrară înăuntru şi acolo pe nisce paie găsiră lângă Fecióra mumă pe copilul ceresc, pe Omul-Dumneḑeŭ, pe Salvatorul lumeĭ. Şi toţĭ 'l adorară cu o credinţă, singură toţĭ 'ĭ oferiră darurile lor; pe urmă se înturnară plinĭ de bucurie, de speranţă, de lumină, de viaţă pentru că într'acel mare copil săraciĭ găsiră mângâierea; călăuză lor robiĭ pe liberatorul asceptat; prinţiĭ, înţelepţiĭ pe profesorul lor de înţelepciune şi de caritate; toţĭ găsiră în el pacea...

„Şi steaua aceea străluci înaintea ochilor puternicilor îngîmfaţĭ ca o lumină spăimântătóre ce 'ĭ îngrozi prevestindu-le un rĕsbunător teribil. un Judecător neîndurat; un Puternic neînvincibil care era să rupă tóte cătuşele, să umiléscă pe îngîmfaţĭ şi să exalteze pe ceĭ smeriţĭ.

„Şi aşa fu: la acea rază de lumină tóte popórele se redesceptară, se ridicară din înjosirea lor, şi se strînseră tóte într'o credinţă, într'o speranţă, într'o dragoste, cu fiiĭ luĭ Dumneḑeŭ şi fraţĭ între dînşiĭ, toţĭ egalĭ prin natură şi prin destin. Idoliĭ căḑură sdrobiţĭ, robiĭ fură liberaţĭ, rătăciţiĭ găsiră o călăuză, ignoranţiĭ un învĕţător, toţĭ mâhniţiĭ o mîngîiere, tóte durerile o uşurare.

„Şi încet încet steaua aceea deveni sórele nostru, sórele creştinismuluĭ, la lumina eĭ puternică barbaria dispăru şi a dat loc civilisaţieĭ; sciinţa deveni un drept al tuturor, caritatea luă locul egoismuluĭ rece, şi deveni gloria celor marĭ, strălucirea bogaţilor, veselia săracilor. De acolo începu propăşirea generală a sciinţelor, a artelor şi a industriilor; se deschiseră şcolĭ pentru toţĭ ignoranţiĭ, spitale pentru toţĭ bolnaviĭ, institute de bine-facere spre uşurarea la tot felul de nenorociţĭ; şi pământul redobîndi lumină, şi familia omenéscă recăpătă viaţă, speranţă, demnitate şi mângâiere....

„Veḑĭ, fiule, dintr'acéstă causă nóptea acésta mişcă tóte inimile, şi sĕrbătórea frumósă de mâine rechiamă pe toţĭ pe la casele lor, în mijlocul familieĭ, în mijlocul părinţilor ce ie-aŭ dat viaţă şi lumina credinţeĭ, a speranţeĭ şi a amoruluĭ..." sfîrşi emoţionat bunul popă.

Şi băiatul care, fiind descept şi sciind citi şi scri fórte bine, îl ascultase cu mare atenţie şi 'l înţelese bine, exclamă:

— Şi cu ce bucurie ne înturnăm! pare că renascem!...

Céţa începuse să se răréscă, şi d'asupra lor înnainte se ivia ca o stea strălucitóre clopotniţa Bisericeĭ şi se zăriaŭ ferestrele eĭ luminate; pe dată clopotele cu glasul lor cunoscut, deteră semnalul leturghieĭ de nópte şi tumultul lor într'acea tăcere nopturnă părea că vestesce renascerea universală.

Radu simţi că 'ĭ venia larcămile în ochĭ, mulţumi preotuluĭ că 'l însoţise şi, sărutându-ĭ cu respect mâna, îĭ ḑise cu un glas tremurător:

— De astă dată steaua mea, călăuza mea, aĭ fost d-ta: Dumneḑeŭ să te binecuvinteze, părinte!

Şi intrând în Biserică, o găsi deja plină de lume, de veselie şi de lumină; acolo revĕḑu pe părinţiĭ sĕĭ şi lângă eĭ rugându-se îşĭ deschise urma bucuriilor acesteĭ marĭ sărbătorĭ ce cuprinde cele maĭ frumóse amintirĭ şi cele maĭ zîmbitóre speranţe.

Omnibus.

Măcelul de la Hamm

(Corespondenţa particulară a „Universuluĭ")

Berlin, 19 Decembre

In Hamm, orăşel din Westfalia, s'a întâmplat acum câte-va ḑile un măcel îngrozitor. Am întârḑiat până acum să vĕ scriŭ pe larg despre acest lucru, fiind că vroiam să dobêndesc amănunte exacte asupra moduluĭ cum s'a petrecut, amănunte pe care le-am dobêndit cu fórte mare greutate.

Ecă-le:

In Hamm se statornici un fost conductor de drum de fier, Frideric Muckelmann, născut, în 1839 la Distedde lângă Bockum, drogist şi cârciumar. Din pensiunea sa de 35 mărcĭ pe lună şi din prăvălia sa putu strînge o mică avere, pe care însă o întrebuinţă ca să 'şĭ cládéscă o casă în care se retrase în Octombre trecut.

Dar noa luĭ casă 'ĭ aduse nenorocire, negustoria 'ĭ merse rĕŭ, şi vĕḑu o perspectivă urîtă înaintea sa.

La 11 curent, întorcêndu-se factorul postal Schulte, care locuia într'aceaşĭ casă îĭ zise:

— Fă-mĭ plăcerea d'a păstra cutia asta cu giuvaerurile nevesteĭ mele până va sosi de la Dortmund, fiul meŭ. Nevastă-mea nu maĭ are trebuinţă de ele, ea zace în sângele eĭ, jos, şi am omorît şi pe ceĭ-l-alţĭ copiĭ aĭ meĭ.

Schulte nu creḑu ceea ce auḑĭ, dar uitându-se la chipul sperios al luĭ Muckelmann se nelinisci şi alergă sus unde dormiaŭ ceĭ treĭ fiĭ aĭ cârciumaruluĭ.

Câte şi treĭ eraŭ într'adevĕr cadavre. —Schulte chiemă pe fiul sĕŭ şi 'ĭ ḑise s ţină pe Muckelmann, care vroia să se ducă la poliţie.... care din potrivă veni la el.

In bucătărie zăcea pe jos într'o baltă de sânge nevasta cu două fetiţe—una de patru şi alta de doĭ anĭ. Baieţiĭ era de 12, 10 şi 8 anĭ.

Asupra acesteĭ priveliscĭ îngrozitóre convergeţi lumina ce arunca vorbele autoruluĭ eĭ—ale tatăluĭ şi bărbatuluĭ...... ucigaş.

El se temea—zise—că trebuia să móră în curînd şi fiind-că afacerile 'ĭ mergeaŭ rĕŭ de tot, nu vru ca scumpiĭ luĭ copiĭ să măréscă numĕrul vagabonḑilor!

In nóptea trecută nevastă-sa dormi neliniscită din pricina supărărilor şi el se gândi că ea nu trebuia să maĭ sufere; de aceea când ea se sculă, el se coborî maĭ întâiŭ în prăvălie, luă un cuţit mare îl ascuţi în curte şi se întinse în bucătărie. Nevasta-sa lustruia ghetele... el o apucă de cap şi 'ĭ tăie gâtul... şi pentru că cuţitul era ascuţit „nu 'ĭ făcu rĕŭ!"

Sui apoĭ scările şi desceptă pe băiatul mijlociŭ; abia 'şĭ pusese acesta pantalonii şi el îĭ tăie gâtul... ca şi mameĭ.

Pe urma tăie şi gâtul băiatuluĭ celuĭ mare, pe care 'l pusese lângă fratele sĕŭ.

In timpul acesta desceptându-se fiul cel maĭ mic şi începând să strige: tată! tată!—el se duse la patul luĭ, îl omorî şi 'l puse lângă ceĭ-l-alţĭ doĭ.

Se coborî la etajul de jos, omorî pe fiică-sa de patru anĭ şi o puse lângă mumă-sa.

Desceptându-se cea din urmă de doĭ anĭ, el o întrebă: *Dacă vroia să se ducă cu mumă-sa în raiŭ?*

Şi copila zîmbi de şi nu pricepu întrebarea; el o apucă şi tăindu-ĭ gâtul o puse lângă mumă-sa!

Nu maĭ trebue, cred, să comentez cu cuvinte viĭ acest fapt înfiorător.

Pe urmă veni autoritatea judecătorésca care descoperi tot adevĕrul.

Muckelmann, care afirmă că a fost în deplină putere a minţeĭ sale, scia urmările fapteĭ sale.

El deplânge acum crima şi n'ar maĭ face-o acum. Pe el nu se omorî, sciind că în curînd va fi unit cu iubiţiĭ săĭ, şi nevrênd să fugă de justiţia omenéscă, creḑênd că ast-fel se va duce în raiŭ, ne şi ucigaş.

Se întrébă toţĭ dacă Muckelmann era sănătos la minte...dar nu scie nimenĭ să rĕspundă: dacă desperarea i-a suprimat inima şi stricat mintea fără să 'ĭ în voinţa şi responsabilitatea.

Acest asasin care respectă aşa de mult justiţia omenéscă spre a dobêndi iertare de la Dumneḑeŭ, care nu spera milă de la ómenĭ saŭ se temea de necinstea familieĭ sale, se póte crede nebun?

Rĕspunsul nu'l póte da nimenĭ, afară de medicii alieniştĭ ce l'aŭ cercetat ierĭ.

Germ…

Noutăţi Telegrafice

Belgrad, 22 Decembre.

Regele a sosit astă séră la 4 ore. Membriĭ municipalităţiĭ venind să'ĭ presinte omagiile lor şi asigurându'ĭ sinceritatea cetăţenilor, regele exprimă convicţiunea că credincioşiĭ din Belgrad vor şti să facă probă, în împrejurările actuale, de patriotism, de înţelepciune şi de perseverenţă pentru a păzi prestigiul şi interesele Serbieĭ.

Generalul Horvatovicĭ a sosit şi el.

Belgrad, 23 Decembre.

Mâine începe a se face schimbul de prisonierĭ între Sêrbĭ şi Bulgarĭ. Astăḑĭ aŭ plecat din Belgrad la Niş 8000 recruţĭ.

Atena, 23 Decembre.

Intr'o circulară de la 31 Decembre, D. Delyanis constată că Grecia a urmat sfaturilor marilor Puterĭ şi manifestă speranţa că acestea din urmă [illegible] după regularea cestiuniĭ rumeliote vor ţine în semă şi interesele vitale ale Grecieĭ.

Londra, 23 Decembre.

Rusia are de gând să ceară executarea articoluluĭ din tractatul din Berlin, ce obligă pe Pórta să introducă reforme în Armenia.

„Standard" pretinde a fi aflat din Berlin că s'aŭ început consultărĭ spre a se face o întâlnire a celor treĭ împăraţĭ cu ocasiunea manevrelor din vara viitóre în Galiţia.

Madrid 23 Decembre

Maĭ mulţĭ indivizĭ aŭ încercat să distrugă podul de Vilches aprópe de stâncile de la Despenaperos în Andalusia; jandarmiĭ i-aŭ surprins şi aŭ arestat cincĭ dintre eĭ. In Madrid s'a dat de

---

Foiţa „Universuluĭ"

30

DRAMELE VIEŢEĬ

Miliónele Domnuluĭ Joramie

PARTEA INTĂIA

Crima de la Grandval

X

Scene de Atelier

Rochia eĭ de indiană, croită bine pe talie lăsa să se ghicéscă perfecţiunile unuĭ corp frumos.

Maĭ mult înaltă de cât scundă, sveltă, ţinêndu-se dréptă, purtênd capul în sus, ea avea în tóte mişcările sale o gingăşie desăvârşită.

Infăţişarea eĭ era umilă modestă, sfiósă încurcată. Ea tremura biata fată, şi inima trebuia să 'ĭ bată cu putere.

Eleviĭ fură isbiţĭ de frumuseţea eĭ strălucitóre dar nu observară, de o cam dată aerul trist, mâhnit, expresia durerósă a fisionomieĭ sale.

— Incă una care vine să se propue drept modelă, zise unul dintre eĭ; de o urmă asta... Două ierĭ şi deja una acum. Maĭ ... Dar asta e frumósă...

— Fermecătóre.

— O minune.

— Capul, corpul... are tot. Zĕŭ aĭ iubi-o maĭ bucuros altfel de cât ca modelă.

Domniĭ elevĭ tocmaĭ rîseseră, glumiseră şi nu creaŭ alt de cât să 'şĭ urmeze veselia.

Cel care deschisese uşa dându-şĭ un aer caraghios, se inclină adânc înaintea feteĭ şi 'ĭ zise:

— Fiĭ bine venită, dómnă, d-ta veḑĭ nisce tinerĭ încântaţĭ d'a vĕ primi cu tóte onorurile datorite frumuseţeĭ d-tale de prinţesă.

Aceste cuvinte fură semnalul unuĭ noŭ hohot de rîs, care turbură de tot pe fată.

Fruntea i-se acoperi de o roşéţă vie pe când rumenéla buzelor sale dispărea.

Stând în faţa eĭ, eleviĭ se grupaseră în mijlocul atelieruluĭ.

— Apropie-te, domnişóră, zise unul, şi nu te temeĭ că aĭ căḑut în mijlocul unor lupĭ flămânḑĭ.

— De şi am avea cea maĭ vie dorinţă să te mâncăm, adăogă altul.

— Oh! pe hârtie, domnişóră, pe hârtie.

Şi rîdeaŭ tineriĭ nebunĭ.

— Haide, reluă unul dintre ceĭ marĭ, nu fiĭ aşa de fricósă, d-ta trebue să sciĭ că cine intră într'un atelier de pictură, lasă frica la uşă.

— Haide, frumósa mea, spune-ne ce vreĭ, cauţĭ vre un bărbat p'aicĭ? Eĭ bine, suntem toţĭ ne însurat, veḑĭ, privesce, alege-ţĭ.

— Domnişóră, ia-mĕ pe mine, am inimă înfocată.

— Nu, nu pe dênsul, e prea tînĕr; eŭ, e altă trébă, am două-zecĭ şi patru de anĭ şi mi-am făcut voluntariatul.

Fata, ameţită, nu rostise nicĭ un cuvînt.

Incurcată, ruşinată, speriată, ea făcu doĭ paşĭ înnapoĭ cu intenţia d'a fugi afară cât maĭ repede. Dar elevul ce se afla lângă dânsa o opri.

— Oh! domnule, domnule! ḑise ea cu un accent de mustrare şi de o mâhnire nespusă.

Figura eĭ, acum, era galbenă ca céra şi tremura de 'ţĭ făcea milă. Lăcrămĭ marĭ gata să isbucnéscă i se rostogoliră în ochĭ şi lăsă ca să 'ĭ scape un oftat adânc.

— Dar d-ta plângĭ, domnişóră, d-ta plângĭ! strigă tênĕrul; ah! iartă-ne. iartă-ne!

Pe dată rîsul pieri de pe buze şi tóte feţele deveniră seriόse.

Eleviĭ observară atuncĭ că nu aveaŭ înnintea lor pe una din fetele sĕrace ce aŭ obiceiul să umble prin atelierile pictorilor. Fuseseră obraznicĭ faţă cu acéstă copilă, făceaŭ să plângă pe acéstă frumósă fată care, eĭ simţiaŭ acum, avea drept la respectul lor.

Nemulţumiţĭ de eĭ înşişĭ, ruşinoşĭ de purtarea lor, coboraŭ capul în jos.

Cu tóte astea cel maĭ în vêrstă se apropie de fată şi 'ĭ ḑise:

— Domnişóră, n'am fost nicĭ de cum politicoşĭ, ne am permis glume dobitocescĭ, îţĭ arăt tótă părerea mea de rĕŭ şi te rog să bine voescĭ a primi scusele nóstre.

— Mulţumim, domnule. rĕspunse fata, ştergêndu-se la ochĭ.

— Acum, domnişóră, bine-voesce a vĕ face cunoscută causa visiteĭ d-tale.

— Aş vroi să vorbesc cu domnul George Ramel.

— Din nenorocire, domnişóră, profesorul lipsesce şi nu cred să 'l poţĭ vedea astă ḑĭ; dar mâine înnainte de amiaḑi...

— Aş fi vroit însă ca să 'ĭ vorbesc chiar aḑĭ, făcu mâhnită fată.

— Este vorba decĭ de o afacere grabnică?

— Da, fórte grabnică, suspină tênĕra fată.

— Dacă e de neapĕrată trebuinţă ca să veḑĭ pe d. George Ramel în persónă, poţĭ vorbi cu d. Lucian Morel.

— Lucian Morel?

— Este ca şi noĭ elev al profesoruluĭ nostru şi tot de o dată prieten cu dênsul. D. Lucian Morel are tótă încrederea d-luĭ George Ramel, şi, în lipsa sa, de obiceiŭ, d. Lucian îl înlocuesce şi rĕspunde pentru dênsul.

— Nu sciŭ dacă trebue....

— Fiĭ sigură, domnişóră, că ceea ce veĭ spune d-luĭ Lucian Morel va fi raportat întocmaĭ d-luĭ Ramel.

Fata esita şi póte că s'ar fi retras, amânându-şĭ visita pe a doua ḑi, când Lucian Morel apăru, eşind din atelierul luĭ George Ramel.

Intre alte privilegiurĭ de care se bucura elevul favorit, era şi acela d'a lucra în atelierul pictoruluĭ.

Emile Richebourg

(Va urma)